

BETÄNKANDE

MED FÖRSLAG TILL

BESTÄMMELSER OM

INKOMSTSKATT OCH OBLIGATORISK SJELFDEKLARATION

AFGIFVET DEN 15 OKTOBER 1901

AF

DERTILL FÖRORDNADE KOMITERADE

STOCKHOLM

TRYCKT HOS P. PALMQUISTS AKTIEBOLAG

1901

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

	Sid.
<i>Skrifvelse</i>	5
Förslag:	
Alternativ I	
Förslag till förordning om inkomstskatt	11
Förslag till ändrad lydelse af vissa delar i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst	39
Förslag till deklarationsformulär	41
Alternativ II	
Förslag till förordning om inkomstskatt	47
Förslag till ändrad lydelse af vissa delar i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst	53
Förslag till deklarationsformulär	81
Till båda alternativen	
Förslag till progressionstabell	87
Förslag till taxeringslängd, formulär n:r 5	91
Förslag till ändrad lydelse af 5 § i uppbörsreglementet den 10 Maj 1895	95
<i>Motiv</i>	97
Bilagor:	
Det preussiska deklarationsformuläret	131
Det sachsiska deklarationsformuläret	133
Det österrikiska deklarationsformuläret	135
Den preussiska skatteskanan	139
Den österrikiska skatteskanan	141

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kongl. Finansdepartementet.

Sedan Riksdagen i skrifvelse den 1 Juni 1901, med erinran att Riksdagen i den skrifvelse, hvori Riksdagens beslut beträffande ny värnpligtslag och ny härordning hos Kongl. Maj:t anmälts, uttalat den åsigt, att en afsevärd del af de ökade kostnader, hvilka genom omorganisationen af landets försvarsväsende uppkomme, borde betäckas genom direkta och förmögenhetsskatter, på grund häraf och af i öfrigt anförda orsaker anhållit, att, för den händelse Kongl. Maj:t godkände Riksdagens beslut angående utsträckning af värnpligten och om en ny härordning, Kongl. Maj:t täcktes för nästa Riksdag framlägga förslag till förordning om en särskild såsom bevillning till staten utgående, men från allmänna bevillningen fristående direkt skatt, att, efter viss progression, med rätt till afdrag för skuldräntor,

erläggas för alla slag af inkomst, hvarvid inkomst af fastighet skulle beräknas efter viss procent af taxeringsvärdet, samt Kongl. Maj:t vid föredragning den 7 berörde Juni af nämnda ärende äfvensom af Riksdagens skrifvelse den 13 Maj 1901, deri Riksdagen anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes efter utredning af frågan låta för Riksdagen framlägga förslag till författningsbestämmelser angående sjelfdeklaration, bemyndigat Chefen för Kongl. Finansdepartementet att för verkställande af utredning och utarbetande af förslag inom nämnda departement i de i Riksdagens ifrågasvarande skrivelser omförmälda afseenden tillkalla högst tre sakkunniga personer, har Herr Statsrådet den 18 sistlidne Juni uppdragit åt under-tecknade att deltaga i beredningen af föreliggande, i Riksdagens skrivelser omförmälda frågor.

Enligt Herr Statrådets föreskrift sammanträdde komiterade härstädes första gången den 2 sistlidne Juli, och få komiterade, vid hvilkas arbete jemlikt Herr Statsrådets förordnande såsom sekreterare biträdt adjungerade ledamoten i Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, vice härads höfdingen Herman Palmgren, efter fullgjordt uppdrag härmed öfverlemnade

dels alternativa förslag till förordning om inkomstskatt och till ändrad lydelse af vissa delar i förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst,

dels ock förslag till ändrad lydelse af 5 § i uppbördsreglementet den 10 Maj 1895,

jemte till dessa förslag hörande bilagor och motiv.

Komiterade finna sig derjemte böra framhålla, att införande af obligatorisk sjelfdeklaration, på sätt förslagen innebära, torde, för tillgodoseende af de skattskyldiges berättigade kraf på hemlighållande af deras till beskattningsmyndigheterna lemnade uppgifter rörande deras ekonomiska förhållanden, böra föranleda sådan ändring i tryckfrihetsförordningen, att tillgång till dessa uppgifter icke medgifves annan än den, som i och för taxeringen skall deraf få del.

Komiterade kunna icke heller underlåta att fästa uppmärksamheten derpå, att det synes vara erforderligt, att bestämmelser meddelas, genom hvilka uppgiftspligtige äfven i de fall, då de dem åliggande uppgifter aflemnas till annan vederbörande än ordförande i bevillningsberedning, kunna kostnadsfritt erhålla bevis om aflemnandet.

Tillika anse sig komiterade böra såsom sin åsigt uttala, att den betydligt ökade skriftvexling i taxeringsfrågor, som enligt förslagen är afsedd att dels i det allmännas och dels i de skattskyldiges intresse ega rum,

påkallar särskilda föreskrifter, i syfte att rätt till begagnande af tjänstefrimärken och tjänstebrefkort vid sådan skriftväxling medgifves bevillningsberedningarnas ordförande samt de kronans ombud och protokollsförande hos beskattningsnämnderna, hvilka icke på grund af innehafvande tjänstebefattning redan ega sådan rätt.

Stockholm den 15 Oktober 1901.

H. CAVALLI.

JOHAN ÖSTBERG.

DAVID DAVIDSON.

Herman Palmgren.

ALTERNATIV I.

Förslag

till

Förordning om inkomstskatt.

I kap. Om grunderna för taxering af inkomst.

1 §.

Till inkomst enligt denna förordning räknas:

- a) inkomst af fast egendom,
- b) inkomst af kapital,
- c) inkomst af arbete.

2 §.

Såsom inkomst af fast egendom anses den inkomst, som enligt bevillningsförordningen är genom fastighetsbevillning beskattad. Denna inkomst *beräknas* efter det fastigheten enligt nämnda förordning för näst-föregående år åsatta taxeringsvärde och anses utgöra:

- a) af jordbruksfastighet sex kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet, samt

b) af annan fastighet och frälseränta fem kronor för hvarje fulla ett-hundra kronor af taxeringsvärdet, eller, då bevillning icke utgöres för hela värdet, af den del deraf, för hvilken bevillning erlægges.

Då taxeringsvärde nästföregående år icke varit fastighet åsatt, skall löpande årets taxeringsvärde följas vid beräkningen.

3 §.

Till inkomst af kapital räknas:

- a) ränta af utlånade eller i räntebärande obligationer nedlagda eller hos penningeförvaltande verk eller enskilde insatta penningar,
- b) krono- och kyrkotionde eller ersättning därför, som åtnjutes af patronus ecclesiæ, samt
- c) utdelning å aktier i inländska aktiebolag och å lotter i enskilda bankbolag.

4 §.

Till inkomst af arbete räknas:

- a) inkomst af rörelse eller yrke, såsom:
 - 1:o) af bergsbruk, kalk- och stenbrott jemte dertill hörande verk, inrättningar och näringar; qvarnar och sågverk, fabriker, mekaniska verkstäder, bränvinsbrännerier och andra för varors tillverkning eller förädling anlagda inrättningar; mejerihandtering, potatismjölfabriker och andra binnäringar till jordbruket, i den mån de icke afse tillgodogörande af eget jordbruks produkter; penningarörelse, handelsrörelse, skeppsrederi, sjöfart, handverk eller annan näring;
 - 2:o) af till allmän trafik upplåten kanal, jernväg eller annan farled samt flottled; och
 - 3:o) hvad som förvärfvas genom utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;
- b) inkomst och förmån af tjänst eller särskildt uppdrag, såsom: aflöning, arvode, traktamente, sportler, bostad, derest denna icke är såsom löntagarens inkomst af fast egendom beräknad, och annan med allmän eller enskild tjänst förenad förmån;
- c) pension, årligt understöd (gratifikation), lifränta eller undantagsförmån;
- d) all annan, i denna § samt 2 och 3 §§ ej omförd inkomst, som enligt bevillningsförordningen är att hänföra till inkomst af arbete.

5 §.

1 mom. Inkomst enligt denna förordning taxeras för det löpande året. Vid taxeringen iakttages, att skattskyldigs sammanräknade inkomst utföres i fulla hundratal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller.

2 mom. a) Inkomst af kapital och annan inkomst af arbete än lön eller pension upptages med det belopp, hvartill inkomsten under nästföregående året uppgått, med iakttagande likväl *dels* att inkomsten första året den åtnjutes, äfvensom då den icke åtnjutits för hela föregående året, skall upptagas med det belopp, hvartill densamma, enligt de upplysningar taxeringsmännen kunnat förskaffa sig, skäligen må anses för det löpande året uppgå, *dels ock* att, då inkomsten under det löpande året upphör, densamma upptages med det belopp, som med det nästföregående årets inkomst till beräkningsgrund, motsvarar den tidrymd af det löpande året, för hvilken inkomsten åtnjutes.

b) Med allmän eller enskild tjenstebefattning förenad lön så ock pension upptages med det belopp, hvartill densamma för det löpande året blifvit i stat eller annorledes bestämd; börande deremot med tjenstebefattning förenade tjenstgöringspenningar, dagaflöning, sportelersättning och obestämda eller extra inkomster beräknas på sätt under a) är föreskrifvet.

c) Vikariatsarfvode, arfvode för uppdrag af öfvergående beskaffenhet och all dylik tillfällig inkomst, som härflutit af annan den skattskyldiges verksamhet än hans redan till beskattning taxerade tjänst, rörelse eller yrke och som tillfallit honom så sent under ett år, att densamma icke kunnat af det årets taxerings- eller pröfningsnämnd beräknas, taxeras det näst derpå följande året.

d) Lön och annan inkomst, som utgår i spanmål eller persedlar, upptages med det kontanta belopp, den efter senast för orten fastställt markgångspris utgör.

6 §.

Vid taxering af inkomst må *afdrag icke ske*:

a) för den skattskyldiges och hans familjs utskylder och lefnadskostnader samt dertill hänförliga utgifter;

b) för arrende- eller hyresvärde å sådan, kanal, jernväg och annan farled samt flottled tillhörande mark och byggnad, för hvilken till följd

af medgifven frihet från fastighetsbevillning inkomst icke blifvit efter de i 2 § angifna grunder taxerad;

c) för ränta å den skattskyldiges eget, i hans fasta egendom, rörelse eller yrke nedlagda kapital;

d) för hvad som användes till fast egendoms förbättring, tillökning af inventarier eller kapitalafbetalning å skuld.

7 §.

Deremot må vid taxering af inkomst af arbete *afdrag ske*:

a) för det såsom inkomst af fast egendom beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å fastighet, som af egaren begagnas till utöfvande af sådan verksamhet, hvarom i 4 § a) 1:o) och 3:o) sägs;

b) för omkostnader för bedrivande af rörelse eller yrke, såsom:
 arrende- eller hyresafgift,
 underhåll af fastighet och inventarier,
 aflöning, föda och öfriga kostnader för de i och för rörelsen använda biträden och arbetare,
 samt andra dermed jemförliga utgifter;

c) för kostnader, som äro förenade med utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;

d) för hvad som anvisats till bestridande af de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, såsom:

resekostnadsersättning,
 å stat uppförd häst- och båtlega,
 officerares lönetillägg för tjenstehästar samt fourageringsersättning,
 anslag till skrifmaterialier och andra expenser,
 dagaflöning eller traktamente för förrättning å annat ställe än tjenstemans eller i förrättningen deltagande persons vanliga boningsort, arfvode, dagaflöning eller traktamente för kommendering utom station, fältaflöning under krigstid,

samt arfvode eller traktamente för riksdag eller revision å annan ort, än der arfvodes- eller traktamentstagaren är bosatt;

e) för följande med embete och tjänst förenade utgifter, nämligen:
 den afgift, tjensteman, såsom sådan, åligger utgöra till pensions-, enke- och pupill- eller annan understöds-kassa,
 aflöning eller annan ersättning till vikarie eller tjenstebitråde,

presternas i jordeboken upptagna utlagor, i den mån de icke äro eftergifna,

ränta och amorteringsbidrag till öfverbyggnadsamorteringsfonden för prestgårdarne i Skåne,

samt kostnader för sådana särskildt anbefalda tjänsteresor, för hvilka ersättning icke är särskildt anvisad.

8 §.

1 mom. Från skattskyldigs inkomst må afdrag vidare ske för skattskyldig åliggande ränta å gäld.

Svensk medborgare, som icke är i riket bosatt, äfvensom utlänning ege dock åtnjuta afdrag endast för ränta å sådan gäld, som ådragits för förvärfvandet af inkomst, för hvilken inkomstskatt skall här i riket erläggas.

2 mom. Utvisar vid beräkning enligt 7 § *b)* och *c)* af skattskyldigs inkomst viss inkomstkälla förlust, som ej är att hänföra till kapitalförlust, må dylik förlust afdragas från den skattskyldiges öfriga inkomst; dock må sådant afdrag ej åtnjutas af svensk medborgare, som icke är i riket bosatt, ej heller af utlänning.

9 §.

Vid taxering af inländska aktiebolags och enskilda bankbolags inkomst må afdrag ske för ett belopp, motsvarande fyra procent å inbetaldt kapital.

Såsom inbetaldt kapital anses i fråga om bolag, som tillkommit före den 1 Januari 1901, det belopp, som intill nämnda dag hos vederbörande myndighet inregistrerats eller anmälts såsom inbetaldt. Beträffande sedermera inregistrerad eller anmäld ökning af sådant bolags kapital, så ock vidkommande aktiebolag, som registrerats efter berörda dag, må afdrag ega rum endast i den mån ökningen eller, då fråga är om nytt bolag, aktiekapitalet motsvarar verkligt, af delegare gjordt tillskott.

II kap. Om skattepligt.

10 §.

Inkomstskatt eger icke rum, när den skattskyldiges sammanräknade inkomst, deri inbegripen äfven hustruns, understiger 1,000 kronor.

Uppgår denna inkomst till 1,000 kronor men icke till 2,000 kronor, äro 800 kronor, uppgår den till 2,000 kronor men icke till 3,000 kronor, äro 600 kronor, och uppgår den till 3,000 kronor men icke till 4,000 kronor, äro 400 kronor fria från skatt.

Uppgår inkomsten till 4,000 kronor, men öfverstiger icke 5,000 kronor, erlägges skatt efter inkomstens hela belopp.

Öfverstiger inkomsten 5,000 kronor, skall för bestämmande af det belopp, efter hvilket skatt beräknas, 5,000 kronor af inkomsten upptagas till oförändradt belopp men inkomsten i öfrigt förhöjas sålunda, att

den del, som öfverstiger	5,000 kronor	men icke	10,000 kronor,	ökas med	50 procent,
» » » »	10,000	» »	15,000	» »	» 100 procent,
» » » »	15,000	» »	20,000	» »	» 150 procent,
» » » »	20,000	» »	30,000	» »	» 200 procent,
» » » »	30,000	» »	50,000	» »	» 300 procent,
» » » »	50,000	» »	100,000	» »	» 400 procent,
» » » »	100,000	»	ökas med.....		500 procent,

på sätt den vid denna förordning fogade tabell närmare utvisar.

Hvad i denna § är stadgadt om frihet från skatt gäller allenast svensk medborgare, som är i riket bosatt, och oskiftadt sterbhus efter sådan svensk medborgare.

Vid bestämmande enligt denna § af det belopp, efter hvilket skatt beräknas, iakttages, att detsamma utföres i fulla hundratal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller.

11 §.

Inkomstskatt utgår med en krona för hvarje hundratal kronor af det belopp, efter hvilket enligt 10 § skatt beräknas.

12 §.

Skatt enligt denna förordning erlägges:

a) för inkomst af fast egendom: af den, som det år, då inkomsten taxeras, påföres fastighetsbevillning för egendomen;

dock att, med tillämpning af hvad i 14 § sägs, inkomstskatt för fast egendom, för hvilken bevillning påföres handelsbolag eller kommanditbolag, erlägges af delegarne;

b) för inkomst af kapital och arbete:

1:o) af svensk medborgare, som är i riket bosatt:

för all dylik inkomst, han åtnjuter, vare sig här eller från utrikes ort;

2:o) af svensk medborgare, som icke är i riket bosatt:

för den inkomst af ifrågavarande slag, han härifrån åtnjuter;

3:o) af utländing, som är i riket bosatt eller här uppehållit sig såsom resande vare sig fortfarande under ett år eller under större delen af tre på hvarandra följande år, eller som här idkar näring, eller härifrån uppbär lön eller pension:

för den inkomst af kapital och arbete, som af honom här förvärfvas eller härifrån åtnjutes eller ock, utifrån införd, här användes;

4:o) af utländing, som icke afses i 3:o) här ofvan, men som härifrån uppbär inkomst, som i 3 § c) omförmäles:

för sistnämnda slags inkomst.

13 §.

Hvad i 8 § och 12 § b) sägs om enskild person gälle ock i tillämpliga delar om samfund, stiftelser, verk och inrättningar samt andra juridiska personer, i den mån de icke äro i denna förordning från skattskyldighet frikallade, äfvensom om oskiftadt sterbhus, föreningar för ekonomisk verksamhet och andra än i 14 § omförmälda bolag, derunder jemväl inbegripna sådana, som enligt särskild författning äro skyldiga afstå sin vinst.

14 §.

Skatt för inkomst, som åtnjutes af handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag och rederier, utgöres af delegarne, en hvar efter hans andel af bolagets inkomst.

15 §.

1 mom. Inkomstskatt erlägges icke af:

- a) staten;
- b) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiefonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jemte andra fromma stiftelser;
- c) landsting, hushållningssällskap, kommuner och andra menigheter;
- d) allmänna hypoteksbanken, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer och hypoteksföreningar;
- e) jernkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lemnar utdelning åt sina delegare; samt
- f) sparbanker, som afses i lagen af den 29 Juli 1892, äfvensom sådana inländska ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afse att bereda vinst endast åt insättare.

2 mom. Från utgörande af skatt för inkomst af kapital och arbete frikallas, i den mån här nedan sägs:

- a) medlem af konungaätten:
för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;
- b) vid de förenade rikenas beskickningar hos utländska makter anstälde, jemte alla öfrige under Utrikesdepartementet lydande embets- och tjänstemän samt vaktbetjente:
för den del af deras aflöning eller pension, som motsvarar *norska* statsverkets bidrag dertill;
- c) främmande makters härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jemte deras betjening:
om de icke äro svenske medborgare:
för annan inkomst än den som utgöres af från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller utdelning, som i 3 § c) omförmäles, eller erhålles genom här idkad rörelse,
om de äro svenske medborgare:
för den inkomst de åtnjuta af sin tjänst hos den främmande makten;
- d) utlänning, som här vistas för att idka studier:
för annan inkomst än som i 3 § c) omförmäles; samt
- e) lappallmogen:
för inkomst af renskötsel.

III kap. Om beskattningsort.

16 §.

Skattskyldig taxeras för hela sin inkomst:
å den ort, der han är mantalsskrifven,
eller om han icke är här mantalsskrifven:
å den ort, der han inom riket hufvudsakligen vistas.

17 §.

Skattskyldig, hvarom i 13 § förmåles, taxeras:
å den ort, der vederbörande styrelse, förvaltning eller syssloman
har sitt säte,
eller, då fråga är om oskiftadt sterbhus:
å den ort, der den afidne senast varit mantalsskrifven.

18 §.

I fall, då de i 16 och 17 §§ gifna regler icke ega tillämpning,
taxeras skattskyldig:
å den ort, hvarifrån inkomst hufvudsakligen erhålles;
dock att utrikes boende, här i riket icke mantalsskrifven skattskyldig,
som åtnjuter lön från svenska statsverket, taxeras i Stockholms stad och
S:t Nikolai församling.

IV kap. Om taxeringsmyndigheter och om uppgifter till ledning vid taxering.

19 §.

Taxering enligt denna förordning verkställs i sammanhang med de enligt bevillningsförordningen årligen återkommande taxeringar för bevillning af fast egendom samt af inkomst utaf de för sådant ändamål tillsatta bevillningsberedningar, taxeringsnämnder och pröfningsnämnder; och böra i anledning häraf i de kungörelser, som enligt bevillningsförordningen af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande årligen utfärdas för val af ledamöter i bevillningsberedningarne, vederbörande erinras om skyldigheten att aflemna de särskilda uppgifter, hvilka på grund af här nedan gifna bestämmelser skola meddelas, samt om påföljden af uraktlåtenhet derutinnan, hvarjemte underrättelse skall meddelas såväl om tid och ställe för uppgifternas aflemnande samt hvarest uppgiftsblanketter, enligt hvad i 27 § sägs, tillhandahållas, som ock derom att skattskyldig, som önskar upplysning rörande beskaffenheten af honom åliggande uppgiftsskyldighet och sättet för dess fullgörande, eger att för sådant ändamål hänvända sig till ordförande i bevillningsberedning.

20 §.

1 mom. Skyldige att utan särskild anmaning på heder och samvete årligen afgifva uppgifter till ledning vid taxeringen äro:

a) verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll, samt

b) annan skattskyldig, som nästföregående år taxerats för eller åtnjutit minst 2,000 kronors inkomst eller minst 1,000 kronors inkomst af kapital.

2 mom. Äfven en hvar annan vare efter anmaning skyldig lemna dylik uppgift.

21 §.

Uppgift, som i 20 § omförmäles, skall, i enlighet med fastställt formulär, skriftligen afgifvas och utvisa:

dels den fasta egendom, för hvilken uppgiftspliktig är skyldig erlægga fastighetsbevallning, egendomens beskaffenhet af jordbruksfastighet eller annan fastighet eller frälseränta, samt, derest egendomen varit under nästföregående år åsatt taxeringsvärde, nämnda värde,

dels beloppet af hans inkomst nästföregående år af kapital och arbete,

dels ock de afdrag för skuldränta och förlust, som han yrkar att få tillgodonjuta vid taxeringen.

Uppgift, som enligt 20 § 2 mom. inforrats af ordförande i bevillningsberedning eller kronans ombud hos taxeringsnämnd, må skattskyldig dock ega att muntligen till ordföranden eller hos nämnden meddela.

Vid uppgift för verk eller bolag, som i 20 § sägs, skall fogas dels bestyrkt utdrag af verkets eller bolagets senast avslutade räkenskaper, utvisande beloppet af hela den under räkenskapsåret uppkomna vinst, ränta å eget kapital inräknad, dels ock bestyrkt afskrift eller tryckt exemplar af verkets eller bolagets revisionsberättelse för senaste räkenskapsår.

Uppgift för utländsk försäkringsanstalt skall jemväl angifva antalet af och premiebeloppet för de nästföregående år af anstalten här i riket avslutade försäkringar äfvensom beloppet af utbetalda återförsäkringspremier.

22 §.

En hvar är det i öfrigt obetaget att meddela upplysningar, som kunna tjena till ledning vid hans taxering.

Afdrag för förlust, hvarom i 8 § 2 mom. förmäles, må icke medgifvas, utan att den skattskyldige om förlustens beskaffenhet och sättet för dess beräknande lemnat fullständig utredning.

23 §.

Skyldighet att afgifva uppgift åligger för omyndig förmyndaren samt för sådan frånvarande, för hvilken god man af domstol förordnats, gode mannen för hvad han har under sin förvaltning.

För annan än enskild person åligger uppgiftsskyldigheten vederbörande styrelse, förvaltning eller ombud.

24 §.

Skattskyldig, som önskar upplysning rörande beskaffenheten af honom åliggande uppgiftsskyldighet eller sättet för dess fullgörande, ege att för sådant ändamål hänvända sig till ordförande i bevillningsberedning.

25 §.

Till ledning vid taxeringen skola ytterligare följande uppgifter meddelas:

a) af styrelse för lifförsäkrings- eller lifrätteanstalt eller af sysselman för utländsk sådan anstalt:

uppgift å namn och hemvist på en hvar person, till hvilken under nästföregående år lifränta å minst 200 kronor utbetalts, samt å lifrätans belopp;

b) af styrelse för enskildt bankbolag samt aktiebolag, hvars aktier äro ställda till viss man:

uppgift å namn och hemvist på delegare, som under nästföregående år uppburit utdelning från bolaget, samt å utdelningens belopp;

c) af kommanditbolag:

uppgift, innehållande upplysningar enligt fastställt formulär i de uti 21 § omförmälda afseenden äfvensom om den en hvar delegare i bolaget tillkommande andel af bolagets inkomst; samt

d) af förmyndarekammare eller gode män för tillsyn å förmynderskap:

uppgift angående sammanlagda beloppet af hvarje omyndigs inkomst af kapital för nästföregående år, för så vidt den uppgått till minst 500 kronor.

Här ofvan omförmälda uppgifter skola upprättas särskildt för hvarje kommun på landet och hvarje territoriel församling i stad.

26 §.

Till ledning vid taxeringen skola vidare tjena de för taxering af inkomst enligt bevillningsförordningen vederbörande taxeringsmyndigheter meddelade uppgifter eller eljes tillhandakomna upplysningar rörande skattskyldigs ekonomiska ställning.

27 §.

Blanketter till de uppgifter, som i 21 § omförmälas, skola kostnadsfritt tillhandahållas de skattskyldige hos ordförande i bevillningsberedning samt derjemte i Stockholm hos Öfverståthållareembetet, i öfriga städer hos magistraten och å landet hos ordförande i kommunalnämnd.

28 §.

De i 21 och 25 §§ omförmälda uppgifter skola aflemnas antingen direkt till ordföranden i vederbörande bevillningsberedning eller ock i Stockholm till Öfverståthållareembetet och i öfriga orter till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i det län, magistraten i den stad eller kronofogden i det fögderi, der taxeringen anses skola ega rum eller den skattskyldige är bosatt.

29 §.

Uppgift, som det utan anmaning åligger skattskyldig att afgifva, skall vara aflemnad före den 1 April; dock att med aflemnande af uppgift från verk eller bolag anstånd må njutas till utgången af nämnda månad.

Möter hinder att, innan bevillningsberedningens sammanträde afslutas, aflemna sådan uppgift, må densamma, efter derom hos ordföranden i beredningen gjord skriftlig anmälan, i stället så fort ske kan och i hvarje fall före den 1 Juni aflemnas till kronans ombud hos vederbörande taxeringsnämnd.

Uppgift af den, som endast efter anmaning är pliktig sådan afgifva, skall lemnas inom viss i anmaningen förelagd tid af minst åtta dagar.

Uppgift, som i 25 § omförmäles, skall vara aflemnad före den 1 April.

30 §.

1 mom. Har uppgift, som i 20 § 1 mom. sägs, icke inom föreskrifven tid afgifvits eller befinnes afgifven sådan uppgift i visst afseende

ofullständig, bör bevillningsberedningens ordförande eller kronans ombud hos taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd föranstalta derom att uppgift infordras samt att ofullständig uppgift fullständigas. För sådant ändamål eger han anlita i Stockholm Öfverståthållareembetet, i öfriga städer magistraten samt å landet länsmanen i orten, hvilka myndigheter det åligger att ofördröjligen mot bevis tillställa den skattskyldige anmaning att, vid äfventyr som i 31 § sägs, inom åtta dagar efter anmaningens mottagande afgifva fullständig uppgift. Sådan anmaning skall, der infordrandet föranledts af ofullständighet i aflemnad uppgift, jemväl innehålla underrättelse, i hvilket afseende uppgiften befunnits ofullständig.

Uppgift, som här ofvan sägs, skall aflemnas till den som densamma infordrat eller till myndighet, som i 28 § omförmäles.

I enahanda ordning ega såväl bevillningsberednings ordförande som kronans ombud hos taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd att infordra uppgift af den, som enligt 20 § icke är pliktig att utan anmaning lemna sådan. Afgifves icke sålunda infordrad uppgift eller befinnes afgifven uppgift ofullständig, gälle hvad här ofvan är stadgad.

2 mom. Varder uppgift, som i 25 § omförmäles, icke inom föreskrifven tid aflemnad, eger bevillningsberedningens ordförande eller kronans ombud hos taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd att infordra densamma; och må härför anlitas biträde af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, hvilken myndighet eger förelägga lämpligt vite.

3 mom. Lemnar afgifven fullständig uppgift icke tillräcklig ledning för taxeringen, bör ytterligare upplysning från den uppgiftspligtige infordras; och må sådan upplysning kunna muntligen afgifvas till vederbörande bevillningsberedningsordförande eller kronoombud.

4 mom. Samtliga i detta kapitel omförmälda uppgifter och upplysningar må jemväl kunna i betaldt bref med allmänna posten insändas.

31 §.

Underlåter någon att inom tid, som i 29 § är stadgad, afgifva fullständig uppgift, som i 21 § omförmäles, hafve förlorat rätten att fullfölja talan i fråga om beloppet af den inkomst, uppgiften skolat afse.

Hörsammar den, som underlåtit afgifva uppgift eller som aflemnat ofullständig uppgift, icke honom tillstöld anmaning att afgifva fullständig

uppgift, böte ett belopp, svarande mot tio procent af den inkomstskatt, som varder den skattskyldige påförd för den inkomst, uppgiften skolat afse.

Gitter den uppgiftsskyldige visa giltig ursäkt för underlåtenheten, ege här stadgad påföljd icke rum.

32 §.

Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra hvad i 25 § stadgas vare den försumlige, derest han är offentlig tjänsteman, underkastad ansvar såsom för annat tjenstefel, men böte eljes tjugufem kronor.

33 §.

Har uppgiftspliktig i någon af honom för ledning vid taxering afgifven uppgift eller upplysning mot bättre vetande lemnat oriktigt meddelande och derigenom föranledt, att inkomst icke eller endast till någon del blifvit taxerad, böte från och med fyra till och med tio gånger det inkomstskattebelopp, som genom det svikliga förfarandet undandragits, dock minst femtio kronor. Finnes förseelsen hafva skett utan afsigt att undandraga skatt, må böterna kunna nedsättas lägst till tjugufem kronor.

34 §.

1 mom. Utan hinder af uteblifven uppgift och med rätt att pröfva, i hvad mån uppgift är af beskaffenhet att böra läggas till grund för taxeringen, eger bevillningsberedning att föreslå samt taxeringsnämnd och pröfningsnämnd att bestämma och fastställa skattskyldigs taxering.

2 mom. Granskning af de skattskyldiges till ledning för egen taxering lemnade uppgifter skall verkställas endast af vederbörande taxeringsmyndighets ordförande med biträde i hvarje särskildt fall af den ledamot, taxeringsmyndigheten utser. Vid granskning i taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd må jemväl kronoombud vara tillstädes.

För innehållet af sålunda granskad uppgift må icke inom taxeringsmyndighet lemnas vidare redogörelse än som för taxeringen oundgängligen erfordras.

Dylik oppgift må ej, utan att den skattskyldige medgifvit oppgiftens offentliggörande, vara tillgänglig för andra än de personer, hvilka, enligt hvad nyss är sagdt, skola granska oppgiftens innehåll, kronoombud hos taxeringsnämnd och pröfningsnämnd samt de embets- och tjenstemän, hvilka i och för sin befattning deraf erhålla del, och må ej heller utan den skattskyldiges samtycke i taxeringsnämnds eller pröfningsnämnds protokoll intagas; skolande efter taxeringsårets utgång omförmälda oppgifter öfverlemnas till vederbörande bevillningsberednings ordförande, hos hvilken de skola behörigen förvaras, intill dess fem år förflutit, hvarefter de förstöras.

3 mom. Följes icke af skattskyldig lemnad oppgift vid hans taxering, skola skälen därför i taxeringslängd eller taxeringsmyndighets protokoll tydligen angifvas; och skall tillika underrättelse derom med allmänna posten den skattskyldige kostnadsfritt så fort ske kan tillsändas.

V kap. Om eftertaxering.

35 §.

Har oppgiftspliktig i oppgift eller upplysning, som afgifvits till ledning för taxering, lemnat origtigt meddelande, eller har oppgiftspliktig underlåtit aflemna oppgift eller infordrad upplysning, och har deraf föranledts, att inkomst icke eller endast till någon del blifvit taxerad, skall det år, då sådant varder för vederbörande taxeringsmyndighet kändt, inkomstskatt påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande undandragits.

Skattepåföring på grund af denna § må icke ske senare än fem år efter det år, då inkomsten rätteligen bort taxeras, och påføres skatten, derest den skattskyldige afidit, hans dödsbo. Är boet skiftadt, påføres bodelegare icke mera än hvad af skatten å hans lott belöper och i intet fall mera än hans lott i boet utgör.

Har årsstämming utfärdats, gälle om verkan deraf hvad i allmän lag stadgas.

VI kap. Allmänna bestämmelser.

36 §.

Hvad bevillningsförordningen stadgar om bevillningsberednings, taxeringsnämnds och pröfningsnämnds befogenhet och åligganden, rörande ordförandes i bevillningsberedning, ledamots af beredning och annan taxeringsmyndighet, kronombuds samt taxeringsmyndighet eljes biträdande och öfrige vid taxering behjelpige personers skyldigheter, angående ansvar för underlåtenhet att fullgöra samma skyldigheter eller för annan förseelse i tjensten eller arbetet, beträffande ordningen och sättet för ådömande af sådant ansvar och för tillämpning af eljes stadgadt bötesansvar äfvensom om besvär öfver Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes derutinnan meddelade beslut, i fråga om besvär öfver taxeringsmyndighets beslut rörande taxering och om besvär öfver Kammarrättens utslag i taxeringsmål, samt hvad i bevillningsförordningen eljes angående bevillningsberedningarna, taxeringsnämnderna och pröfningsnämnderna eller såsom allmänna föreskrifter äfvensom beträffande debitering, uppbörd och redovisning stadgas, gälle, med iakttagande af här meddelade särskilda bestämmelser, i tillämpliga delar jemväl vid taxering enligt denna förordning.

37 §.

I samma ordning, som enligt bevillningsförordningen gäller för tillhandahållande åt ordförande i bevillningsberedning och beredningens ledamöter samt ledamöter i taxeringsnämnd och suppleanter för desse af exemplar af bevillningsförordningen, skola exemplar af denna förordning bemälda personer tillhandahållas, för hvilket ändamål Statskontoret åligger att till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande efter requisition utlemna erforderligt antal exemplar af samma förordning.

38 §.

Till bevillningsberednings ordförandes åligganden hör särskildt enligt denna förordning:

a) att tillhandahålla de skattskyldige blanketter, som i 27 § omförmälas, samt på begäran meddela skattskyldig erforderliga upplysningar rörande beskaffenheten af den honom åliggande uppgiftsskyldighet och sättet för dess fullgörande äfvensom att å blankett införa enligt 21 § muntligen lemnade uppgifter, hvilkas rigtighet den skattskyldige eller ombud för honom derefter har att med sin underskrift bestyrka;

b) att noga tillse, att de skattskyldiges till ledning för egen taxering enligt denna förordning aflemnade uppgifter och upplysningar, ehvad de afse pågående eller redan verkställd taxering, icke varda för obehöriga tillgängliga, för hvilket ändamål sådana uppgifter och upplysningar, om de icke för taxering erfordras, böra under säkert lås förvaras, äfvensom att, då han från sin befattning afgått, till sin efterträdare aflemna samtliga i enlighet med stadgandet i 34 § hos honom förvarade handlingar;

c) att då uppgift å inkomst utvisar, att skattskyldig bör taxeras å annan ort än inom beredningsdistriktet, ombestyrta uppgiftens delgiftande i erforderliga delar med vederbörande bevillningsberednings ordförande;

d) att med allmänna posten så fort ske kan tillsända skattskyldig, hvilkens uppgift icke blifvit vid hans taxering följd, underrättelse derom; samt

e) att på begäran af uppgiftspliktig utan lösen meddela bevis om emottagande af uppgift eller upplysning.

39 §.

I taxeringslängden öfver inkomstbevillning skola, utom de personer, som enligt bevillningsförordningen i längden upptagas, införas jemväl de, hvilka, utan att vara till utgörande af *inkomstbevillning* skyldige, dock böra enligt denna förordning inom distriktet utgöra *inkomstskatt*; och skola, under tillämpning af de i denna förordning stadgade grunder, för hvarje skattskyldig, som bör inom distriktet erlægga inkomstskatt, uti längden

införas dels det belopp, hvartill skattskyldigs inkomst uppskattas, och dels det belopp, hvarefter enligt bestämmelserna i 10 § skatten bör beräknas, äfvensom skattens belopp.

40 §.

1 mom. Ordförande i och ledamot af bevillningsberedning, taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skall vid fullgörandet af sitt uppdrag enligt denna förordning ställa sig till ovilkorlig efterrättelse de föreskrifter, samma förordning innehåller eller meddelar, samt, efter sorgfällig granskning och samvetsgrann pröfning af meddelade uppgifter och för öfrigt upplysta eller kända förhållanden, efter bästa förstånd samt på heder och samvete föreslå, bestämma och fastställa taxeringen.

2 mom. Om ansvar och ersättningskyldighet för ordförande i och ledamot af bevillningsberedning, taxeringsnämnd och pröfningsnämnd samt kronans ombud hos dylik nämnd och biträdande tjänsteman, som utom vid beredningens och vederbörande nämnds sammanträde yppar innehållet af skattskyldigs meddelade uppgift eller upplysning, eller som utsprider de under öfverläggningarne inom sagda beredning eller nämnder lemnade upplysningar och yttrade åsikter rörande enskildes ekonomiska ställning, är stadgad i bevillningsförordningen.

3 mom. Ordförande i och ledamot af bevillningsberedning, taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skall afträda såväl då fråga förekommer om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering, som ock då fråga är om taxering af bolag eller förening, hvars styrelse han tillhör, eller af skattskyldig, af hvilken han uppbar aflöning.

41 §.

1 mom. För beredande af ersättning för det vid taxering enligt denna förordning vållade särskilda besvär för ordförandena i bevillningsberedningarne och kronans ombud vid taxeringsnämnd, för protokollsföringen hos taxeringsnämnd i stad, för protokollsföringen och andra anteckningar under pröfningsnämndens sammankomster äfvensom för det i samband med taxeringsförrättningarne för öfrigt lemnade biträde af städernas tjänstemän eller andra personer, som icke ega att vid samma förrätt-

ningar beräkna rese- och traktamentsersättning, må pröfningsnämnd använda och fördela högst ett belopp, motsvarande tre fjerdedels procent af de första 100,000 kronor, hvartill länets och, i fråga om Stockholms stads pröfningsnämnd, stadens hela inkomstskattesumma för året uppgår, en half procent af derpå följande 50,000 kronor och en fjerdedels procent af allt hvad inkomstskattesumman öfverstiger 150,000 kronor; dock får, om än denna inkomstskattesumma sedermera skulle visa sig öfverstiga dess af pröfningsnämnden beräknade belopp, hvarken någon ytterligare kostnadsersättning eller vedergällning än den då beviljade för samma år utdelas eller ett sådant öfverskott tagas i beräkning vid bestämmande af enahanda ersättning och vedergällning under ett följande år. Kronans ombud hos pröfningsnämnd eger icke åtnjuta ersättning på grund af denna §.

2 mom. Angående det för ofvan uppgifna ändamål af pröfningsnämnden anvisade belopp och dess fördelning bör i länen till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande aflåtas särskildt utdrag af nämndens protokoll, hvarefter det beviljade beloppet i vanlig ordning utbetalas af länets landt-ränteri och med bifogande af sagda protokollsutdrag i kronoräkenskaperna redovisas.

För Stockholms stad skall dylik underrättelse meddelas Statskontoret, hvarifrån ersättningen utbetalas.

42 §.

Åtal för förseelse, som i 33 § oförmäles, anhängiggöres vid allmän domstol och är föremål för allmänt åtal.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas gäldande, skola de förvandlas efter allmän strafflag.

43 §.

1 mom. Inom Kammarrättens revisionsafdelning må vid granskning af kronoräkenskaperna anmärkning visserligen framställas beträffande den för skattskyldig beräknade skatt för inkomst, men deremot icke i afseende å verkställd taxering i annan mån än för så vidt den afser frihet från skatt eller nedsättning i belopp, hvarefter enligt 10 § skatt beräknas; egande Kammarrätten i anledning af sålunda framställd anmärkning föreskrifva erforderlig rättelse.

2 mom. Om Kammarrätten vid pröfning af anförda besvär i taxeringsmål finner, att taxering verkstälts å orätt ort eller underlåtitits eller ej skett till riktigt belopp å rätt ort, eger Kammarrätten, efter vederbörandes hörande, vidtaga erforderliga rättelser i taxeringen å ort som vederbör; dock att skattskyldigs hela taxering i sådant fall icke må höjas utöfver hvad taxeringsmyndigheterna bestämt, derest besvären icke innefatta yrkande om sådan höjning. Jemväl må, om någon af Kammarrätten befrias från skatt på den grund att annan person bort uppföras till utgörande af densamma, Kammarrätten öfverflytta taxeringen å denne.

44 §.

Utom den afkortning af påförd inkomstskatt, hvilken föranledes af bristande tillgång till dess gäldande, får afkortning ega rum endast af inkomstskatt för lön, pension eller dylik inkomst, som genom dödsfall, afsked eller annan orsak under årets lopp upphört, i hvilket fall sådan inkomstskatt erlägges blott för den tid, hvarunder löneinkomsten eller andra med tjenstebefattning förenade fördelar af den skattskyldige eller hans rättsinnehafvare åtnjutits. Sker afkortning och nedgår härigenom återstående inkomsten till sådant belopp, att enligt 10 § skattskyldig bort åtnjuta frihet från inkomstskatt eller utgöra skatt efter lägre beräkningsgrund än som å den taxerade inkomsten förut tillämpats, må rättelse derutinnan vid afkortningen ega rum.

Angående sättet för afkortning stadgas i uppbördsreglementet.

45 §.

Den enligt uppbördsboken hvarje skattskyldig påförda inkomstskatt skall upptagas å hans för samma år utfärdade debetsedel, hvilken dessutom bör upptaga det belopp, hvartill skattskyldigs inkomst blifvit för inkomstskatt taxerad.

Särskilda anvisningar till ledning vid inkomstskatte- taxeringen.

1:o).

Inkomst af fast egendom.

Inkomst af fast egendom taxeras icke till det belopp, inkomsten verkligen utgjort, utan fastställs, oafsedt om behållningen af fastigheten varit större eller mindre eller fastigheten icke alls lemnat någon afkastning, enligt bestämmelserna i 2 § i visst förhållande till taxeringsvärdet sålunda, att inkomst beräknas af jordbruksfastighet till sex kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet samt af annan fastighet och frälseränta till fem kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet eller, då bevillning icke utgöres för hela värdet, af den del deraf, för hvilken bevillning erlägges. Taxeringen sker efter nästföregående års taxeringsvärde, men, då sådant värde berörda år icke varit fastighet åsatt, efter löpande årets taxeringsvärde.

Skattskyldig, som utom fastighet har annan inkomstkälla, skall följaktligen i sin uppgift till taxeringsmyndigheterna angifva dels sin inkomst med frånräknande af deri möjligen ingående afkastning af fast egendom och dels på ofvannämnda sätt beräknad inkomst af den fasta egendomen. Den, som åtnjuter tillhoppa 3,000 kronors inkomst, deraf 700 kronor härflyta af en till 10,000 kronor taxerad bostadsfastighet, skall således uppgifva 500 kronors inkomst af fast egendom och 2,300 kronors inkomst i öfrigt. Har han derjemte en till 6,000 kronor taxerad obebygd tomt, skall han, äfven om han icke har någon afkastning af tomt, anses deraf åtnjuta en inkomst af 300 kronor.

Den, som i sin fabriksrörelse använder egen fabriksfastighet, skall såsom inkomst af fast egendom särskildt upptaga fem procent af fastighetens taxeringsvärde, men eger enligt 7 § a) vid beräkningen af sin inkomst af rörelsen göra motsvarande afdrag.

Om skattskyldig i sin rörelse förädlar skogs-, jordbruks- eller andra produkter från egen jordbruksfastighet, eger han, som skall såsom inkomst af fast egendom uppgifva sex procent af fastighetens taxeringsvärde, vid beräkningen af inkomsten af förädlingsrörelsen göra afdrag för omförmälda produkter.

2:o).

Afdrag för ränta å gäld.

Med nedannämnda undantag äro skattskyldige berättigade att vid taxeringen åtnjuta afdrag för ränta å all sin gäld, af hvad slag den vara må.

På det att afgifna uppgifter må kunna tjena till ledning äfven vid bevillingstaxeringen, bör vid uppgifvandet af inkomst, för hvilken jemväl bevilling erlägges, afdrag ske endast för sådan ränta å gäld, som i bevillningsafseende får afräknas. Således bör vid beräklandet af inkomst af rörelse, som särskildt taxeras till bevilling, icke göras afdrag för annan ränta än å det för samma rörelse upplånta rörelsekapital. Har skattskyldig jemväl inkomst af obligationer eller af utlånade eller deponerade penningar, eger han att vid uppgifvandet af sådan inkomst afdraga ränta å all öfrig gäld. Förslår icke berörda kapitalinkomst till att täcka denna ränta, är han berättigad att i uppgiften från sin sammanräknade inkomst afdraga all den honom åliggande skuldränta, för hvilken afdrag ej förut i uppgiften skett.

Svensk medborgare, som icke är i riket bosatt, äfvensom utlänning få afräkna ränta allenast å sådan gäld, som ådragits för förvärfvandet af inkomst, för hvilken inkomstskatt skall här i riket erläggas. En svensk medborgare, som är bosatt i utlandet, eger således ej åtnjuta afdrag för ränta å gäld, som han icke åsamkat sig för ernåendet af den i Sverige skattepligtiga inkomsten. En utlänning, som är i Sverige skattskyldig endast för utdelning å aktier i svenska aktiebolag, får afdraga blott ränta å gäld, hvori han satt sig för förvärfvandet af denna inkomst.

3:o).

Afdrag för förlust.

Vid bevillningstaxeringen får förlust å rörelse eller yrke icke afdragas från inkomsten af skattskyldig tillhörig annan rörelse eller yrke, som särskildt taxeras till bevillning, ej heller från skattskyldigs inkomst i öfrigt. Deremot ega med de i 8 § 2 mom. stadgade undantag skattskyldige, hvilka lemna fullständig utredning om sin förlust och sättet för dess beräkning, att vid taxeringen för inkomstskatt njuta afdrag för sådan förlust å rörelse eller yrke, som icke är kapitalförlust.

Den, som idkar endast en rörelse, får således vid uppgifvandet af sin rörelseinkomst derifrån afräkna förlust, som å rörelsen uppkommit. Drifver skattskyldig flera rörelser, som äro att betrakta såsom i förhållande till hvarandra sjelfständiga, får han deremot icke i uppgiften om sin hela inkomst af rörelse afdraga förlust å en rörelse från inkomst af en annan, men han eger att från sin sammanräknade inkomst af alla inkomstkällor göra afdrag för förlust, som ej förut i uppgiften afräknats; dock att sådant afdrag varder honom vid taxeringen medgifvet endast under ofvannämnda förutsättning, att han om förlusten företett tillfredsställande utredning.

Om en skattskyldig, som idkar diversehandel och fabriksrörelse, af handeln haft inkomst af 2,000 kronor men å fabriksrörelsen, deri han använder en honom tillhörig, till 20,000 kronor taxerad fabriksfastighet, förlorat 1,500 kronor, utan att förlusten kan anses såsom kapitalförlust, skall han uppgifva 1,000 kronors inkomst af fast egendom och 2,000 kronors inkomst af rörelse eller tillhoppa 3,000 kronors inkomst, men eger från sistnämnda belopp afräkna den på fabriksrörelsen uppkomna förlusten, i följd hvaraf han, derest han om förlusten lemna fullständig utredning, skall taxeras för 1,500 kronors inkomst.

4:o).

Uppgifter om inkomst från bolag.

Enär för den inkomst, som åtnjutes af handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag och rederier, inkomstskatt utgöres icke af sjelfva bolaget

utan af de särskilda delegarne deri, skola de uppgifter, som aflemnas till ledning för sådan taxering, angifva den del af *bolagets* inkomst nästföregående år, som belöper på en hvar delegare, men icke den utdelning, som delegare nästföregående år må hafva från bolaget uppburit af inkomst, som förut af bolaget förvärfvats.

Deremot skall sådan inkomst, som utgöres af utdelning å aktier och banklotter, uppgifvas till det belopp, som aktie- eller lottegaren nästföregående år i utdelning från aktie- eller bankbolaget fått till sig utan ordnadt.

5:o).

Taxering af inkomst, som åtnjutes af handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag och rederier.

För inkomst, som åtnjutes af handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag och rederier, taxeras icke bolaget utan de särskilda delegarne deri, en hvar efter hans andel af bolagets inkomst. Taxeringen sker således för hvarje delegare icke å den ort, der bolagets verksamhet bedrifves, utan i sammanhang med hans öfriga inkomsttaxering å den ort, der han enligt bestämmelserna i 16, 17 och 18 §§ är skattskyldig för inkomstskatt.

Till grund för taxeringen af inkomst från *kommanditbolag* lägges den uppgift, som enligt 25 § c) skall af bolaget aflemnas, delegarens egen uppgift samt i öfrigt upplysta eller kända förhållanden. Bolagets uppgift skall upprättas i enlighet med det i 21 § omförmälda formulär samt således utmärka dels de fastigheter, bolaget eger, och den efter taxeringsvärdet beräknade afkastning deraf, som jemlikt 2 § skall anses hafva uppkommit, dels bolagets inkomst nästföregående år af öfriga i formuläret angifna inkomstkällor, i den mån dylik inkomst af bolaget åtnjutes, dels ock de afdrag för skuldräntor och förluster, som vid uppskattningen af bolagets inkomst må ega rum. Derjemte skall uppgiften angifva den en hvar delegare tillkommande andel af inkomsten, äfven om vinst endast delvis eller icke alls till delegarne utdelas. Uppgiften, hvilken enligt 25 § skall upprättas i lika många exemplar som sammanlagda antalet af de kommuner eller territoriella stadsförsamlingar, i hvilka delegare i bolaget böra taxeras, skall aflemnas till ordföranden i vederbörande bevillningsberedning eller myndighet, som i 28 § omförmäles, samt, om den aflemnas till sådan myndighet, genom dess försorg delgifvas bemälda ordförande.

Vid delegares taxering fördelas härefter bolagets, med tillämpning af gifna föreskrifter uppskattade hela inkomst mellan delegarne i förhållande till hvarje delegares andel af bolagets inkomst. Om således ett kommanditbolag med tre delegare — som eger annan fastighet än jordbruksfastighet till taxeringsvärde af 240,000 kronor samt deraf och af andra inkomstkällor haft *bokförd* inkomst, i sin helhet uppgående till 35,000 kronor, hvilken disponerats sålunda, att 5,000 kronor afsatts till reservfond och återstoden fördelats mellan delegarne på det sätt, att en erhållit hälften eller 15,000 kronor, den andra en tredjedel eller 10,000 kronor och den tredje en sjettedel eller 5,000 kronor — finnes hafva åtnjutit enligt inkomstskatteförordningen beskattningsbar inkomst till belopp af 36,000 kronor, skall inkomstskatt påföras delegarne efter berörda andelar eller för inkomst af resp. 18,000, 12,000 och 6,000 kronor. Hafva åter bolagets andra inkomstkällor än fastighet icke lemnat någon afkastning, skall bolaget beräknas hafva af fastigheten åtnjutit 12,000 kronors inkomst, i följd hvaraf, under förutsättning att afdrag för skuldränta eller förlust icke bort ega rum, delegarne skola utgöra inkomstskatt för inkomst från bolaget af resp. 6,000, 4,000 och 2,000 kronor.

Uppgiftspliktig delegare i kommanditbolag skall i sin uppgift angifva den andel, han åtnjutit eller eger åtnjuta af bolagets inkomst nästföregående år, och bör denna andel särskildt utmärkas utan sammanblandning med hans öfriga inkomst.

Delegare i *handelsbolag* skall i sammanhang med uppgifvandet af den inkomst, han må åtnjuta af annan inkomstkälla, uppgifva jemväl den på honom belöpande andel af bolagets beräknade afkastning af fastighet och öfriga inkomst. Deremot åligger uppgiftsskyldighet icke sjelfva bolaget. Om ett handelsbolag, som består af två delegare med sinsemellan lika rätt till bolagets egendom och inkomst, af rörelse åtnjuter 10,000 kronors beskattningsbar inkomst, skall hvardera delegaren såsom sin inkomst deraf uppgifva 5,000 kronor. Eger bolaget en fabriksfastighet till taxeringsvärde af 20,000 kronor och använder densamma i rörelse, som lemnar sammanlagd behållen inkomst af 5,000 kronor, skall bolaget anses hafva åtnjutit 1,000 kronors inkomst af fastigheten och 4,000 kronors inkomst af rörelsen, i följd hvaraf hvardera delegaren skall med afseende härå uppgifva 500 kronors inkomst af fast egendom och 2,000 kronors inkomst af rörelse. Har bolaget äfven en jordbruksfastighet, taxerad till 10,000 kronor, anses hvardera delegaren deraf åtnjuta en inkomst af 300 kronor. Från uppgifven inkomst eger delegaren afdraga ränta å gäld, som icke

tillförene afräknats, äfvensom å rörelse eller yrke uppkommen förlust, som ej är att anse såsom kapitalförlust.

Hvad här sagts om handelsbolag gäller i tillämpliga delar äfven om enkla bolag och rederier.

6:o).

Eftertaxering.

Genom eftertaxering, der sådan enligt 35 § eger rum, skall inkomstskatt påföras till det belopp, hvarmed den förut erlagda skatten understiger det skattebelopp, som bort påföras, derest inkomsten i rätt tid taxerats till riktigt belopp. Om således en person, som år 1903 taxeras för 10,000 kronors inkomst och följaktligen får erlægga skatt efter 12,500 kronor, vid taxeringsförrättningarne år 1905 befinnes hafva år 1903 haft en inkomst, som bort upptagas till 14,000 kronor, i följd hvaraf han rätteligen skolat utgöra skatt efter 20,500 kronor, skall, utan sammanblandning med den taxering, som för år 1905 varder honom åsatt, sistnämnda år honom påföras jemväl ogulden inkomstskatt, svarande mot skillnaden emellan hvad han i verkligheten erlagt och hvad han bort erlægga, eller efter 8,000 kronor, enligt den skattefot, som för år 1903 antagits.

Förslag

till ändrad lydelse

af vissa delar i förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst.

9 §.

Skyldige att utgöra inkomstbevilning äro:

- a) _____
b) _____
c) _____
Hvad _____

_____ vinst; dock att för inkomst, som åtnjutes af handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag och rederier, bevilning utgöres af delegarne, en hvar efter hans andel af bolagets eller rederiets inkomst.

14 §.

Till _____ återförsäkringspremier;

e) af styrelse för verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll, så ock af en hvar, som under nästföregående år varit taxerad för inkomst af rörelse eller yrke till belopp af minst 5,000 kronor:

enahanda uppgift, hvarom i b) stadgas, angående lön- och arfvodestagares samt öfriga arbetares löneförmåner.

I uppgift _____ uppgifves.

24 §.

Underlåter — — — — rum.

Genom aflemnande af sådan uppgift till ledning för egen taxering, som i inkomstskatteförordningen omförmäles, anses dock i denna förordning stadgad skyldighet att afgifva dylik uppgift äfven vara fullgjord.

27 §.

Granskning af de skattskyldiges till ledning för egen taxering lemnade uppgifter skall verkställas endast af vederbörande taxeringsmyndighets ordförande med biträde i hvarje särskildt fall af den ledamot, taxeringsmyndigheten utser. Vid granskning i taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd må jemväl kronoombud vara tillstädes.

För innehållet af sålunda granskad uppgift må icke inom taxeringsmyndighet lemnas vidare redogörelse än som för taxeringen oundgängligen erfordras.

Dylik uppgift må ej, utan att den skattskyldige medgifvit uppgiftens offentliggörande, vara tillgänglig för andra än de personer, hvilka, enligt hvad nyss är sagdt, skola granska uppgiftens innehåll, kronoombud hos taxeringsnämnd och pröfningsnämnd samt de embets- och tjänstemän, hvilka i och för sin befattning deraf erhålla del, och må ej heller utan den skattskyldiges samtycke i taxeringsnämnds eller pröfningsnämnds protokoll intagas; skolande efter taxeringsårets utgång omförmälda uppgifter öfverlemnas till bevillningsberedningens ordförande, hos hvilken de skola behörigen förvaras, intill dess fem år förflutit, hvarefter de förstöras.

32 §.

Bevillningsberedningens ordförande åligger särskildt:

a) — — — — —

b) — — — — —

c) att vid beredningens sammanträden föra ordet, tillhandahålla och meddela ledamöterna alla i och för taxeringen erhållna uppgifter och upplysningar, med den inskränkning, hvartill stadgandena i 27 § föranleda, i taxeringslängden — — — — meddelas; samt

d) — — — — —

Alternativ 1.

Skyldige att utan särskild anmaning afgifva uppgifter angående sin inkomst äro:

a) verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll, samt

b) annan skattskyldig, som nästföregående år taxerats för eller åtnjutit minst 2,000 kronors inkomst eller minst 1,000 kronors inkomst af kapital, derunder inbegripen äfven utdelning å aktier och banklotter.

I skattskyldigs uppgift om inkomst skall innefattas äfven hustruns inkomst.

Uppgift skall afgifvas före den 1 April, af verk eller bolag före April månads utgång. Möter hinder att inom bestämd tid aflemna uppgift, må anstånd åtnjutas intill Maj månads utgång, om skriftlig anmälan derom göres hos ordföranden i bevillningsberedningen.

Uppgift aflemnas eller insändes i betaldt bref med allmänna posten antingen till ordföranden i bevillningsberedningen eller ock i Stockholm till Öfverståhållareembetet och i öfriga orter till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i det län, magistraten i den stad eller kronofogden i det fögderi, der taxeringen anses skola ega rum eller den skattskyldige är bosatt (mantalsskrifningsorten).

Den, som underlåter att inom stadgad tid aflemna fullständig uppgift, förlorar rätten att fullfölja talan i fråga om beloppet af den inkomst, som uppgiften skolat afse.

Uppgiftspliktig, som i aflemnad uppgift mot bättre vetande lemnar origtigt meddelande och derigenom föranleder, att inkomst icke eller endast till någon del taxeras, straffas med böter, minst femtio kronor.

Skattskyldig, som önskar upplysning rörande beskaffenheten af honom åliggande uppgiftsskyldighet eller sättet för dess fullgörande, eger att för sådant ändamål hänvända sig till ordförande i bevillningsberedning.

Mantalsskrifningsort:(för bolag: *styrelsens säte*)

stad socken.

härad.

län.

Uppgift

till ledning vid undertecknads taxering år 19__

Summa

A. Inkomst af fast egendom.

Såsom inkomst af fast egendom anses den inkomst, som är genom fastighetsbevilning beskattad. Denna inkomst *beräknas* efter det fastigheten för nästföregående år äsatta taxeringsvärde och anses utgöra *a)* af jordbruksfastighet sex kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet samt *b)* af annan fastighet och frälseränta fem kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet.

Delegare i *handelsbolag* skall lemna uppgift beträffande den på honom belöpande andel af bolaget tillhörig fastighet.

Undertecknad eger följande fastighet.....

Likställd med egare är sådan *innehafvare* af fast egendom, som därför erlägger bevilning.

1:o) jordbruksfastighet:

..... i socken; tax.-värde kr.

..... i » » »

Summa kr.; 6 % derå

2:o) annan fastighet och frälseränta:

..... i socken ; tax.-värde kr.

..... i » » »

frälseränta af » »

Summa kr.; 5 % derå

Summa inkomst af fast egendom

B. Inkomst af arbete.

Inkomst af kapital och arbete upptages med det belopp, hvartill inkomsten under nästföregående år (räkenskapsår) uppgått.

1:o) Inkomst af tjänst eller pension.

Härunder uppgifvas aflöning, arvode, traktamente, sportler, bostad, derest densamma icke är såsom löntagarens inkomst af fast egendom beräknad, samt annan med allmän eller enskild tjänst förenad förmån; pension, årligt understöd, lifränta och undantagsförmån. *Afdrag* må ske *endast* för dels hvad som anvisats till bestridande af de med erhållen tjänst förenade särskilda kostnader (se 7 § *d*) inkomstskatteförordningen), dels de med embete och tjänst förenade utgifter, som omförmälas i 7 § *e*) samma förordning.

Undertecknad åtnjuter inkomst af följande tjänst..... och uppdrag:

.....

.....

.....

uppbär pension från

Undertecknads inkomst af tjänst eller pension nästföregående år har icke öfverstigit

2:o) Inkomst af rörelse eller yrke.

Vid inkomstens uppgifvande må *afdrag icke ega rum* för utskylder eller lefnadskostnader, för ränta å den skattskyldiges eget kapital eller för hvad som användes till fast egendoms förbättring, tillökning af inventarier eller kapitalafbetalning å skuld. *Deremot må afdrag ske* för det hyresvärdet

Transport

Ann. Skattskyldig, som är delegare i *kommanditbolag*, bör i *en* summa utan sammanblandning med skattskyldigs inkomst i öfrigt angifva den honom tillkommande andel af *bolagets* inkomst nästföregående år.

Summa

Transport

motsvarande belopp af 5 % af taxeringsvärdet å *egen* fastighet, som användes till utöfvande af rörelsen eller yrket, samt för omkostnader för bedrivande deraf (se 7 § a), b) och c) inkomstskatteförordningen), så ock för ränta å *lånt rörelsekapital* äfvensom för förlust, som icke är att hänföra till kapitalförlust. Drifver skattskyldig flera rörelser, som äro att betrakta såsom i förhållande till hvarandra sjelfständiga, må dock vid beräkningen af den *under denna punkt* upptagna inkomst nämnda afdrag för 5 % af fastighets taxeringsvärde, ränta å lånt rörelsekapital och förlust icke ske från inkomst af annan rörelse än den, hvori fastigheten eller rörelsekapitalet användes eller förlusten inträffat. Angående afdrag i öfrigt se här nedan.

Undertecknad idkar följande särskilda slag af rörelse eller yrkesverksamhet:

(Härunder angifves äfven rörelse, som idkas i handelsbolag, enkelt bolag eller rederi.)

Undertecknads inkomst af rörelse eller yrke nästföregående år har icke öfverstigit.....

3:o) **Annan inkomst af arbete.**

Härunder uppgifvas skattepligtiga intäkter, som ej böra under annan rubrik upptagas, såsom inkomst af arrende af kronoegendom, vinst å spekulationsaffärer, som ej drivas såsom yrke, inkomst af fastighet i utlandet, utdelning å aktier i utländska aktiebolag m. m.

Undertecknads inkomst af ifrågavarande slag nästföregående år har icke öfverstigit.....

Summa inkomst af arbete

C. Inkomst af kapital.

Härunder uppgifvas:

1:o) **ränta af utlånade eller i räntebärande obligationer nedlagda eller hos penningförvaltande verk eller enskilde insatta penningar** samt krono- och kyrkotionde eller ersättning därför, som åtnjutes af patronus ecclesiae.

Från uppburen dylik inkomst må afdrag ske för ränta å upplånadt kapital, i den mån afdrag derför ej under B 2:o) skett såsom för ränta å lånt rörelsekapital.

Undertecknads inkomst af ifrågavarande slag nästföregående år har icke öfverstigit.....

2:o) **utdelning å aktier** i inländska aktiebolag samt lotter i inländska bankbolag.

Undertecknads inkomst af ifrågavarande slag nästföregående år har icke öfverstigit.....

Summa inkomst af kapital

Summa inkomster

Från det uppgifna inkomstbeloppet **yrkas afdrag:**

a) för **ränta å gäld**, derför afdrag förut ej egt rum

b) för **förlust**, som icke under B 2:o) afdragits

(Obs. Sådan förlust får ej afdragas, derest icke den skattskyldige lemnar fullständig utredning om förlustens beskaffenhet och sättet för dess beräkande.)

c) (för aktiebolag och enskilda bankbolag) för **4 % å inbetaldt kapital**, utgörande kr.

Summa afdrag

Undertecknads inkomst nästföregående år utgjorde således

Hela beloppet af den undertecknad åliggande ränta å gäld, derför afdrag här ofvan gjorts, uppgår till kr.

Att inkomsten nästföregående år icke öfverstigit hvad här ofvan uppgifvits, betygas på heder och samvete.

den 19.....

Namn:

Titel eller yrke:

Adress:

Här nedan må skattskyldig afgifva de upplysningar i öfrigt, som han vill till ledning för sin taxering meddela.

För undvikande af förfrågningar från taxeringsmyndigheterna ligger det i skattskyldigs eget intresse att här lemna så fullständiga upplysningar som möjligt.

Undertecknads omförmälda _____ rörelse har bedrifvits på nedan nämnda olika beskattningsorter, och anser undertecknad, att den beskattningsbara inkomsten deraf, utgörande _____ kronor, bör emellan de särskilda orterna fördelas sålunda:

i _____	kr. _____
i _____	» _____
i _____	» _____
	<u>Summa kr. _____</u>

ALTERNATIV II.

Förslag

till

Förordning om inkomstskatt.

Om grunderna för taxering af inkomst.

1 §.

Inkomstskatt erlägges enligt nedan stadgade grunder för

a) inkomst af kapital och arbete, hvarom sägs i 8 § af förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst,

b) utdelning å aktier i inländska aktiebolag och å lotter i enskilda bankbolag, samt

c) inkomst af fast egendom, hvarmed förstås all sådan inkomst, som enligt bevillningsförordningen är genom fastighetsbevillning beskattad.

2 §.

Inkomst, för hvilken inkomstskatt utgår, taxeras för det löpande året.

Inkomst af kapital och arbete taxeras på sätt i 10 § 2, 3 och 4 mom. af bevillningsförordningen finnes stadgad.

Utdelning å aktier och banklotter taxeras efter de grunder, som i 10 § 2 mom. a) af bevillningsförordningen äro bestämda för beräkning af inkomst af kapital.

Inkomst af fast egendom beräknas efter det fastigheten enligt bevillningsförrordningen för nästföregående år åsatta taxeringsvärde och anses utgöra:

a) af jordbruksfastighet sex kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet, samt

b) af annan fastighet och frälseränta fem kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet eller, då bevillning icke utgöres för hela värdet, af den del deraf, för hvilken bevillning erlägges.

Har taxeringsvärde icke varit fastigheten åsatt nästföregående år, beräknas inkomsten efter löpande årets taxeringsvärde.

3 §.

Vid taxering af inkomst må från sammanräknade inkomsten afdragas sådan ränta å gäld, för hvilken afdrag icke enligt 2 § redan skett.

Utvisar vid uppskattning af skattskyldigs inkomst af rörelse eller yrke viss inkomstkälla förlust, som ej är att hänföra till kapitalförlust, må dylik förlust afdragas från den skattskyldiges öfriga inkomst.

Svensk medborgare, som icke är i riket bosatt, och utländsk skattskyldig må dock ej åtnjuta afdrag för förlust, hvarom i denna § sägs, ej heller för ränta å annan gäld än den, som ådragits för förvärfvandet af inkomst, för hvilken inkomstskatt här i riket erlägges.

4 §.

Vid taxering af inländska aktiebolags och enskilda bankbolags inkomst må afdrag ske för ett belopp motsvarande fyra procent å inbetaldt kapital.

Såsom inbetaldt kapital anses i fråga om bolag, som tillkommit före den 1 Januari 1901, det belopp, som intill nämnda dag hos vederbörande myndighet inregistrerats eller anmälts såsom inbetaldt. Beträffande sedermera inregistrerad eller anmäld ökning af sådant bolags kapital, så ock vidkommande aktiebolag, som registrerats efter berörda dag, må afdrag ega rum endast i den mån ökningen eller, då fråga är om nytt bolag, aktiekapitalet motsvarar verkligt, af delegare gjordt tillskott.

5 §.

Vid taxeringen iakttages, att skattskyldigs sammanräknade inkomst utföres i fulla hundratal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller.

Om skattepligt.

6 §.

Inkomstskatt eger icke rum, när den skattskyldiges sammanräknade inkomst, deri inbegripen äfven hustruns, understiger 1,000 kronor.

Uppgår denna inkomst till 1,000 kronor, men icke till 2,000 kronor, äro 800 kronor, uppgår den till 2,000 kronor, men icke till 3,000 kronor, äro 600 kronor, och uppgår den till 3,000 kronor, men icke till 4,000 kronor, äro 400 kronor fria från skatt.

Uppgår inkomsten till 4,000 kronor, men öfverstiger icke 5,000 kronor, erlägges skatt efter inkomstens hela belopp.

Öfverstiger inkomsten 5,000 kronor, skall för bestämmandet af det belopp, efter hvilket skatt beräknas, 5,000 kronor af inkomsten upptagas till oförändradt belopp, men inkomsten i öfrigt förhöjas sålunda, att

den del, som öfverstiger 5,000 kronor men icke 10,000 kronor, ökas med 50 procent,
» » » » 10,000 » » » 15,000 » » » 100 procent,
» » » » 15,000 » » » 20,000 » » » 150 procent,
» » » » 20,000 » » » 30,000 » » » 200 procent,
» » » » 30,000 » » » 50,000 » » » 300 procent,
» » » » 50,000 » » » 100,000 » » » 400 procent,
» » » » 100,000 » ökas med 500 procent,

på sätt den vid denna förordning fogade tabell närmare utvisar.

Hvad i denna § är stadgadt om frihet från skatt gäller allenast svensk medborgare, som är i riket bosatt, och oskiftadt sterbhus efter sådan svensk medborgare.

Vid bestämmande enligt denna § af det belopp, efter hvilket skatt beräknas, iakttages, att detsamma utföres i fulla hundratal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller.

7 §.

Inkomstskatt utgår med en krona för hvarje hundratal kronor af det belopp, efter hvilket enligt 6 § skatt beräknas.

8 §.

1 mom. Inkomstskatt utgöres af den, som är pliktig erlægga bevillning för inkomst af kapital och arbete enligt de i 9 § och 11 § 2 mom. *c), d), e), f)* och *g)* af bevillningsförordningen härom gifna stadganden: för all den inkomst, för hvilken han är pliktig utgöra dylik inkomstbevillning.

2 mom. Inkomstskatt erlægges dessutom af en hvar, som härifrån riket åtnjuter utdelning å aktier och å lotter i enskilda bankbolag: för sådan inkomst.

3 mom. För inkomst af fast egendom utgöres inkomstskatt af den, som det år, då inkomsten taxeras, påföres fastighetsbevillning för egendomen; dock att för fast egendom, för hvilken bevillning påföres handelsbolag eller kommanditbolag, inkomstskatt erlægges af delegarne, en hvar efter hans andel af bolagets inkomst.

4 mom. Inkomstskatt erlægges icke af staten, ej heller af dem, som i 11 § 2 mom. *b)* af bevillningsförordningen omförmälas.

Inkomstskatt för inkomst, hvarom i 2 mom. här ofvan sägs, utgöres icke af dem, som afses i 11 § 2 mom. *c)* af bevillningsförordningen.

Beskattningsort och taxeringsmyndigheter.

9 §.

Enskild skattskyldig taxeras för hela sin inkomst i mantalsskrifningsorten.

Utrikes boende löntagare från svenska statsverket, hvilken icke är här i riket mantalsskrifven, taxeras i Stockholms stad och S:t Nikolai församling.

I fall, der ofvanstående regler icke ega tillämpning, taxeras enskild skattskyldig å ort, der han inom riket hufvudsakligen vistas, eller, om han icke vistas här i riket, å ort, derifrån inkomsten hufvudsakligen erhålles.

10 §.

Annan än enskild skattskyldig taxeras å ort, der vederbörande styrelse, förvaltning eller syssloman har sitt säte här i riket, eller, om sådan ort icke finnes, der inkomsten hufvudsakligen erhålles; dock att oskiftadt sterbhus taxeras å ort, der den aflidne senast varit mantalsskrifven.

11 §.

Om taxeringsmyndigheter och om uppgifter till ledning vid taxering, om taxeringsmyndigheternas sammansättning och befogenhet samt om debitering, uppbörd, afkortning och redovisning stadgas i bevillningsförordningen.

Om eftertaxering.

12 §.

Har uppgiftspliktig i uppgift eller upplysning, som afgifvits till ledning för taxering, lemnat oriktigt meddelande, eller har uppgiftspliktig underlåtit aflemna uppgift eller inforrad upplysning, och har deraf för-anledts, att inkomst icke eller endast till någon del blifvit för inkomstskatt taxerad, skall det år, då sådant varder för vederbörande taxeringsmyndighet känt, inkomstskatt påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande undandragits.

Skattepåföring på grund af denna § må icke ske senare än fem år efter det år, då inkomsten rätteligen bort taxeras, och påføres skatten, derest den skattskyldige afidit, hans dödsbo. Är boet skiftadt, påføres bodelegare icke mera än hvad af skatten å hans lott belöper och i intet fall mera än hans lott i boet utgör.

Har årsstämming utfärdats, gälle om verkan deraf hvad i allmän lag stadgas.

Förslag

till ändrad lydelse

af vissa delar i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst.

9 §.

Skyldige att utgöra inkomstbevillning äro:

a) — — — — —

b) — — — — —

c) — — — — —

Hvad — — — — —

— — — — — vinst; dock att för inkomst, som åtnjutes af handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag och rederier, bevillning utgöres af delegarne, en hvar efter hans andel af bolagets inkomst.

13 §.

Om särskild inkomstbevillning (inkomstskatt).

Om utgörande af särskild inkomstbevillning (inkomstskatt) gäller hvad derom finnes särskildt stadgad.

Om taxeringsmyndigheter och om uppgifter till ledning vid taxering.

14 §.

Taxering eller uppskattning af hvarje fast egendoms värde och hvarje skattskyldigs årliga inkomst af kapital och arbete samt hvarje skattskyldigs inkomst, efter hvilken inkomstskatt utgår, verkställas af *bevilningsberedningar* samt *taxeringsnämnder* och *pröfningsnämnder*, hvilkas sammansättning och åligganden här nedan bestämmas.

15 §.

1 mom. Till ledning vid taxeringen skola följande uppgifter meddelas:

1:o de år, då allmän fastighetstaxering skall verkställas:

a) af stadsdomstol samt domare på landet:

uppgift å beloppet af den vid senaste försäljning betingade köpeskilling för hvarje fast egendom, hvarå, efter det enahanda uppgift sist meddelades, lagfart på grund af köp beviljats; börande i denna uppgift, hvilken skall angifva köparens och säljares namn samt köpeafhandlingens datum, anmärkas, när försäljningen skett af föräldrar till barn, om och i så fall till hvilket belopp i köpeskillingen inbegripits godtgörelse för inventarier eller inbergad gröda, om förbehåll gjorts om s. k. undantagsförmåner samt om köpet skett å exekutiv eller konkursauktion;

b) af direktion för hypoteksinrättning:

uppgift å det värde, hvartill hvar och en i samma hypoteksinrättning till belåning anmäld fast egendom blifvit uppskattad vid derå, efter det enahanda uppgift senast meddelades, för dylikt låns erhållande anställd och godkänd värdering;

2:o hvarje år:

a) af styrelse öfver brandförsäkringsinrättning eller dess agenter eller vederbörande brandstodskomit :

uppgift rörande försäkringsvärdet å de i 5 § *b*) omförmälda hus och byggnader; börande denna uppgift, hvilken skall meddelas särskildt för hvarje fastighet, afse samtliga hit hörande byggnader, hvilka blifvit mot brandskada försäkrade under den tid af samma år och det näst föregående, för hvilken enahanda uppgift icke förut meddelats;

b) af statsdepartement jemte hvarje embetsmyndighet eller embetsverk, vare sig statens, stads eller menighets, äfvensom af styrelse för allmän inrättning eller stiftelse, der embets- eller tjänsteman, vaktbetjent eller annan eger utbekomma aflöning eller pension:

uppgift angående hvar och en person för det löpande året tillkommande fast lön eller pension, äfvensom under nästföregående år uppburna särskilda belopp af tjänstgöringspenningar, dagaflöning, traktamente, arfvode, uppmuntrings-, mil- eller felräkningspenningar, portions-, inqvarterings- eller beklädnadsersättning, provision eller gratifikation och andra löneförmåner, hvarjemte, då med tjänstebefattning följer fri kost, boställe, bostad eller löningsjord eller inkomst af sportler, expeditionslösen, bötes- eller beslagsandelar eller andra obestämda eller extra inkomster, sådant bör i uppgiften särskildt antecknas;

c) af förmyndarekammare eller gode män för tillsyn å förmynderskap: uppgift angående beloppet af hvarje omyndigs inkomst nästföregående år dels af kapital, hvarom ofvan i 8 § 1 mom. sägs, dels af utdelning å aktier och å lotter i enskilda bankbolag; dock endast för så vidt inkomsten af ettdera slaget eller af båda sammanlagdt uppgått till minst 500 kronor;

d) af styrelse för inländsk lifförsäkrings- eller lifränteanstalt och af syssloman för utländsk sådan anstalt:

uppgift å namn och hemvist på en hvar person, till hvilken under nästföregående år lifränta å minst 200 kronor utbetalts, samt å lifräntans belopp;

e) af styrelse för enskildt bankbolag samt aktiebolag, hvars aktier äro ställda till viss man:

uppgift å namn och hemvist på delegare, som under nästföregående år uppburit utdelning från bolaget, samt å utdelningens belopp;

f) af kommanditbolag:

uppgift enligt formulär, som i 16 § 1 mom. sägs, om bolagets fasta egendom och om dess inkomst nästföregående år äfvensom om den en hvar delegare i bolaget tillkommande andel af bolagets inkomst; samt

g) af styrelse för verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll, så ock af en hvar, som under nästföregående år varit taxerad för inkomst af rörelse eller yrke till belopp af minst 5,000 kronor:

enahanda uppgift, hvarom i 2:o *b)* stadgas, angående lön- och arfvodestagares samt öfriga arbetares löneförmåner.

I uppgift, hvarom i 2:o *b)* och *g)* stadgas, må icke något slag af de vederbörande tillkommande aflöningsförmåner uteslutas, äfven om afdrag för någon del deraf må vara vid taxeringen medgifvet; dock att pension eller gratifikation å belopp, understigande 200 kronor, må från sådan uppgift uteslutas, då för den, som åtnjutit dylik pension eller gratifikation, annan inkomst ej uppgifves.

Här ofvan omförmälda uppgifter skola upprättas särskildt för hvarje kommun på landet och hvarje territoriell församling i stad.

2 mom. För taxeringen eljes erforderlig officiel uppgift skall, då begäran derom framställes, af vederbörande embetsverk lemnas; hvarförutom bevillningsberednings ordförande äfvensom kronans ombud hos taxeringsnämnd eller hos pröfningsnämnd må ega att taga del af sådana hos domare eller domstol förvarade handlingar, som i beskattningsafseende kunna tjena till ledning.

3 mom. Efter anmaning, som i 22 § 3 mom. sägs, vare ock andra arbetsgifvare än de i 1 mom. 2:o *g)* nämnda pligtige att aflemna sådan uppgift angående lön- och arfvodestagares samt öfriga arbetares löneförmåner, som ofvan omförmäles.

16 §.

1 mom. Skyldige att årligen utan särskild anmaning på heder och samvete lemna skriftliga uppgifter enligt fastställt formulär om dels den fasta egendom, därför uppgiftspliktig är skyldig erlægga fastighetsbevilling, dels nästföregående års inkomst, dels ock de afdrag för skuldränta och förlust, som påyrkas vid taxeringen, äro:

a) verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll; skolande vid uppgiften fogas bestyrkt afskrift eller tryckt exemplar af verkets eller bolagets balansräkning och revisionsberättelse för senaste räkenskapsår; samt

b) annan skattskyldig, som nästföregående år taxerats till inkomstbevilning eller inkomstskatt för minst 2,000 kronors inkomst eller åtnjutit inkomst till enahanda belopp af beskaffenhet, att den bort till inkomstskatt taxeras, eller ock uppburit tillhopa minst 1,000 kronors inkomst af kapital eller utdelning å aktier eller banklotter.

Delegare i handelsbolag, enkelt bolag eller rederi skall i sin uppgift angifva äfven bolagets fasta egendom samt honom tillkommande andel af bolagets inkomst nästföregående år, hvaremot uppgiftsskyldighet icke åligger bolaget.

Delegare i kommanditbolag skall *särskildt* uppgifva honom tillkommande andel af bolagets inkomst nästföregående år.

2 mom. Syssloman för utländsk försäkringsanstalt skall årligen i uppgift om anstaltens inkomst angifva äfven premiebeloppet för de af anstalten här i riket under nästföregående år afslutade försäkringar samt beloppet af utbetalda återförsäkringspremier.

3 mom. En hvar annan, som enligt de i 1 mom. meddelade bestämmelser icke är pliktig att afgifva uppgift till ledning för sin taxering, vare dock skyldig att efter anmaning, hvarom i 23 § 2 mom. sägs, lemna dylik uppgift.

4 mom. Skattskyldig är det i öfrigt obetaget att meddela upplysningar, som kunna tjena till ledning vid hans taxering.

Afdrag för förlust, hvarom i 3 § inkomstskatteförordningen förmåles, må icke medgifvas, utan att den skattskyldige om förlustens beskaffenhet och sättet för dess beräkning lemnat fullständig utredning.

5 mom. Uppgift beträffande inkomst af rörelse eller yrke, som drifves på två eller flera orter, bör särskildt angifva, huru, enligt den skattskyldiges åsigt, inkomst, för hvilken enligt 7 § inkomstbevilning utgår, skall fördelas på en hvar af de orter, der enligt 12 § inkomsten bör beskattas, samt upprättas i ett exemplar för hvarje sådan ort; och skall i fråga om inkomst af bankrörelse skattskyldig, som drifver sådan rörelse, vid uppgiften foga utdrag af de särskilda kontorens månadsrapporter, upptagande balansen å in- och utlåningsräkningarna vid hvarje månads slut.

17 §.

Skyldighet att afgifva uppgift, hvarom i 15 § eller 16 § sägs, åligger för omyndig förmyndaren samt för sådan frånvarande, för hvilken god man af domstol förordnats, godemannen för hvad han har under sin förvaltning.

För annan än enskild person åligge uppgiftsskyldigheten vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman eller ombud.

18 §.

Skattskyldig, som önskar upplysning rörande beskaffenheten af honom åliggande uppgiftsskyldighet eller sättet för dess fullgörande, ege att för sådant ändamål hänvända sig till ordförande i bevillningsberedning.

19 §.

Blanketter till de uppgifter, som i 16 § omförmälas, skola kostnadsfritt tillhandahållas de skattskyldige hos ordförande i bevillningsberedning samt derjemte i Stockholm hos Öfverståthållareembetet, i öfriga städer hos magistraten och å landet hos ordförande i kommunalnämnd.

20 §.

1 mom. De i 15 § 1 mom. och 16 § 1 mom. föreskrifna uppgifter skola före den 1 April aflemnas

antingen direkt till ordföranden i bevillningsberedningen å den ort, der fastigheten är belägen, eller, om uppgiften afser inkomsttaxering, der den skattskyldige är bosatt eller eljes pliktig erlægga inkomstskatt, eller, om han icke skall utgöra sådan skatt, der han skall taxeras till inkomstbevillning,

eller ock i Stockholm till Öfverståthållareembetet samt i öfriga orter till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i det län, magistraten i den stad eller kronofogden i det fögderi, der taxeringen anses skola ega rum eller den uppgiftspligtige är boende.

2 mom. Möter hinder att inom den i 1 mom. föreskrifna tid afgifva uppgift, hvarom i 16 § 1 mom. sägs, må densamma, efter derom hos ordföranden i vederbörande bevillningsberedning gjord skriftlig anmälan, till bemälda ordförande senare aflemnas, dock i hvarje händelse före den 1 Juni.

Kommer dylik uppgift ordföranden i bevillningsberedning tillhanda, efter det bevillningsberedningens sammanträde afslutats, skall uppgiften ofördröjligen tillställas kronans ombud hos vederbörande taxeringsnämnd.

3 mom. Uppgifter, som efter anmaning afgifvas, skola inom viss i anmaningen förelagd tid af minst åtta dagar tillställas den, som infortrat uppgiften, eller ock myndighet, hvarom i 1 mom. förmäles. Har sådan uppgift, hvarom i 16 § 3 mom. sägs, infortrats af ordförande i bevillningsberedning eller kronans ombud hos taxeringsnämnd, må skattskyldig ega att muntligen till ordföranden eller hos nämnden meddela densamma.

21 §.

1 mom. Uppgifter, som enligt 20 § aflemnas till Öfverståthållare-embetet, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, magistrat eller kronofogde, skola genom bemälda myndigheters försorg tillställas vederbörande bevillningsberednings ordförande eller kronoombud.

2 mom. Har i uppgift, som kommit bevillningsberednings ordförande tillhanda, upplysning meddelats till ledning för skattskyldigs taxering å annan ort, skall ordföranden gifva vederbörande bevillningsberednings-ordförande eller kronoombud hos taxeringsnämnd behörig del deraf.

Detsamma gälle i tillämpliga delar om uppgift, som kommit kronans ombud hos taxeringsnämnd tillhanda.

22 §.

1 mom. Derest uppgift, som i 15 § 1 mom. omförmäles, icke aflemnas inom föreskrifven tid, ege bevillningsberedningens ordförande eller kronans ombud hos taxeringsnämnd eller hos pröfningsnämnd att densamma infordra.

2 mom. Är den uppgiftspligtige icke offentlig myndighet eller tjänsteman, må infordrandet jemväl kunna ega rum genom Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, hvilken eger dervid förelägga lämpligt vite.

3 mom. Uppgift, som i 15 § 3 mom. afses, ege såväl bevillningsberedningens ordförande som kronans ombud hos taxeringsnämnd eller hos pröfningsnämnd att infordra i här ofvan stadgad ordning.

23 §.

1 mom. Har uppgift, som i 16 § 1 eller 2 mom. sägs, icke inom föreskrifven tid afgifvits eller finnes sådan uppgift i visst afseende ofullständig, bör bevillningsberedningens ordförande eller kronans ombud hos taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd föranstalta derom att uppgift infor dras samt att ofullständig uppgift fullständigas. För sådant ändamål eger han anlita i Stockholm Öfverståthållareembetet, i öfriga städer magistraten samt å landet länsmanen i orten, hvilka myndigheter det åligger att ofördröjligen mot bevis tillställa den skattskyldige anmaning att, vid äfventyr som i 25 § sägs, inom åtta dagar efter anmaningens mottagande afgifva fullständig uppgift. Sådan anmaning skall, der infor drandet föranledts af ofullständighet i aflemnad uppgift, jemväl innehålla underrättelse, i hvilket afseende uppgiften befunnits ofullständig.

Uppgift, som här ofvan sägs, skall aflemnas till den som densamma infor drat eller till myndighet, som i 20 § 1 mom. omförmäles.

2 mom. I enahanda ordning som enligt 1 mom. ega såväl bevillningsberednings ordförande som kronans ombud hos taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd att infor dra uppgift, som i 16 § 3 mom. sägs. Afgifves icke sålunda infor drad uppgift eller finnes afgifven uppgift ofullständig, gälle hvad här ofvan är stadgad.

3 mom. Lemnar afgifven fullständig uppgift icke tillräcklig ledning för taxeringen, bör ytterligare upplysning från den uppgiftspligtige infor dras; och må sådan upplysning kunna muntligen afgifvas till vederbörande bevillningsberedningsordförande eller kronombud.

24 §.

Samtliga i 15, 16 och 23 §§ omförmälda uppgifter och upplysningar må jemväl kunna i betaldt bref med allmänna posten insändas.

25 §.

1 mom. Underlåter någon att inom tid, som är stadgad i 20 §, afgifva fullständig uppgift, som i 16 § 1—3 mom. omförmäles, hafve förlo rat rätten att fullfölja talan i fråga om beloppet af den inkomst, som uppgiften skolat afse.

Hörsammar den, som underlåtit afgifva uppgift eller som aflemnat ofullständig uppgift, icke honom tillståld anmaning att afgifva fullständig uppgift, böte ett belopp, svarande mot fem procent af den bevillning och inkomstskatt, som varder den skattskyldige påförd för den inkomst, uppgiften skolat afse.

Gitter den uppgiftsskyldige visa giltig ursäkt för underlåtenheten, ege här stadgad påföljd icke rum.

2 mom. Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra hvad i 15 § stadgas, vare den försumlige, derest han är offentlig tjänsteman, underkastad ansvar såsom för annat tjenstefel, men böte eljes tjugufem kronor.

26 §.

Har uppgiftspliktig i någon af honom för ledning vid taxering afgifven uppgift eller upplysning mot bättre vetande lemnat origtigt meddelande och derigenom föranledt, att inkomst icke eller endast till någon del blifvit taxerad, böte från och med två till och med sex gånger det bevillnings- och inkomstskattebelopp, som genom det svikliga förfarandet undandragits, dock minst femtio kronor. Finnes förseelsen hafva skett utan afsigt att undandraga skatt, må böterna kunna nedsättas lägst till tjugufem kronor.

27 §.

1 mom. Utan hinder af uteblifven uppgift och med rätt att pröfva, i hvad mån uppgift är af beskaffenhet att böra läggas till grund för taxeringen, eger bevillningsberedning att föreslå samt taxeringsnämnd och pröfningsnämnd att bestämma och fastställa skattskyldigs taxering.

2 mom. Granskning af de skattskyldiges till ledning för egen taxering lemnade uppgifter skall verkställas endast af vederbörande taxeringsmyndighets ordförande med biträde i hvarje särskildt fall af den ledamot, taxeringsmyndigheten utser. Vid granskning i taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd må jemväl kronoombud vara tillstädes.

För innehållet af sålunda granskad uppgift må icke inom taxeringsmyndighet lemnas vidare redogörelse än som för taxeringen oundgängligen erfordras.

Dylik uppgift må ej, utan att den skattskyldige medgifvit uppgiftens offentliggörande, vara tillgänglig för andra än de personer, hvilka, enligt hvad nyss är sagdt, skola granska uppgiftens innehåll, kronombud hos taxeringsnämnd och pröfningsnämnd samt de embets- och tjänstemän, hvilka i och för sin befattning deraf erhålla del, och må ej heller utan den skattskyldiges samtycke i taxeringsnämnds eller pröfningsnämnds protokoll intagas; skolande efter taxeringsårets utgång omförmälda uppgifter öfverlemnas till vederbörande bevillningsberednings ordförande, hos hvilken de skola behörigen förvaras, intill dess fem år förflutit, hvarefter de förstöras.

3 mom. Följes icke af skattskyldig lemnad uppgift vid hans taxering, skola skälen därför i taxeringslängd eller taxeringsmyndighets protokoll tydligt angifvas; och skall tillika underrättelse derom med allmänna posten den skattskyldige kostnadsfritt så fort ske kan tillsändas.

30 §.

1 mom. Genom — — — — — iakttagas. Uti denna kungörelse erinras vederbörande om skyldigheten att aflemna de uppgifter, som i afseende på den förestående taxeringen skola meddelas, samt om påföljden för uraktlåtenhet derutinnan, hvarjemte underrättelse meddelas såväl om tid och ställe för uppgifternas aflemnande samt hvarest uppgiftsblanketter tillhandahållas som ock derom — — — — — ordförande.

2 mom. — — — — —

31 §.

På — — — — — exemplar såväl af denna förordning med dertill hörande instruktion och formulär som ock af förordningen angående inkomstskatt — — — — — ledamöter. Ett exemplar af hvardera förordningen skall jemväl — — — — — tillställas.

I Stockholm tillhandahållas nämnda författningar — — — — — af Öfverståthållareembetet.

32 §.

Bevillningsberedningsordförande åligger särskildt:

a) att tillhandahålla blanketter, som i 19 § omförmälas, samt på begäran meddela skattskyldig erforderliga upplysningar rörande beskaflen-

heten af den honom åliggande uppgiftsskyldighet och sättet för dess fullgörande äfvensom att å blankett införa enligt 20 § 3 mom. muntligen lemnade uppgifter, hvilkas riktighet den skattskyldige eller ombud för honom derefter har att med sin underskrift bestyrka;

b) att samla, ordna, numrera och granska de för taxeringen aflemnade uppgifter och anmälningar, vidtagna åtgärder för föreskrifna uppgifters införskaffande samt, der så erfordras, tillse, att genom infordrande af uppgifter ledning vinnes för taxering jemväl af sådana skattskyldige, hvilka icke äro pligtige att utan särskild anmaning aflemla uppgifter, samt i öfrigt söka att inhemta upplysningar till ledning för en noggrann och tillförlitlig taxering äfvensom att, då anledning till tillämpning af 25 § 2 mom. förekommer, derom göra anmälan hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande för den åtgärd, som för sådant ändamål må på sagda myndighet ankomma;

c) att bestämma tid och ställe för beredningens sammanträde samt derom ofördröjligen ej allenast underrätta ledamöterna i beredningen, utan äfven på lämpligt sätt och i god tid meddela de skattskyldige inom beredningsdistriktet underrättelse; börande beredningssammanträdena, hvilka på landet alltid skola hållas inom distriktet, utsättas så tidigt, att samtliga beredningarna senast den 31 Maj må hafva afslutat sina arbeten;

d) att vid beredningens sammanträden föra ordet, tillhandahålla och meddela ledamöterna alla i och för taxeringen erhållna uppgifter och upplysningar, med den inskränkning, hvartill stadgandena i 27 § föranleda, samt att i vederbörlig längd på behöriga ställen anteckna uppgifternas nummer, uppgifna salu-, hypoteks- och brandförsäkringsvärden å fastigheter äfvensom, derest skattskyldig gjort sig skyldig till försumlighet, hvarom i 25 § förmåles, derom göra anteckning; skolande derjemte särskild förteckning å sådana försumlige taxeringsnämnden meddelas;

e) att, då uppgift å inkomst antingen afser någon, som ej skall inom distriktet taxeras, eller ock utvisar, att skattskyldig är pliktig utgöra bevillning å annan ort än inom beredningsdistriktet, ombestyrta uppgiftens afsändande till eller delgifvande i erforderliga delar med vederbörande bevillningsberednings ordförande eller kronans ombud hos taxeringsnämnd;

f) att noga tillse, att de skattskyldiges till ledning för egen taxering aflemnade uppgifter, ehvad de afse pågående eller redan verkställd taxering, icke varda för obehöriga tillgängliga, för hvilket ändamål sådana uppgifter, då de icke för taxeringen erfordras, böra under säkert lås för-

varas, äfvensom att, då han från sin befattning afgått, till sin efterträdare aflemna samtliga i enlighet med 27 § hos honom förvarade handlingar;

g) att med allmänna posten så fort ske kan tillsända skattskyldig, hvilkens uppgift icke blifvit vid hans taxering följd, underrättelse derom; samt

h) att på begäran af uppgiftspliktig utan lösen meddela bevis om emottagande af uppgift eller upplysning.

33 §.

Till — — — — innehafvare. Dessutom böra vid samma tillfälle till beredningens ordförande aflemnas tillräckligt antal tryckta blanketter till taxeringslängden öfver inkomstbevillningen och inkomstskatten, uti hvilken enligt fastställt formulär uppgjorda längd beredningen inför alla dem, som beredningen anser skyldige att bevillning eller inkomstskatt inom distriktet erlägga. I stad — — — — tjänsteman.

Å — — — — — pröfningsnämnd.

I öfverensstämmelse med den för taxeringsmyndigheterna utfärdade särskilda instruktion samt under tillämpning af de i denna förordning och i förordningen angående inkomstskatt stadgade grunder åligger det beredningen att föreslå och uti förberörda längder införa dels det fastighetsvärde och det inkomstbelopp, för hvilket bevillning skall inom beredningsdistriktet påföras hvarje skattskyldig, med iakttagande dervid att uppskattad inkomst af rörelse, yrke eller eljes, allt efter som inkomsten deltagar i vägunderhåll eller ej, införes i vederbörlig kolumn, på sätt bilagda formulär N:r 5 utvisar, dels ock det inkomstbelopp, som bör för inkomstskatt taxeras, samt det belopp, hvarefter samma skatt beräknas; och bör — — — — — bevillningsberedning.

Finnes inom distriktet municipalsamhälle, skola de inom detta samhälle förekommande fastighetsvärden och inkomstbelopp, för hvilka bevillning skall utgå, i längderna — — — — fastigheten.

44 §.

För — — — — — stämman.

Efter — — — — — af denna förordning och af förordningen angående inkomstskatt.

Den — — — — — bestå.

46 §.

- 1 mom. — — — — — — — — — — — — — — — —
 2 mom. — — — — — — — — — — — — — — — —
 3 mom. Skulle taxeringsnämnden i ett eller annat afseende icke
 iakttaga gifna föreskrifter eller icke — — — — — — — — intagas.

53 §.

- 1 mom. Sedan — — — — — — — — — — införa de bevillnings-
 afgifter och inkomstskattebelopp, som på grund af taxeringsnämndernas
 beslut skola påföras.
 2 mom. — — — — — — — — — — — — — — — —
 3 mom. — — — — — — — — — — — — — — — —

55 §.

- 1 mom. Skattskyldig, som icke åtnöjes med vederbörande taxerings-
 nämnds beslut, i hvad honom rör, så ock vederbörande kommun eller
 vägstyrelse, som är missnöjd med taxeringsnämnds beslut i fråga om be-
 villningstaxeringen, må deri — — — — — — — — — — erinras.
 2 mom. — — — — — — — — — — — — — — — —

56 §.

För att granska taxeringarna samt pröfva och afgöra anförda besvär eller annars framställda anmärkningar i anledning af taxeringsnämndernas vidtagna åtgärder och beslut, skall en pröfningsnämnd årligen under senare hälften af September månad sammanträda för hvart och ett län i länets residensstad och för Stockholms stad i Stockholm; skolande denna nämnd meddela sådana rättelser och ändringar i eller göra sådana tillägg till den verkställda taxeringen, hvilka finnas af rättvisa och billighet samt en författningssänlig och jemlik beskattning påkallade.

63 §.

1 mom. Alla — — — — — honom enligt 23 § af
— — — — — tillställas.

2 mom. — — — — —

66 §.

1 mom. Har — — — — — belopp.

Eljes må besvär öfver pröfningsnämnds beslut anföras af skattskyldig, som icke till följd af stadgandet i 25 § förlorat rätt till talan, äfvensom af kronans ombud och, i fråga om bevillningstaxering, af vederbörande kommun eller vägstyrelse samt rörande fråga, hvarom i 55 § 2 mom. sägs, af municipalsamhälle; och — — — — — påkalla.

2 mom. — — — — —

67 §.

Har — — — — — stadgas.

Enahanda gälle, der någon taxerats till utgörande af inkomstskatt å mer än en ort eller å ort, der han icke varit pliktig utgöra dylik skatt.

69 §.

1 mom. Ordförande — — — — — föreskrifter,
denna förordning och förordningen om inkomstskatt äfvensom den till
— — — — — rättvis.

2 mom. — — — — —

3 mom. — — — — —

4 mom. — — — — —

70 §.

1 mom. Till ersättning åt ordförandena i bevillningsberedningarna, till arfvoden åt kronans ombud vid taxeringsnämnd, för protokollsföringen hos taxeringsnämnd i stad samt för — — — — — högst ett

belopp, motsvarande dels tre procent af de första 100,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma efter denna förordning för året uppgår, två procent af derpå följande 50,000 kronor och en procent af allt hvad bevillningssumman öfverstiger 150,000 kronor, dels ock tre fjerdedels procent af de första 100,000 kronor af länets hela inkomstskattesumma enligt förordningen om inkomstskatt, en half procent af derpå följande 50,000 kronor och en fjerdedels procent af allt hvad inkomstskattesumman för året öfverstiger 150,000 kronor; dock får, om än dessa summor sedermera skulle visa sig öfverstiga de af pröfningsnämnden beräknade beloppen, hvarken — — — — — arbete. Kronans ombud hos pröfningsnämnd eger icke åtnjuta ersättning på grund af detta moment.

2 mom. — — — — —

3 mom. Till — — — — — må af Stockholms stads pröfningsnämnd användas och disponeras högst ett belopp, som svarar mot dels en och en half procent af samma stads efter denna förordning utgående hela bevillningssumma för året, dels ock tre fjerdedels procent af de första 100,000 kronor, hvartill stadens hela inkomstskattesumma enligt förordningen om inkomstskatt för året uppgår, en half procent af derpå följande 50,000 kronor och en fjerdedels procent af allt hvad inkomstskattesumman öfverstiger 150,000 kronor; gällande jemväl för bemälda pröfningsnämnd det i 1 mom. af denna § gjorda förbehåll för det fall att dessa summor skulle — — — — — utbetalas. Kronans ombud hos pröfningsnämnden eger icke åtnjuta ersättning af inkomstskatten.

4 mom. — — — — —

5 mom. Statskontoret — — — — — exemplar af denna förordning och förordningen om inkomstskatt äfvensom — — — — — taxeringslängder.

Blanketter till de i 16 § 1 mom. omförmälda uppgifter skola genom Statskontorets försorg tryckas och efter requisition utsändas till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande för att vederbörande tillhandahållas.

71 §.

1 mom. Åtal för förseelse, som i 26 § och i 69 § 2 mom. omförmäles, anhängiggöres vid allmän domstol.

Då — — — — — påkulla.

Förseelse, som i 26 § sägs, är föremål för allmänt åtal, men förseelse, som i 69 § 2 mom. — — — — — angifvit.

2 mom. — — — — —
 3 mom. — — — — —

73 §.

1 mom. Inom Kammarrättens revisionsafdelning må vid granskning af kronoräkenskaperna anmärkning visserligen framställas beträffande den af vederbörande tjänsteman för skattskyldig uträknade bevillning och inkomstskatt äfvensom till rättelse deraf, att oriktig person upptagits såsom skattskyldig för fast egendom, men deremot icke i afseende å verkställd taxering, i annan mån än för så vidt den afser antingen skattskyldig medgifven lindring i bevillningen eller beräkning af det belopp, hvar efter inkomstskatt utgår; egande — — — — — rättelse.

2 mom. Om — — — — — höjning. Jemväl må, om någon af Kammarrätten befrias från bevillning eller inkomstskatt på den grund — — — — — denne.

77 §.

Sedan pröfningsnämndernas förrättningar afslutats, skola de bevillningsavgifter och inkomstskattebelopp, som böra utgå för — — — — — uppbäras.

78 §.

Har — — — — — lindring i bevillning eller inkomstskatt blifvit skattskyldig medgifven, eger — — — — — återfå den bevillning och inkomstskatt, som — — — — — utgå.

79 §.

Den enligt uppbördsboken hvarje skattskyldig påförda bevillning och inkomstskatt skall upptagas å hans för samma år utfärdade debetsedel, hvilken bör upptaga:

- a) — — — — —
 b) — — — — — bevilningsafgift; samt
 c) skattskyldigs för inkomstskatten taxerade inkomst och påförd inkomstskatt.

Dessutom bör debetsedeln innehålla underrättelse om hvad skattskyldig, som vill öfverklaga honom påförd bevilningsafgift eller inkomstskatt, har att i sådant hänseende iakttaga.

80 §.

Uppbörden af bevillningen och inkomstskatten verkställas — — — — — jemväl på bevilnings- och inkomstskatteuppbörden samt dermed förenade bestyr.

81 §.

Har — — — — — det år, för hvilket bevillning eller inkomstskatt senast honom påförts, — — — — — bevakade bevillningen och inkomstskatten gäldas utaf hans afträdde eller efterlemnade tillgångar.

82 §.

Utom den afkortning af påförd bevillning för inkomst af kapital eller arbete och af inkomstskatt, hvilken föranledes af bristande tillgång till dess gäldande, får afkortning ega rum endast af bevillning och inkomstskatt för lön, pension eller dylik inkomst, som genom dödsfall, afsked eller annan orsak under årets lopp upphört, i hvilket fall bevillning och inkomstskatt blott erläggas för den tid — — — — — medgifvas; nedgår inkomsten till sådant belopp, att skattskyldig bort åtnjuta frihet från inkomstskatt eller utgöra skatt efter lägre beräkningsgrund än som å den taxerade inkomsten förut tillämpats, må rättelse äfven derutinnan vid afkortningen ega rum.

Den — — — — — uppbördsreglementet.

83 §.

Vid bevillingens och inkomstskattens redovisande — — — — —
 — — efterrättelse.

84 §.

1 mom. Sammandrag af taxeringslängderna, upptagande jemväl på-
 förd bevilling och inkomstskatt samt upprättadt — — — — —
 Befallningshafvande.

2 mom. På — — — — — läns hela bevilling
 och inkomstskatt, hvilka — — — — — år.

3 mom. — — — — —

85 §.

För den händelse att restantierna å bevillingen och inkomstskatten
 inom — — — — — erfordras.

Instruktion för taxeringsmyndigheterna.

Uppskattning af fast egendoms värde.

1 §.

= nuvarande 1 §.

2 §.

Allmän uppskattning af fast egendom emligt de i bevillningsförordningen och denna instruktion föreskrifna grunder skall verkställas år 1903 och sedermera hvar femte år, från nämnda år räknadt.

Har under tiden — — — — — (se nuvarande 2 §) — — —
— — — — — erlagges.

Uppskattning af inkomst genom räntebärande kapital samt utdelning å aktier och å lotter i enskilda bankbolag.

3 §.

Inkomst af ränta å obligationer, skuldebref samt utlånta, i bank eller hos annan insatta penningar upptages vid taxering till det belopp, som af skattskyldigs ränteinkomst återstår efter afdrag för all hans ränta å gäld;

dock att ränta, som utgör ränta å lånt rörelsekapital och som afdragits vid beräkning af skattskyldigs inkomst af rörelse eller yrke, icke får vid taxering af kapitalinkomst afdragas.

Till inkomst af kapital, för hvilken *bevillning* erlägges, räknas endast ofvannämnd ränta samt tionde eller ersättning därför, som åtnjutes af patronus ecclesiae.

Föremål för *inkomstskatt* är jemväl utdelning å aktier, vare sig preferensaktier eller andra aktier, i inländska aktiebolag samt å lotter, vare sig kommanditlotter eller andra lotter, i enskilda bankbolag.

Uppskattning af inkomst utaf allmän eller enskild tjänst eller särskildt uppdrag.

4 §.

I allmänhet bör vid taxeringen hvarje löntagares — — — — —
(se nuvarande 11 §) — — — — ega.

Med allmän — — (se nuvarande 11 §) — — ställe. Vid taxering för *inkomstskatt* upptages i dessa fall såsom inkomst föreskrifven procent, sex för jordbruksfastighet och fem för annan fastighet, af boställets taxeringsvärde och utföres såsom inkomst af fast egendom.

Förmån af fri kost upptages efter dess skäliga värde.

5 §.

= nuvarande 12 §.

6 §.

= nuvarande 13 §.

**Uppskattning af inkomst genom handel, bankrörelse och handverk
samt annan jordbruket icke tillhörande näring.**

7 §

Den inkomst, handlande, handverkare eller annan näringsidkare eger af sin rörelse, uppskattas med ledning af derom lemnade uppgifter samt inhemtade upplysningar; och skall vid taxeringen behörig hänsyn tagas jemväl till varulager och inventarier vid årets slut i jemförelse med varulager och inventarier vid årets början.

Saknas på tillförlitlig bokföring grundade eller eljes tillfyllesgörande upplysningar om inkomstens belopp, uppskattas densamma, med fäst afseende å förekommande allmänna eller tillfälliga förhållanden, efter rörelsens beskaffenhet och det belopp, hvartill den årliga varuomsättningen eller tillverkningen uppgår, antalet af de vid rörelsen biträdande eller använda personer, dessas befattningar och lönevilkor, afsättnings- och arbetstillfällen, handelsbodars och verkstäders läge jemte öfriga omständigheter, som anses inverka på förmånligheten af idkad handel eller annan näring.

8 §.

= nuvarande 8 §.

9 §.

Utländing — — — — (se nuvarande 9 §) — — — — bestämda grunder samt inkomstskatt enligt de för denna skatt gifna föreskrifter; skolande — — — — reqvirerade.

10 §.

Hvar och en skattskyldig bör för sin inkomst genom handel, handverk eller annan näring taxeras efter inkomstens verkliga belopp — — — — (se nuvarande 10 §) — — — — yrkesrätt; och då den vid taxeringen för ett eller annat yrke — — — — idkande.

11 §.

Beräkning af inkomst af fast egendom vid inkomstskattetaxeringen.

Inkomst af fast egendom taxeras icke till det belopp, inkomsten verkligen utgjort, utan fastställs, oafsedt om behållningen af fastigheten varit större eller mindre eller fastigheten icke alls lemnat någon afkastning, enligt bestämmelserna i 2 § inkomstskatteförordningen i visst förhållande till taxeringsvärdet sålunda, att inkomst beräknas af jordbruksfastighet till sex kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet samt af annan fastighet och frälseränta till fem kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet eller, då bevillning icke utgöres för hela värdet, af den del deraf, för hvilken bevillning erlägges. Taxeringen sker efter nästföregående års taxeringsvärde, men, då sådant värde berörda år icke varit fastighet åsatt, efter löpande årets taxeringsvärde.

Skattskyldig, som utom fastighet har annan inkomstkälla, skall följaktligen i sin uppgift till taxeringsmyndigheterna angifva dels sin inkomst med frånräknande af deri möjligen ingående afkastning af fast egendom och dels på ofvannämnda sätt beräknad inkomst af den fasta egendomen. Den som åtnjuter tillhoppa 3,000 kronors inkomst, deraf 700 kronor härflyta af en till 10,000 kronor taxerad bostadsfastighet, skall således uppgifva 500 kronors inkomst af fast egendom och 2,300 kronors inkomst i öfrigt. Har han derjemte en till 6,000 kronor taxerad obebygd tomt, skall han, äfven om han icke har någon afkastning af tomten, anses deraf åtnjuta en inkomst af 300 kronor.

Den, som i sin fabriksrörelse använder egen fabriksfastighet, skall såsom inkomst af fast egendom särskildt upptaga fem procent af fastighetens taxeringsvärde, men eger enligt 10 § 4 mom. a) bevillningsförord-

ningen vid beräkningen af sin inkomst af rörelsen göra motsvarande afdrag.

Om skattskyldig i sin rörelse förädlar skogs-, jordbruks- eller andra produkter från egen jordbruksfastighet, eger han, som skall såsom inkomst af fast egendom uppgifva sex procent af fastighetens taxeringsvärde, vid beräkningen af inkomsten af förädlingsrörelsen göra afdrag för omförmälda produkter.

Afdrag för ränta å gäld och för förlust.

12 §.

Vid taxering till *inkomstbevillning* af skattskyldigs inkomst af *arbete* får afdrag för ränta å gäld, jemlikt 10 § bevillningsförordningen, ske endast för ränta å lånt rörelsekapital.

Vid taxering af inkomst af *kapital*, vare sig för inkomstbevillning eller inkomstskatt, får deremot, på sätt i 3 § här ofvan redan angifvits, afdrag ske för ränta å all skattskyldigs gäld, dock att afdrag naturligtvis icke medgifves för ränta, som redan afräknats såsom ränta å lånt rörelsekapital.

Dessutom får vid taxering för *inkomstskatt* äfven från annan inkomst än af kapital afdrag göras för all skattskyldigs eljes icke afdragna skuldränta, vare sig gälden är anläggnings- eller rörelsekapital eller annan gäld, dock med den inskränkning i fråga om i utlandet bosatte svenske medborgare äfvensom skattskyldige utlänningar, hvarom stadgas i 3 § inkomstskatteförordningen.

På grund af förestående regler iakttages beträffande skattskyldigs nppgift till ledning vid taxeringen, att vid beräklandet af inkomst af rörelse eller yrke, som särskildt taxeras till bevillning, afdrag icke göres för annan ränta än å det för samma rörelse eller yrke upplånta rörelsekapital. Har skattskyldig jemväl inkomst af obligationer eller utlånade eller deponerade penningar, eger han att vid uppgifvandet af sådan inkomst afdraga ränta å all öfrig gäld. Förslår icke berörda kapitalinkomst till att täcka denna ränta, är han i och för inkomstskattetaxeringen berättigad att i uppgiften från sin sammanräknade inkomst afdraga all den honom åliggande skuldränta, för hvilken afdrag ej förut i uppgiften skett.

Svensk medborgare, som icke är i riket bosatt, äfvensom utlänning få dock vid inkomstskattetaxeringen afräkna ränta allenast å sådan gäld, som ådragits för förvärfvandet af inkomst, för hvilken inkomstskatt skall här i riket erläggas. En svensk medborgare, som är bosatt i utlandet, eger således ej åtnjuta afdrag för ränta å gäld, som han icke åsamkat sig för ernåendet af den i Sverige skattepligtiga inkomsten. En utlänning, som är i Sverige skattskyldig endast för utdelning å aktier i svenska aktiebolag, får afdraga blott ränta å gäld, hvori han satt sig för förvärfvandet af denna inkomst.

13 §.

Huruvida skattskyldigs tillfälliga årsförlust (t. ex. genom kreatursjukdom, skeppsbrott, varulagers förstöring och dylikt) bör betraktas såsom minskning i årets inkomst eller såsom kapitalförlust, pröfve taxeringsmyndigheterna efter rörelsens och förlustens storlek och beskaffenhet.

Vid taxering till *inkomstbevilning* får förlust å rörelse eller yrke icke afdragas från inkomsten af skattskyldig tillhörig annan rörelse eller yrke, som särskildt taxeras till bevilning, ej heller från skattskyldigs inkomst i öfrigt.

Deremot eger, med den inskränkning, hvarom i 3 § inkomskatteförordningen sägs, skattskyldig, hvilken lemna fullständig utredning om sin förlust och sättet för dess beräkning, att vid taxeringen för *inkomstskatt* njuta afdrag för sådan förlust å rörelse eller yrke, som icke är kapitalförlust.

Den, som idkar endast en rörelse, får således vid uppgifvandet af sin rörelseinkomst derifrån afräkna förlust, som å rörelsen uppkommit. Drifver skattskyldig flera rörelser, som äro att betrakta såsom i förhållande till hvarandra sjelfständiga, får han deremot icke i uppgiften om sin hela inkomst af rörelse afdraga förlust å en rörelse från inkomst af en annan, men han eger att från sin sammanräknade inkomst af alla inkomstkällor göra afdrag för förlust, som ej förut i uppgiften afräknats; dock att sådant afdrag varder honom vid taxeringen medgifvet endast under ofvannämnda förutsättning, att han om förlusten företett tillfredsställande utredning.

Om en skattskyldig, som idkar diversehandel och fabriksrörelse, af handeln haft inkomst af 2,000 kronor men å fabriksrörelsen, deri han an-

vänder en honom tillhörig, till 20,000 kronor taxerad fabriksfastighet, förlorat 1,500 kronor, utan att förlusten kan anses såsom kapitalförlust, skall han uppgifva 1,000 kronors inkomst af fast egendom och 2,000 kronors inkomst af rörelse eller tillhoppa 3,000 kronors inkomst, men eger från sistnämnda belopp afräkna den på fabriksrörelsen uppkomna förlusten, i följd hvaraf han, derest han om förlusten lemnar fullständig utredning, skall för *inkomstskatt* taxeras efter 1,500 kronors inkomst. Till *bevillning* skall han taxeras, utom för fastigheten, för 2,000 kronors inkomst af handel.

Allmänna föreskrifter.

14 §.

Till *inkomstbevillning* taxeras inländskt aktiebolag och enskildt bankbolag för hela sin inkomst, hvaremot de enskilda delegarne icke taxeras för sin utdelning från bolaget.

Vid taxering för *inkomstskatt* inberäknas jemväl skattskyldigs utdelning å inländska aktier och å lotter i enskilda bankbolag; och får med afseende härå vid bolagets taxering afdrag ske för ett belopp, motsvarande fyra procent af det inbetalade kapitalet. Detta gäller, ehvad samma kapital helt och hållet lagts till grundfond eller delvis till annan fond.

15 §.

= nuvarande 17 §.

16 §.

= nuvarande 18 §.

17 §.

Vid taxering af handelsbolags, kommanditbolags, enkla bolags och rederiers inkomst taxeras icke bolaget utan delegarne deri, en hvar efter hans andel af bolagets inkomst.

Taxering till *inkomstbevilning* för hithörande inkomst af rörelse sker i den ort, der enligt 12 § bevillningsförordningen rörelsen skall beskattas.

För *inkomstskatt* taxeras delegarne, en hvar i den ort, der har är skattskyldig för inkomstskatt.

Om inkomst, som uppstått af handelsbolags, enkelt bolags och rederis verksamhet, lemnas uppgift till taxeringen af en hvar delegare för sig. Om kommanditbolags inkomst lemnas uppgift från bolaget. Uppgifterna skola utmärka äfven den fasta egendom, för hvilken bolaget utgör fastighetsbevilning, samt den en hvar delegare tillkommande andel af bolagets inkomst nästföregående år, äfven om vinst endast delvis eller icke alls till delegarne utdelats.

Härjemte skall delegare i kommanditbolag i uppgift om sin inkomst särskildt angifva den honom tillkommande andel af bolagets inkomst nästföregående år.

Om således ett *kommanditbolag* med tre delegare, som eger annan fastighet än jordbruksfastighet till taxeringsvärde af 240,000 kronor, deraf bolaget haft en behållen inkomst af 15,000 kronor, dessutom af rörelse haft en behållen *bokförd* vinst af 20,000 kronor, så att bolagets bokförda hela vinst utgjort 35,000 kronor, som disponerats sålunda, att 5,000 kronor afsatts till reservfond samt återstoden utdelats till delegarne med hälften eller 15,000 kronor till en, en tredjedel eller 10,000 kronor till en och en sjettedel eller 5,000 kronor till den tredje, skall vid taxeringen förfaras på följande sätt. För *inkomstbevilning* taxeras delegarne å den ort, der rörelsen bedrifves. Om rörelsen efter de för bevillningstaxeringen bestämda grunder anses hafva lemnat en beskattningsbar inkomst, som med 1,000 kronor öfverskjuter den bokförda, eller således 21,000 kronor, taxeras delegarne efter ofvannämnda andelar för resp. 10,500, 7,000 och 3,500 kronors inkomst af rörelse. Derest vid taxeringen för *inkomstskatt* annan ändring i inkomstberäkningen icke behöfver ske än att till den bevillningstaxerade inkomsten af rörelsen, 21,000 kronor, läggas fem procent af taxeringsvärdet å bolagets ifrågasvarande fastighet eller således 12,000 kronor, skall delegarnes inkomst från kommanditbolaget vid inkomstskatttaxeringen beräknas utgöra resp. 16,500, 11,000 och 5,500 kronor, för hvilka belopp delegarne följaktligen, om ej afdrag för skuldränta eller förlust kommer i fråga, skola utgöra inkomstskatt i sammanhang med skatt för sin öfriga inkomst, om sådan finnes.

Om ett *handelsbolag*, som består af två delegare med sinsemellan lika

rätt till bolagets egendom och inkomst, af fabriksrörelse, som drifves i egen fabriksfastighet, taxerad till 20,000 kronor, åtnjutit 5,000 kronors inkomst och af handelsrörelse likaledes 5,000 kronors inkomst, skall hvardera delegaren till *bevillning* för inkomst af fabriksrörelsen, från hvilken inkomst vid taxeringen må afdragas hyresvärdet motsvarande fem procent af fabriken taxeringsvärde eller således 1,000 kronor, taxeras för 2,000 kronor samt för inkomst af handelsrörelsen för 2,500 kronor, å den eller de orter, der rörelsen drifves. *Inkomstskatt* åter skall hvardera delegaren erlägga i sambandⁿ med dylik skatt för sin öfriga inkomst, och skall härvid hans inkomst från bolaget beräknas på följande sätt. Såsom inkomst af fabriksfastigheten, för hvilken fastighetsbevillning utgöres af bolaget, upptagas, efter fem procent af taxeringsvärdet, 500 kronor för hvardera delegaren, som dessutom taxeras för 2,000 kronors inkomst af fabriksrörelsen och 2,500 kronors inkomst af handelsrörelsen. Har bolaget äfven en jordbruksfastighet, taxerad till 10,000 kronor, anses hvardera delegaren deraf åtnjuta en inkomst af 300 kronor. Från uppgifven inkomst eger delegaren afdraga ränta å gäld, som icke tillförene afräknats, samt å rörelse eller yrke uppkommen förlust, som ej är att anse såsom kapitalförlust.

18 §.

Genom *eftertaxering*, der sådan enligt 12 § inkomstskatteförordningen eger rum, skall *inkomstskatt* påföras till det belopp, hvarmed den förut erlagda skatten understiger det skattebelopp, som bort påföras, derest inkomsten i rätt tid taxerats till riktigt belopp. Om således en person, som år 1903 taxeras för 10,000 kronors inkomst och följaktligen får erlägga inkomstskatt efter 12,500 kronor, vid taxeringsförrättningarne år 1905 befinnes hafva år 1903 haft en inkomst, som bort upptagas till 14,000 kronor, i följd hvaraf han rätteligen skolat utgöra inkomstskatt efter 20,500 kronor, skall, utan sammanblandning med den taxering, som för år 1905 varder honom åsatt, sistnämnda år honom påföras jemväl ogulden inkomstskatt, svarande mot skilnaden emellan hvad han i verkligheten erlagt och hvad han bort erlägga, eller efter 8,000 kronor, enligt den skattefot, som för år 1903 antagits.

Alternativ II.

Skyldige att utan särskild anmaning afgifva uppgifter angående sin inkomst äro:

a) verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll, samt

b) annan skattskyldig, som nästföregående år taxerats för eller åtnjutit minst 2,000 kronors inkomst eller minst 1,000 kronors inkomst af kapital eller utdelning å aktier eller banklotter.

I skattskyldigs uppgift om inkomst skall innefattas äfven hustruns inkomst.

Uppgift skall afgifvas före den 1 April. Möter hinder att före nämnda dag aflemna uppgift, må anstånd åtnjutas intill Maj månads utgång, om skriftlig anmälan derom före den 1 April göres hos ordföranden i bevillningsberedningen.

Uppgift aflemnas eller insändes i betaldt bref med allmänna posten antingen till ordföranden i bevillningsberedningen å den ort, der den skattskyldige är bosatt (mantals-skrifningsorten) eller ejes pliktig erlägga inkomstskatt, eller, om han icke skall utgöra sådan skatt, der han skall taxeras till inkomstbevillning, eller ock i Stockholm till Öfverståthållareembetet samt i öfriga orter till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i det län, magistraten i den stad eller kronofogden i det fögderi, der taxeringen anses skola ega rum eller den uppgiftspligtige är boende.

Den, som underlåter att inom stadgad tid aflemna fullständig uppgift, förlorar rätten att fullfölja talan i fråga om beloppet af den inkomst, som uppgiften skolat afse.

Uppgiftspliktig, som i aflemnad uppgift mot bättre vetande lemna oriktigt meddelande och derigenom föranleder, att inkomst icke eller endast till någon del taxeras, straffas med böter, minst femtio kronor.

Skattskyldig, som önskar upplysning rörande beskaffenheten af honom åliggande uppgiftsskyldighet eller sättet för dess fullgörande, eger att för sådant ändamål hänvända sig till ordförande i bevillningsberedning.

Mantalskrifningsort:
(för bolag: styrelsens säte)

stad socken.

härad.

län.

Uppgift

till ledning vid undertecknads taxering år 19.....

A. Inkomst af fast egendom.

Såsom inkomst af fast egendom anses den inkomst, som är genom fastighetsbeviljning beskattad. Denna inkomst *beräknas* efter det fastigheten för nästföregående år åsatta taxeringsvärde och anses utgöra *a)* af jordbruksfastighet sex kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet samt *b)* af annan fastighet och frälseränta fem kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet.

Delegare i *handelsbolag* skall lemna uppgift beträffande den på honom belöpande andel af bolaget tillhörig fastighet.

Undertecknad eger följande fastighet

Likställd med egare är sådan *innehafvare* af fast egendom, som därför erlägger beviljning.

1:o) jordbruksfastighet:

..... i socken; tax.-värde kr.

..... i » »

Summa kr.; 6 % derå

2:o) annan fastighet och frälseränta

..... i socken ; tax.-värde kr.
stad

..... i » »

frälseränta af » »

Summa kr.; 5 % derå

Summa inkomst af fast egendom

B. Inkomst af arbete.

Inkomst af kapital och arbete upptages med det belopp, hvartill inkomsten under nästföregående år (räkenskapsår) uppgått.

1:o) Inkomst af tjänst eller pension.

Härunder uppgifvas aflöning, arvode, traktamente, sportler, bostad, derest densamma icke är såsom löntagarens inkomst af fast egendom beräknad, samt annan med allmän eller enskild tjänst förenad förmån; pension, årligt understöd, lifränta och undantagsförmån. *Afdrag* må ske *endast* för dels hvad som anvisats till bestridande af de med erhållen tjänst förenade särskilda kostnader (se 10 § 4 mom. *e*) beviljningsförordningen), dels de med embete och tjänst förenade utgifter, som omförmålas i 10 § 4 mom. *f*) samma förordning.

Undertecknad åtnjuter inkomst af följande tjänst..... och uppdrag:

.....
.....
.....

uppbär pension från

Undertecknads inkomst af tjänst eller pension nästföregående år har icke öfverstigit

2:o) Inkomst af rörelse eller yrke.

Vid inkomstens uppgifvande må *afdrag icke ega rum* för utskylder eller lefnadskostnader, för ränta å den skattskyldiges eget kapital eller för hvad som användes till fast egendoms förbättring, tillökning af inventarier eller kapitalafbetalning å skuld. *Deremot må afdrag ske* för det hyresvärdet

Transport

Anm. Skattskyldig, som är delegare i *kommanditbolag*, bör i *en* summa utan sammanblandning med skattskyldigs inkomst i öfrigt angifva den honom tillkommande andel af *bolagets* inkomst nästföregående år.

		S u m m a	
Transport			
<p>motsvarande belopp af 5 % af taxeringsvärdet å <i>egen</i> fastighet, som användes till utövande af rörelsen eller yrket, samt för omkostnader för bedrivande deraf (se 10 § 4 mom. <i>a</i>), <i>c</i>) och <i>d</i>) bevillningsförordningen), så ock för ränta å <i>lånt rörelsekapital</i> äfvensom för förlust, som icke är att hänföra till kapitalförlust. Drifver skattskyldig flera rörelser, som äro att betrakta såsom i förhållande till hvarandra sjelfständiga, må dock vid beräkningen af den <i>under denna punkt</i> upptagna inkomst nämnda afdrag för 5 % af fastighets taxeringsvärde, ränta å lånt rörelsekapital och förlust icke ske från inkomst af annan rörelse än den, hvori fastigheten eller rörelsekapitalet användes eller förlusten inträffat. Angående afdrag i öfrigt se här nedan.</p>			
<p>Undertecknad idkar följande särskilda slag af rörelse eller yrkesverksamhet: (Härunder angifves äfven rörelse, som idkas i handelsbolag, enkelt bolag eller rederi.)</p> <p>.....</p> <p>.....</p>			
<p>Undertecknads inkomst af rörelse eller yrke nästföregående år har icke öfverstigit</p>			
<p>3:o) Annan inkomst af arbete.</p> <p>Härunder uppgifvas skattepligtiga intäkter, som ej böra under annan rubrik upptagas, såsom inkomst af arrende af kronoegendom, vinst å spekulationsaffärer, som ej drifvas såsom yrke, inkomst af fastighet i utlandet, utdelning å aktier i utländska aktiebolag m. m.</p> <p>Undertecknads inkomst af ifrågavarande slag nästföregående år har icke öfverstigit</p> <p>.....</p> <p>.....</p>			
Summa inkomst af arbete			
<p>C. <u>Ränta</u> af utlånade eller i räntebärande obligationer nedlagda eller hos penningförvaltande verk eller enskilda insatta penningar samt krono- eller kyrkotionde eller ersättning därför, som åtnjutes af patronus ecclesiae.</p> <p>Från uppburen dylik inkomst må afdrag ske för ränta å upplånadt kapital, i den mån afdrag därför ej under B 2:o skett såsom för ränta å lånt rörelsekapital.</p> <p>Undertecknads inkomst af ifrågavarande slag nästföregående år har icke öfverstigit</p>			
<p>D. <u>Utdelning å aktier</u> i inländska aktiebolag samt lotter i inländska bankbolag.</p> <p>Undertecknads inkomst af ifrågavarande slag nästföregående år har icke öfverstigit</p>			
Summa inkomster			
<p>Från det uppgifna inkomstbeloppet yrkas afdrag:</p> <p>a) för ränta å gäld, därför afdrag förut ej egt rum</p> <p>b) för förlust, som icke under B 2:o) afdragits</p> <p>(Obs. Sådan förlust får ej afdragas, derest icke den skattskyldige lemnar fullständig utredning om förlustens beskaffenhet och sättet för dess beräkande.)</p> <p>c) (för aktiebolag och enskilda bankbolag) för 4 % å inbetaladt kapital, utgörande kr.</p>			
Summa afdrag			
Undertecknads inkomst nästföregående år utgjorde således			

Hela beloppet af den undertecknad åliggande ränta å gäld, därför afdrag här ofvan gjorts, uppgår till kr.

Att inkomsten nästföregående år icke öfverstigit hvad här ofvan uppgifvits, betygas på heder och samvete.

..... den 19.....

Namn:

Titel eller yrke:

Adress:

Här nedan må skattskyldig afgifva de upplysningar i öfrigt, som han vill till ledning för sin taxering meddela.

För undvikande af förfrågningar från taxeringsmyndigheterna ligger det i skattskyldigs eget intresse att här lemna så fullständiga upplysningar som möjligt.

Undertecknads omförmälda _____ rörelse har bedrifvits på nedan-nämnda olika beskattningsorter, och anser undertecknad, att den beskattningsbara inkomsten deraf, utgörande _____ kronor, bör emellan de särskilda orterna fördelas sålunda:

i _____	kr. _____
i _____	» _____
i _____	» _____
	<u>Summa kr. _____</u>

TILL BÅDA ALTERNATIVEN

Progressionstabell.

Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår
1,000	200	4,300	4,300	7,600	8,900	10,900	14,300
1,100	300	4,400	4,400	7,700	9,000	11,000	14,500
1,200	400	4,500	4,500	7,800	9,200	11,100	14,700
1,300	500	4,600	4,600	7,900	9,300	11,200	14,900
1,400	600	4,700	4,700	8,000	9,500	11,300	15,100
1,500	700	4,800	4,800	8,100	9,600	11,400	15,300
1,600	800	4,900	4,900	8,200	9,800	11,500	15,500
1,700	900	5,000	5,000	8,300	9,900	11,600	15,700
1,800	1,000	5,100	5,100	8,400	10,100	11,700	15,900
1,900	1,100	5,200	5,300	8,500	10,200	11,800	16,100
2,000	1,400	5,300	5,400	8,600	10,400	11,900	16,300
2,100	1,500	5,400	5,600	8,700	10,500	12,000	16,500
2,200	1,600	5,500	5,700	8,800	10,700	12,100	16,700
2,300	1,700	5,600	5,900	8,900	10,800	12,200	16,900
2,400	1,800	5,700	6,000	9,000	11,000	12,300	17,100
2,500	1,900	5,800	6,200	9,100	11,100	12,400	17,300
2,600	2,000	5,900	6,300	9,200	11,300	12,500	17,500
2,700	2,100	6,000	6,500	9,300	11,400	12,600	17,700
2,800	2,200	6,100	6,600	9,400	11,600	12,700	17,900
2,900	2,300	6,200	6,800	9,500	11,700	12,800	18,100
3,000	2,600	6,300	6,900	9,600	11,900	12,900	18,300
3,100	2,700	6,400	7,100	9,700	12,000	13,000	18,500
3,200	2,800	6,500	7,200	9,800	12,200	13,100	18,700
3,300	2,900	6,600	7,400	9,900	12,300	13,200	18,900
3,400	3,000	6,700	7,500	10,000	12,500	13,300	19,100
3,500	3,100	6,800	7,700	10,100	12,700	13,400	19,300
3,600	3,200	6,900	7,800	10,200	12,900	13,500	19,500
3,700	3,300	7,000	8,000	10,300	13,100	13,600	19,700
3,800	3,400	7,100	8,100	10,400	13,300	13,700	19,900
3,900	3,500	7,200	8,300	10,500	13,500	13,800	20,100
4,000	4,000	7,300	8,400	10,600	13,700	13,900	20,300
4,100	4,100	7,400	8,600	10,700	13,900	14,000	20,500
4,200	4,200	7,500	8,700	10,800	14,100	14,100	20,700

Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår
14,200	20,900	18,200	30,500	22,200	41,600	26,200	53,600
14,300	21,100	18,300	30,700	22,300	41,900	26,300	53,900
14,400	21,300	18,400	31,000	22,400	42,200	26,400	54,200
14,500	21,500	18,500	31,200	22,500	42,500	26,500	54,500
14,600	21,700	18,600	31,500	22,600	42,800	26,600	54,800
14,700	21,900	18,700	31,700	22,700	43,100	26,700	55,100
14,800	22,100	18,800	32,000	22,800	43,400	26,800	55,400
14,900	22,300	18,900	32,200	22,900	43,700	26,900	55,700
15,000	22,500	19,000	32,500	23,000	44,000	27,000	56,000
15,100	22,700	19,100	32,700	23,100	44,300	27,100	56,300
15,200	23,000	19,200	33,000	23,200	44,600	27,200	56,600
15,300	23,200	19,300	33,200	23,300	44,900	27,300	56,900
15,400	23,500	19,400	33,500	23,400	45,200	27,400	57,200
15,500	23,700	19,500	33,700	23,500	45,500	27,500	57,500
15,600	24,000	19,600	34,000	23,600	45,800	27,600	57,800
15,700	24,200	19,700	34,200	23,700	46,100	27,700	58,100
15,800	24,500	19,800	34,500	23,800	46,400	27,800	58,400
15,900	24,700	19,900	34,700	23,900	46,700	27,900	58,700
16,000	25,000	20,000	35,000	24,000	47,000	28,000	59,000
16,100	25,200	20,100	35,300	24,100	47,300	28,100	59,300
16,200	25,500	20,200	35,600	24,200	47,600	28,200	59,600
16,300	25,700	20,300	35,900	24,300	47,900	28,300	59,900
16,400	26,000	20,400	36,200	24,400	48,200	28,400	60,200
16,500	26,200	20,500	36,500	24,500	48,500	28,500	60,500
16,600	26,500	20,600	36,800	24,600	48,800	28,600	60,800
16,700	26,700	20,700	37,100	24,700	49,100	28,700	61,100
16,800	27,000	20,800	37,400	24,800	49,400	28,800	61,400
16,900	27,200	20,900	37,700	24,900	49,700	28,900	61,700
17,000	27,500	21,000	38,000	25,000	50,000	29,000	62,000
17,100	27,700	21,100	38,300	25,100	50,300	29,100	62,300
17,200	28,000	21,200	38,600	25,200	50,600	29,200	62,600
17,300	28,200	21,300	38,900	25,300	50,900	29,300	62,900
17,400	28,500	21,400	39,200	25,400	51,200	29,400	63,200
17,500	28,700	21,500	39,500	25,500	51,500	29,500	63,500
17,600	29,000	21,600	39,800	25,600	51,800	29,600	63,800
17,700	29,200	21,700	40,100	25,700	52,100	29,700	64,100
17,800	29,500	21,800	40,400	25,800	52,400	29,800	64,400
17,900	29,700	21,900	40,700	25,900	52,700	29,900	64,700
18,000	30,000	22,000	41,000	26,000	53,000	30,000	65,000
18,100	30,200	22,100	41,300	26,100	53,300	30,100	65,400

Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår
30,200	65,800	34,200	81,800	38,200	97,800	42,200	113,800
30,300	66,200	34,300	82,200	38,300	98,200	42,300	114,200
30,400	66,600	34,400	82,600	38,400	98,600	42,400	114,600
30,500	67,000	34,500	83,000	38,500	99,000	42,500	115,000
30,600	67,400	34,600	83,400	38,600	99,400	42,600	115,400
30,700	67,800	34,700	83,800	38,700	99,800	42,700	115,800
30,800	68,200	34,800	84,200	38,800	100,200	42,800	116,200
30,900	68,600	34,900	84,600	38,900	100,600	42,900	116,600
31,000	69,000	35,000	85,000	39,000	101,000	43,000	117,000
31,100	69,400	35,100	85,400	39,100	101,400	43,100	117,400
31,200	69,800	35,200	85,800	39,200	101,800	43,200	117,800
31,300	70,200	35,300	86,200	39,300	102,200	43,300	118,200
31,400	70,600	35,400	86,600	39,400	102,600	43,400	118,600
31,500	71,000	35,500	87,000	39,500	103,000	43,500	119,000
31,600	71,400	35,600	87,400	39,600	103,400	43,600	119,400
31,700	71,800	35,700	87,800	39,700	103,800	43,700	119,800
31,800	72,200	35,800	88,200	39,800	104,200	43,800	120,200
31,900	72,600	35,900	88,600	39,900	104,600	43,900	120,600
32,000	73,000	36,000	89,000	40,000	105,000	44,000	121,000
32,100	73,400	36,100	89,400	40,100	105,400	44,100	121,400
32,200	73,800	36,200	89,800	40,200	105,800	44,200	121,800
32,300	74,200	36,300	90,200	40,300	106,200	44,300	122,200
32,400	74,600	36,400	90,600	40,400	106,600	44,400	122,600
32,500	75,000	36,500	91,000	40,500	107,000	44,500	123,000
32,600	75,400	36,600	91,400	40,600	107,400	44,600	123,400
32,700	75,800	36,700	91,800	40,700	107,800	44,700	123,800
32,800	76,200	36,800	92,200	40,800	108,200	44,800	124,200
32,900	76,600	36,900	92,600	40,900	108,600	44,900	124,600
33,000	77,000	37,000	93,000	41,000	109,000	45,000	125,000
33,100	77,400	37,100	93,400	41,100	109,400	45,100	125,400
33,200	77,800	37,200	93,800	41,200	109,800	45,200	125,800
33,300	78,200	37,300	94,200	41,300	110,200	45,300	126,200
33,400	78,600	37,400	94,600	41,400	110,600	45,400	126,600
33,500	79,000	37,500	95,000	41,500	111,000	45,500	127,000
33,600	79,400	37,600	95,400	41,600	111,400	45,600	127,400
33,700	79,800	37,700	95,800	41,700	111,800	45,700	127,800
33,800	80,200	37,800	96,200	41,800	112,200	45,800	128,200
33,900	80,600	37,900	96,600	41,900	112,600	45,900	128,600
34,000	81,000	38,000	97,000	42,000	113,000	46,000	129,000
34,100	81,400	38,100	97,400	42,100	113,400	46,100	129,400

Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår	Taxerad inkomst	Belopp, efter vilket skatt utgår
46,200	129,800	49,600	143,400	71,000	250,000	110,000	455,000
46,300	130,200	49,700	143,800	72,000	255,000	115,000	485,000
46,400	130,600	49,800	144,200	73,000	260,000	120,000	515,000
46,500	131,000	49,900	144,600	74,000	265,000	125,000	545,000
46,600	131,400	50,000	145,000	75,000	270,000	130,000	575,000
46,700	131,800	50,100	145,500	76,000	275,000	135,000	605,000
46,800	132,200	50,200	146,000	77,000	280,000	140,000	635,000
46,900	132,600	50,300	146,500	78,000	285,000	145,000	665,000
47,000	133,000	50,400	147,000	79,000	290,000	150,000	695,000
47,100	133,400	50,500	147,500	80,000	295,000	160,000	755,000
47,200	133,800	50,600	148,000	81,000	300,000	170,000	815,000
47,300	134,200	50,700	148,500	82,000	305,000	180,000	875,000
47,400	134,600	50,800	149,000	83,000	310,000	190,000	935,000
47,500	135,000	50,900	149,500	84,000	315,000	200,000	995,000
47,600	135,400	51,000	150,000	85,000	320,000	220,000	1,115,000
47,700	135,800	52,000	155,000	86,000	325,000	250,000	1,295,000
47,800	136,200	53,000	160,000	87,000	330,000	300,000	1,595,000
47,900	136,600	54,000	165,000	88,000	335,000	350,000	1,895,000
48,000	137,000	55,000	170,000	89,000	340,000	400,000	2,195,000
48,100	137,400	56,000	175,000	90,000	345,000	450,000	2,495,000
48,200	137,800	57,000	180,000	91,000	350,000	500,000	2,795,000
48,300	138,200	58,000	185,000	92,000	355,000	600,000	3,395,000
48,400	138,600	59,000	190,000	93,000	360,000	700,000	3,995,000
48,500	139,000	60,000	195,000	94,000	365,000	800,000	4,595,000
48,600	139,400	61,000	200,000	95,000	370,000	900,000	5,195,000
48,700	139,800	62,000	205,000	96,000	375,000	1,000,000	5,795,000
48,800	140,200	63,000	210,000	97,000	380,000	1,200,000	6,995,000
48,900	140,600	64,000	215,000	98,000	385,000	1,400,000	8,195,000
49,000	141,000	65,000	220,000	99,000	390,000	1,500,000	8,795,000
49,100	141,400	66,000	225,000	100,000	395,000	1,600,000	9,395,000
49,200	141,800	67,000	230,000	100,100	395,600	1,800,000	10,595,000
49,300	142,200	68,000	235,000	100,200	396,200	2,000,000	11,795,000
49,400	142,600	69,000	240,000	101,000	401,000	2,500,000	14,795,000
49,500	143,000	70,000	245,000	105,000	425,000	3,000,000	17,795,000

Formulär Nr 5.

Taxeringslängd

öfver

inkomstbevillningen

och

inkomstskatten

inom

och län

för år 19.....

Den skattskyldiges

Taxering enligt bevillnings-

Nummer å uppgift eller annan bilaga.	namn och titel eller yrke.	bostad.	Nummer å hus, hemman eller lägenhet.	Af bevillningsberedningen uppskattad inkomst						medföret afdrag enligt 11 § i bevillningsförfordningen.	föreslagen beskattningsbar inkomst.	af kapital.	af allmän tjänst eller pension.	A upp- af enskild tjänst eller pension.
				af kapital.	af allmän tjänst eller pension.	af enskild tjänst eller pension.	af rörelse, yrke eller eljest		Summa.					
							af rörelse, yrke eller eljest	af rörelse, yrke eller eljest						
1	Brukspatronen J. E. Bergström	Råbelöf.....	1	1,000	—	—	—	10,000	11,000	—	11,000	1,000	—	—
	Rättaren Måns Trulsson	»	—	—	—	600	—	—	600	450	150	—	—	600
2	Mjölaren A. Fogelberg	Råbelöfs qvarn	—	—	—	700	—	300	1,000	450	550	—	—	700
3	Hemmansegaren Nils Larsson	Röksta	1	—	—	—	—	1,700	1,700	—	1,700	—	—	—
4	F. d. Grosshandlaren E. Berg	Ahlby	2	7,500	—	—	—	—	7,500	—	7,500	7,500	—	—
5	Länsmannen A. Blomberg	Sanda	1	—	1,000	300	—	400	1,700	—	1,700	—	1,000	300
	L. N. Cronvall	För Åby stenkärlsfabrik	—	—	—	—	—	1,000	1,000	—	1,000	—	—	—
	Skomakaren L. Jönsson	Hofstena	—	—	—	—	—	700	700	600	100	—	—	—
	Grosshandlaren C. J. Lönn	Sundbyberg	25	1,000	—	—	1,000	4,000	6,000	—	6,000	1,000	—	—
6	Extra Provinsiäll. O. Sandberg	Rimbo	—	—	1,000	—	—	3,000	4,000	—	4,000	—	1,000	—
	Sömmerskan Clara Jansson	»	—	—	—	—	—	500	500	450	50	—	—	—
7	Arrendatorn A. Carlsson	Vellnora kungsgård.....	—	—	—	—	1,000	—	1,000	300	786	—	—	—
	Densamme	»	—	—	—	—	—	400	400	—	314	—	—	—
8	Kamereraren S. Wandberg	Hammarby	—	1,000	—	600	—	—	1,600	300	1,300	1,000	—	600
9	Skepparen I. Johansson	Simpnäs	—	—	—	600	1,000	—	1,600	—	1,600	—	—	600
	Densamme m. fl.	»	—	—	—	—	500	—	500	—	500	—	—	—
10	Kommissionären N. Edlind	Österby	—	500	—	500	—	500	1,500	300	1,200	500	—	500
11	Enkefru E. Jakobson	Ekeby	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Summa			11,000	2,000	3,300	3,500	22,500	42,300	2,850	39,450	11,000	2,000	3,300

Förrättningsstället N. N. den Maj 19.....

Bevillningsberedningen

N. N.

Ordförande.

N. N.
Ledamot.N. N.
Ledamot.

Anmärkningar.

- 1:0. Sedan pröfningsnämnden slutat sin förrättning, skola från denna nämnds längd i taxeringslängden införas de ändringar, som ningsbara inkomstbeloppet.
- 2:0. Då skattskyldig har inkomst af flera yrken, näringar eller tjänster, bör, der specifikation deraf ej kan på annat sätt åstadko
- 3:0. Om arrendator af sådan staten tillhörig jordbruksfastighet, för hvilken fastighetsbevillning icke erlägges, är uppskattad icke bli debitering så väl inkomst- som bevillningsbeloppen särskildt upptagas, på sätt detta formulär visar.
- 4:0. Då uppgift affordrats skattskyldig, bör beviset derom taxeringslängden bifogas.
- 5:0. Såsom inkomst af pension upptagas äfven: årligt understöd, gratifikation, lifränta och undantagsförmån.

¹⁾ Uppgår inkomsten ej till 1,000 kronor, utgöres ej vägs katt, så vida ej den skattskyldige har annan inkomst, hvilken tillsamm

Örordningen

Taxering enligt inkomstskatte-
förordningen

Taxeringsnämnden		S i taxeringsnämndens protokoll.		S i präfningsnämndens protokoll		S i präfningsnämndens beslutade ändringar i de beskattningbara inkomstbeloppen.		S i präfningsnämndens beslutade ändringar i de beskattningbara inkomstbeloppen.		S i taxeringsnämndens protokoll.		S i präfningsnämndens protokoll.		Bevillningsberedningens anteckningar.				
utskottad inkomst	Summa.	antagen beskattningssbar inkomst.	Träknad bevilling.	Af bevillningsberedningen föreslagen inkomst.	beräknadt belopp, efter hvilket skatt utgår.	Af taxeringsnämnden taxerad inkomst.	beräknadt belopp, efter hvilket skatt utgår.	Träknad inkomstskatt.	Af präfningsnämnden beslutade ändringar i de belopp, efter hvilka skatt utgår.	Träknad inkomstskatt.	Af präfningsnämnden beslutade ändringar i de belopp, efter hvilka skatt utgår.	S i taxeringsnämndens protokoll.	S i präfningsnämndens protokoll.					
—	10,000	11,000	—	11,000	—	110	—	12,500	20	17,100	27,700	17,100	27,700	—	277	29,500	20	Inkomst af Råbelöfs qvarn . . . 2,000 kr. > > Svanå jernbruk . . . 8,000 kr. Beredningens ordförande ansåg inkomsten af jernbruket böra beräknas till 9,000 kr.
—	—	600	450	150	—	1 50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Eger fastighet till värde af . . . 2,000 kr. Inkomst af Röksta såg 1,000 kr. > > tegelbruk 700 kr.
—	300	1,000	450	550	—	5 50	—	—	—	1,000	200	1,000	200	—	2	—	—	Oljeslageri har ej under året drivits.
—	1,700	1,700	—	1,700	—	17	—	9,000	23	28,500	60,500	28,500	60,500	—	605	68,200	23	Innehar boställe taxerad till 6,000 kr. Mantalskrifven i N. N. kommun och således ej berättigad till afdrag.
—	—	7,500	—	7,500	—	75	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Har 6 barn. Hustrun sjuklig.
—	400	1,700	—	1,700	—	17	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,000 kr. af skeppsrederi. Har underlåtit aflemna uppgift.
—	1,000	1,000	—	1,000	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Inkomst af kungsgårdsarrende . 1,000 kr. > > qvarnarrende 400 kr.
—	700	700	600	100	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Har, enligt hvad känt är, utdelning å aktier, som ej upptagits i uppgiften.
1,000	5,000	7,000	—	7,000	11	70	—	—	28	6,300	6,900	7,300	8,400	11	84	—	28	1,000 kr. af skeppsrederi.
—	3,000	4,000	—	4,000	—	40	—	—	—	3,000	2,600	3,000	2,600	—	26	—	—	Har annan inkomst för skonerten Svalan.
—	—	—	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
1,200	—	1,200	300	975	20	9 75	786	—	60	1,400	600	1,600	800	20	8	300	60	
—	400	400	—	325	—	3 25	314	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	1,600	300	1,300	—	13	—	—	—	2,600	2,000	2,600	2,000	—	20	—	—	
1,000	—	1,600	—	1,600	—	16	—	—	—	1,800	1,000	1,800	1,000	—	10	—	—	
500	—	500	—	500	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	500	1,500	300	1,200	—	12	—	—	—	1,500	700	1,500	700	—	7	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,400	600	1,400	600	—	6	500	64	
3,700	23,000	3,000	2,400	40,600	—	406	—	—	—	0,600	107,800	71,900	111,000	—	1110	—	—	

Förrättningsstället N. N. den 19.....

N. N.
Häradsskrifvare.N. N.
Kronoombud.

På taxeringsnämndens vägnar

N. N.
Ordförande.N. N.
Ledamot.N. N.
Ledamot.

präfningsnämnden blifvit beslutade, så att taxeringslängden alltid för hvarje skattskyldig innehåller tillförlitlig uppgift å det beskattade inkomster om i anteckningskolumnen införs.

inkomst af arrendet, utan ock för annan rörelse eller yrke eller tjänst, pension eller kapital, böra med afseende å kommunalutskylders

den ifrågavarande uppgår till eller öfverstiger 1,000 kronor.

Förslag

till ändrad lydelse

af 5 § i uppbördsreglementet den 10 Maj 1895.

5 §.

1 mom. För en hvar skattskyldig, som ej är hos annan mantalskrifven, skall utfärdas särskild debetsedel, jemväl upptagande utskylderna för de hos honom mantalsskrifna personer. Har person, som är hos annan mantalsskrifven, att utgöra bevillning för fast egendom eller för inkomst eller ock inkomstkatt, skall dock särskild debetsedel för honom utfärdas. Gör — — — — — fastighet.

2 mom. — — — — —

MOTIV.

Tid efter annan hafva förslag varit å bane till genomförande af ändringar i lagstiftningen om den allmänna bevillningen i syfte att åvägabringa större inkomster för statsverket och rättvisare fördelning af skattebördan. Dessa förslag hafva dock ännu ej ledt till något resultat. Med afseende på de ökade utgifterna för försvarsändamål hafva emellertid skattefrågorna numera erhållit en större betydelse än förut.

Inledning.

Till statsrådsprotokollet den 21 December 1900 anförde chefen för finansdepartementet i fråga om de statsinkomster, som kunde uppbringas till bestridande af kostnaderna för de då föreslagna åtgärderna för stärkande af landets försvar, att, om också de ekonomiska bördor, hvilkas åtagande det nya härordningsförslaget oundgängligen kräfde, vore af den omfattning, att alla klasser i samhället måste komma att af dem drabbas, det likväl, då för främjandet af en lifssak för landet af detta kräfdes en betydande ekonomisk ansträngning, måste ur alla synpunkter anses med billighetens och rättvisans fordringar förenligt, att bördorna så fördelades, att en icke alltför ringa del af dem komme att särskildt hvila på de förmögnare klasserna i samhället. Denna bördornas fördelning kunde dock endast åvägabringas derigenom, att kostnadsbeloppet till så stor del som möjligt uttoges genom direkt skatt. Hufvudbeståndsdelen i den nuvarande direkta statsbeskattningen, eller bevillningen af fast egendom samt af inkomst, lede emellertid af sådana egendomligheter i fråga om anordningen, hvilka hindrade en tidsenlig utveckling af denna skatteform ej mindre till större rättvisa i skattebestämmelserna än äfven till större finansiell betydelse för staten. Bevillningen vore nämligen sammansatt af en partiell inkomstskatt och en fastighetsskatt samt utgjorde underlaget för den direkta beskattningen till kommunen. Bevillningens nämnda dubbelnatur och dess ovilkorliga samband med kommunalbeskattningen utgjorde oöfverstigliga hinder för tillämpning af sådana i andra länder genomförda skatteprinciper som den fonderade inkomstens högre beskattning, skattefotens successiva stegring i visst förhållande till inkomstens

ökning eller så kallad progressiv beskattning, beskattning af utdelning i aktiebolag m. m. Dess sålunda framträdande ringa smidighet hade också gjort bevillningen endast i jmförelsevis obetydlig mån skickad att fylla sin uppgift att utgöra en fyllnadsskatt, att täcka det behof, som återstode, sedan statens öfriga inkomster blifvit beräknade, och då ökad inkomst af denna skattetitel skolat uttagas, hade detta därför måst ske genom tilläggsbevillning, hvilken dock förekommit endast i obetydlig utsträckning. Ett viktigt steg framåt hade frågan om en reform af bevillningsförordningen tagit, sedan den så kallade kommunalskattekomitén afgifvit förslag till, bland andra författningar, förordning angående bevillning af inkomst, enligt hvilket bevillningen skulle förvandlas till en allmän och ren inkomstskatt. De af komitén utarbetade författningsförslagen vore emellertid under remiss till vederbörande myndigheter, och det kunde icke med bestämdhet angifvas, när förslagen kunde framläggas för Riksdagen. I anledning häraf måste äfven för den till följd af den föreslagna nya härordningen nödiga ökningen af den direkta statsbeskattningen för år 1902 anlitas formen af tilläggsbevillning.

Under åberopande af hvad chefen för finansdepartementet sålunda anført väckte enskild motionär vid 1901 års riksdag förslag derom att, under afvaktan på beskattningsreformens genomförande i hela dess vidd, Riksdagen skulle söka genom en särskild bevillningsförordning, som blefve ett supplement eller bihang till den nuvarande, afhjelpa en del af de med tilläggsbevillningen förenade olägenheter och derigenom på ett lättare och rättvisare sätt än nu förskaffa staten ökade inkomster på den direkta beskattningens väg. Den särskilda bevillning, som enligt en sådan förordning skulle erläggas utöfver den enligt nu gällande förordning utgående, borde anordnas på sådant sätt, att den i högre grad än för närvarande egde rum kunde uttagas efter den verkliga skatteförmågan. Det vore utan tvifvel lämpligt att i en sådan förordning införa skatt till staten för utdelning från aktiebolag och enskilda bankbolag, på samma gång det medgäfves sådana bolag rätt till afdrag efter viss grund å den inkomst, för hvilken de sjelfva hade att skatta. Den särskilda bevillningen borde vidare anordnas efter progressiv skattefot, dock att progressionen i skatten borde sluta vid ett visst inkomstbelopp. Utan medgifvande af afdrag å inkomsten för ränta å gäld, äfven den personliga, kunde ej denna särskilda beskattning motsvara rättvisans kraf, i synnerhet om beskattningen blefve progressiv. För att en sådan särskild beskattning skulle medföra åsyftadt resultat, blefve det äfven nödvändigt att införa obligatorisk sjelfdeklaration.

Ett hufvudskäl, som vid ett föregående tillfälle inom Riksdagen anförts deremot, hade varit, att taxeringsmyndigheterna ej organiserats på sådant sätt, att nödig garanti gäfvos för sekretessens bevarande; vunnes trygghet därför, kunde införandet af denna institution antagas ej möta synnerligt motstånd. Det minsta inkomstbelopp, för hvilket deklarationsskyldighet skulle ega rum, borde blifva olika med afseende på inkomst af kapital och inkomst af arbete samt behöfde ej sammanfalla med de minsta belopp, hvarför skatt efter den särskilda förordningen skulle utgå. Med afseende på fast egendom borde skatten erläggas för en inkomst deraf, som beräknades efter viss procent af taxeringsvärdet; dock att å sålunda beräknad inkomst afdrag skulle, liksom vid annan inkomst, få göras för skuldräntor. Då taxeringsvärdet kunde inhemtas ur taxeringslängden, erfordrades ej för utrönande af inkomst af fastighet deklaration i vidare mån än beträffande skuldränta. Samma skattefot borde tillämpas å den beräknade inkomsten af fastighet som å inkomst af andra skatteföremål. Dock kunde tvifvel råda, om bevillningsfritt afdrag borde förekomma med afseende å den beräknade fastighetsinkomsten. I ett sammanhang borde såväl deklarerats som taxeras skattskyldigs sammanlagda inkomst på olika orter och af olika inkomstkällor.

Inom Riksdagen hade särskilda motioner jemväl väckts derom, att de skattskyldige i allmänhet måtte åläggas att opåmint och utan anmaning af beskattningsmyndigheterna eller dessas funktionärer lemna uppgifter till ledning för egen beskattning, och beslöt i anledning deraf Riksdagen i skrifvelse (n:r 78) den 13 Maj 1901, under uttalande af att obligatorisk sjelfdeklaration enligt Riksdagens förmenande erfordrades ej blott vid en ren inkomstskatt utan äfven vid hvarje annan form af skattelagstiftning, såvida taxeringen skulle varda jemlik och rättvis, att anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes efter utredning af frågan låta för Riksdagen framlägga förslag till författningsbestämmelser angående deklarationsskyldighet.

I fråga om ofvan först omförmälda motion anförde Riksdagen här-
 efter i skrifvelse (n:r 123) den 1 Juni 1901, att de anspråk, som i följd af de afsevärdt ökade utgifter, hvilka den nya härordningen kom-
 me att medföra, skulle ställas på staten, blefve så stora, att en till-
 läggsbevillning i den form denna skatt hittills innehaft icke kunde an-
 tagas komma att motsvara behovet och än mindre gent emot de skatt-
 skyldige uppfylla krafvet på en skatteform, som vore lämpad efter skatte-
 förmågan. Riksdagen, som i annat sammanhang uttalat den åsigten, att
 en afsevärd del af de ökade kostnader, hvilka genom omorganisationen af

landets försvarsväsende uppkomme, borde betäckas genom direkta och för-mögenhetsskatter, ansåge, såsom i förenämnda skrifvelse (n:r 78) anförts, att obligatorisk sjelfdeklaration af inkomst borde införas, för att en så vidt möjligt rättvis direkt beskattning måtte kunna anordnas. För den så kallade progressiva skattemetodens tillämpning vore en sådan deklaration af synnerlig vigt. Särskildt skulle det sannolikt möta svårighet att använda denna skattemetod, så vida ej skattskyldig, som åtnjöte inkomst inom flera taxeringsdistrikt, finge sig ålagdt att för en taxeringsmyndighet, exempelvis den i den skattskyldiges mantalsskyfningsort befintliga, uppgifva sina samtliga inkomster. Äfven ville Riksdagen erinra om, att den af motionären föreslagna förordningen kräde, att inkomst af aktier, kommanditlotter, lotter i enskilda banker och ekonomiska föreningar skulle uppgifvas, om sådan inkomst ensam eller i förening med annan inkomst ej understege det minsta belopp, för hvilket uppgiftsskyldighet skulle ega rum. Genom samma förordning skulle för öfrigt rättighet medgifvas fastighetsegare och andra, som enligt nu gällande bevillningsförordning ej egde rätt till afdrag af skuldräntor från inkomsten, att med den verkan förordningen bestämde inför vederbörande uppgifva desamma.

På grund af hvad såväl i motionen blifvit anfördt som Riksdagen sålunda yttrat, anhöll därför Riksdagen, att Kongl. Maj:t täcktes för nästa Riksdag framlägga förslag till förordning om en särskild såsom bevillning till staten utgående, men från allmänna bevillningen fristående, direkt skatt, att, efter viss progression, med rätt till afdrag för skuldräntor, erläggas för alla slag af inkomst, hvarvid inkomst af fastighet beräknades efter viss procent af taxeringsvärdet.

*Komiterades
uppdrag.*

Komiterades uppdrag, som afsett att verkställa utredning och ut-arbeta förslag i de uti Riksdagens ifrågavarande två skrivelser omförmälda afseenden, har således inneburit att afgifva förslag till bestämmelser rörande dels en särskild bevillning, som, ehuru med viss viktig modifikation, skulle erhålla karaktären af en allmän och ren inkomstskatt med progres-siv skattefot, dels ock obligatorisk sjelfdeklaration ej blott i och för den nya skatten utan äfven för den allmänna bevillningen.

*Grunderna
för den nya
skatten.*

Med hänsyn till den förstnämnda delen af komiterades uppgift upp-ställas i Riksdagens skrifvelse den 1 Juni 1901 vissa grunder, hemtade från den moderna inkomstskattens principer, nämligen: att den nya

skatten bör träffa alla slag af inkomst, äfven inkomst af fastighet samt inkomst af aktier, kommanditlotter, lotter i enskilda bankbolag och ekonomiska föreningar; att skattskyldigs inkomster skola beskattas såsom ett helt och följaktligen på en enda ort; att vid inkomstens taxering afdrag bör medgifvas för alla slag af skuldräntor; samt att skattefoten bör göras progressiv. Men å andra sidan nttalar Riksdagen, att inkomst af fastighet ej skall upptagas till sitt verkliga belopp utan anses utgöra en viss procent af fastighetens taxeringsvärde.

Ehuru väl för anordnande af en inkomstskatt i modern mening erfordras, att hänsyn tages jemväl till andra omständigheter än de af Riksdagen sålunda omförmälda, hafva komiterade dock i allmänhet icke ansett sig böra gå utöfver de af Riksdagen antydda önskningsmålen, detta i synnerhet därför att den nu tillärnade lagstiftningen är afsedd att varda af allenast provisorisk karaktär. Det väsentliga afsteg från inkomstskattens principer, som ligger i Riksdagens fordran angående sättet för bestämmandet af inkomst af fastighet, har också nödvändiggjort afvikelser äfven i andra punkter från nyssnämnda principer. Härjemte har med afseende derå, att taxeringen för den nya skatten måste komma att utföras i samband med taxeringen för den allmänna bevillningen, en begränsning i många fall framstått såsom önskvärd, då det naturligtvis skulle möta stora praktiska svårigheter att vid de båda taxeringarne tillämpa väsentligt skiljaktiga grunder.

Då den nya skatten såsom från allmänna bevillningen fristående skall föranleda särskild taxering och särskildt för sig debiteras, lärer det icke minst af praktiska hänsyn vara erfordrerligt att förläna densamma en benämning, hvarigenom den påtagligen skiljer sig från den allmänna bevillningen. Då komiterade härvid valt termen *inkomstskatt*, hafva komiterade visserligen ej förbisett, att denna beteckning kan möta betänkligheter, på den grund att allmänna bevillningen till en del äfven är en inkomstskatt, men med afseende å svårigheten att finna en annan lika användbar benämning hafva komiterade låtit dessa betänkligheter falla.

*Skattens
benämning.*

Till inkomst, för hvilken inkomstskatt skall erläggas, skola enligt Riksdagens skrifvelse hänföras, utom hvad som ingår uti inkomst af kapital och arbete enligt bevillningsförordningen, äfven inkomst af fastighet samt utdelning å aktier i aktiebolag och å lotter i enskilda bankbolag.

*Skattepliktig
inkomst.*

Enligt 8 § 2 mom. d) bevillningsförrordningen skall till inkomst af arbete, jemte de under a), b) och c) i samma moment omnämnda intægter, räknas »all annan i denna § ej särskildt omförmäld inkomst, som icke är genom fastighetsbevillning beskattad». Från inkomst af arbete uteslutes alltså den inkomst, som är genom fastighetsbevillning beskattad. Det är tydligen just de olika slags intægter, hvilka inbegripas under sistnämnda uttryck, som Riksdagen afsett med uttrycket »inkomst af fastighet», och komiterade hafva därför ansett det vara enklast att, med begagnande af bevillningsförrordningens nyss anförda uttryckssätt, karaktärisera inkomst af fastighet såsom »den inkomst, som är genom fastighetsbevillning beskattad».

Innebörden af Riksdagens fordran, att äfven inkomst af aktier, kommanditlotter samt lotter i enskilda bankbolag och ekonomiska föreningar skall träffas af den nya skatten, är, att dessa bolags och föreningars inkomster skola, åtminstone delvis, beskattas såväl hos bolaget som hos delegarne. Detta är också i komiterades förslag genomfördt, hvad aktiebolag och enskilda bankbolag beträffar. Delegarne i dylika bolag skola skatta för den del af bolagets inkomst, som till dem utdelas, och bolaget sjelf skall derjemte skatta för all sin inkomst, men med rätt till afdrag för fyra procent af inbetaldt kapital.

Då Riksdagen likställt utdelning å kommanditlotter med utdelning å aktier och banklotter, torde Riksdagen hafva afsett kommanditlotter i enskilda bankbolag. Men då dessa ju äfven falla under uttrycket lotter i enskilda bankbolag, är det ej behöfligt att särskildt nämna kommanditlotter.

Beträffande kommanditdelegare i vanliga kommanditbolag, hafva komiterade deremot ansett, att dessa delegare böra beskattas efter samma norm som delegare i handelsbolag, d. v. s. så att bolaget ej sjelf erlägger skatt för sin inkomst, utan skatten påföres delegarne i förhållande till deras andelar af bolagets inkomst. Beskattning af både kommanditbolaget och dess delegare torde Riksdagen ej hafva åsyftat, och sådan förekommer icke heller komiterade veterligt i något annat lands inkomstskattelagstiftning.

Med hänsyn till ekonomiska föreningar hafva komiterade, i motsats till hvad Riksdagen uttalat, ansett, att endast föreningen sjelf bör vara skattskyldig för föreningens inkomst och således icke delegarne för utdelning från föreningen. Anledningen till komiterades förslag i denna del är den, att det esomoftast är mycket svårt om ej omöjligt att afgöra

hvad som utgör delegares inkomst från en ekonomisk förening. Gifvet är det dessutom, att beskattning af delegarnes utdelningar från sådana föreningar icke i finansielt afseende kan blifva af någon större betydelse. I den utländska skattelagstiftningen hafva också hithörande frågor lösts på mycket olika sätt, och i teorin utgöra de föremål för en mångfald skiftande meningar.

I fråga om grunderna för taxeringen af inkomst af kapital och arbete hafva komiterade ej föreslagit andra ändringar i de enligt bevillningsförordningen för dylik taxering gällande regler än att äfven från inkomst af arbete afdrag må ske för alla slags skuldräntor samt att rätten till afdrag för förluster å rörelse eller yrke gör's något mera omfattande. Härmed äro visserligen icke alla kraf uppfyllda, som i detta afseende kunna ställas på en inkomstskatt, i synnerhet om den är bygd på progressiv skattefot. Sålunda skulle äfven enligt förslaget afdrag från inkomst af kapital icke få ske för omkostnader för kapitalets förvaltande och ej heller från inkomst af tjänst för sådana med tjänsten förenade omkostnader, för hvilkas bestridande särskilda belopp ej anvisats. Vidare skulle det kunna ifrågasättas att medgifva vidsträcktare afdrag för försäkringspremier och dylika afgifter. Äfven kunde tagas i öfvervägande, om icke, i likhet med hvad som skett i utländska skattelagar, inkomstens medeltal för ett visst antal år borde läggas till grund för inkomstskattetaxeringen, något som ju vid en progressiv skatt kan hafva väsentlig betydelse för skattskyldige, hvilkas inkomster äro vexlande, enär skattebeloppets storlek är beroende af det beräkningssätt, som användes. Emellertid hafva af förut anförda skäl komiterade icke ingått i ompröfning af dessa frågor, då det i allt fall icke varit komiterade möjligt att i alla detaljer uppbygga den nu föreslagna provisoriska skatten på den rena inkomstskattens grund.

Det medgifna afdraget för skuldränta omfattar ränta å alla slags gäld, utan hänsyn till om det upplånade kapitalet användts för af den skattskyldige idkad näringsverksamhet, vare sig i form af anläggningsskapital eller såsom rörelsekapital, eller om detsamma är att anse såsom s. k. personlig gäld. Härvid hafva komiterade dock ansett den inskränkning böra stadgas, att i utlandet bosatt svensk medborgare och utländsk skattskyldig, hvilka i komiterades förslag likasom i bevillningsförordningen upptagits såsom skattskyldige här i riket allenast för viss del eller visst slag af sin inkomst, på sådan grund icke heller må vid inkomstskattetaxeringen åtnjuta afdrag för ränta å annan gäld än den, som ådragits för för-

*Inkomst af
kapital och
arbete.*

värfvande af den här i riket skattepligtiga inkomsten. Vid bevillnings-taxeringen eger visserligen dylik skattskyldig att från inkomst af kapital afräkna ränta å all sin gäld, och hans rätt till afdrag för skuldränta skulle således i något fall kunna blifva vidsträcktare vid sistnämnda taxering än vid inkomstskattetaxeringen, men då denna skilnad icke torde få någon nämnvärd praktisk betydelse, hafva komiterade icke ansett skäl vara för handen att nu föreslå ändring i detta afseende äfven i bevillnings-förordningen.

Afdrag för förluster är ej omnämndt i Riksdagens skrifvelse, men dess upptagande i förslaget har framstått såsom en nödvändighet, särskildt med hänsyn dertill att inkomstskatten skall blifva progressiv. Den afvikelse från de enligt bevillningsförordningen gällande reglerna, som detta innebär, är att, medan enligt dessa senare regler vid taxeringen af inkomst af rörelse eller yrke afdrag för förlust får ske allenast från intägterna ur den inkomstkälla, hvilken förlusten träffat, men icke från inkomsterna ur andra inkomstkällor, sådant afdrag deremot skulle vid inkomstskatten vara medgifvet, om förlusten icke vore att anse såsom kapitalförlust. Dock hafva komiterade härvid funnit det böra såsom vilkor för afdragets åtnjutande af den skattskyldige fordras, att han om förlustens uppkomst och anledning företer utredning, som är egnad att för taxeringsmyndigheterna framställa densamma i klar belysning. Afdrag för förlust, hvarom här är fråga, lärer emellertid af förut anfördt skäl ej heller böra medgifvas svensk medborgare, som är bosatt i utlandet, eller utländsk skattskyldig.

*Utdelning å
aktier och
banklotter.*

Vid beräkningen af inkomst, som utgöres af utdelning å aktier och banklotter, hafva komiterade ansett böra läggas till grund de regler, som äro stadgade för taxeringen af den med berörda inkomst väsentligen likartade inkomsten af ränta å utlånade eller deponerade penningar eller obligationer.

*Inkomst af
fast egendom.*

Inkomst af fast egendom bör enligt Riksdagens uttalande upptagas till viss procent af fastighetens taxeringsvärde. Komiterade, som vid utarbetandet af sitt förslag, varit bundna af detta uttalande, hafva föreslagit denna procent till sex procent vid jordbruksfastighet och fem procent vid annan fastighet. Med afseende å de grunder, på hvilka den nuvarande bevillningslagstiftningen hvilar, kunna enligt komiterades mening andra procenttal icke med fog ifrågasättas. Fastighetsbevillningens storlek i förhållande till inkomstbevillningen hvilar ju på det antagandet, att taxeringsvärdena bestämmas så, att afkastningen af annan fastighet än jordbruks-

fastighet i medeltal utgör fem procent af taxeringsvärdet och afkastningen af jordbruksfastighet jemte inkomsten af derå utaf egaren eller annan utöfvad jordbruksrörelse och skogshushållning i medeltal uppgår till sex procent af taxeringsvärdet. Att detta antagande esomoftast icke öfverensstämmer med verkligheten, är ju visserligen tämligen säkert. Betydelsen deraf är emellertid olika med afseende å jordbruksfastighet och annan fastighet.

Då i inkomst af jordbruksfastighet inbegripes äfven resultatet af det å dylik fastighet drifna jordbruk och skogshushållning, men detta resultat är mycket olika för olika fastigheter och äfven för samma fastighet under olika år, kunna sex procent af taxeringsvärdet i bästa fall blott betraktas såsom ett riktigt medeltal för flera fastigheter. Det är vid sådant förhållande uppenbart, att ej blott den verkliga årliga inkomsten utan äfven genomsnittsinkomsten för flera år af hvarje särskild fastighet mycket ofta skall väsentligen afvika från detta medeltal.

Beträffande annan fastighet än jordbruksfastighet träffar ifrågavarande beräkningssätt i allmänhet bättre den verkliga inkomsten af fastigheten än vid jordbruksfastighet. Med afseende å fastigheter, som användas till uthyrning, torde taxeringsvärdet i regel bestämmas genom kapitalisering efter fem procent af den behållna hyresinkomsten, och derigenom blifva fem procent af taxeringsvärdet oftast ett riktigt uttryck för medelafkastningen af fastigheten. Om fastighetens egare sjelf begagnar densamma i rörelse eller yrke, blifver han likaledes i allmänhet taxerad för sin verkliga inkomst af fastigheten. Ty om i sådant fall taxeringsvärdet är för lågt, så minskas också i samma mån det afdrag, egaren får vid beräkningen af sin inkomst af rörelsen eller yrket göra för fastighetens hyresvärde, och tvärtom, om taxeringsvärdet är för högt.

Beräkningen af inkomst af fast egendom hafva komiterade föreslagit skola ske efter det taxeringsvärde, som varit egendomen åsatt under året näst före det, då inkomstskattetaxeringen sker. Det skäl, som dervid varit för komiterade hufvudsakligen bestämmande, är det praktiska skälet, att beräkningen i sådant fall i regel kan göras efter ett definitivt bestämdt värde och följaktligen icke behöfver ändras efter beskattningsnämndernas olika beslut under året i fråga om fastighetens taxering. I de fall, då inkomstskattetaxeringen och fastighetstaxeringen skola ske på olika orter, lär det dessutom i regel blifva omöjligt att vid den förstnämnda taxeringen erhålla kännedom om de beslut, som taxeringsmyndigheterna å den ort, der fastigheten är belägen, samma år fattat om fastighetens

taxeringsvärde. Då vidare enligt komiterades förslag taxeringen af inkomst från andra inkomstkällor än fast egendom skall, liksom inkomsttaxeringen enligt bevillningsförordningen, i regel ske med ledning af nästföregående års inkomstförhållanden, något som hemtar sitt stöd af en likartad anledning, att inkomsten för nästföregående år kan definitivt bestämmas, så synes konsekvensen jemväl bjuda, att beräkningen af fastighetsinkomst hvilar på nästföregående års taxeringsvärde. Härjemte må erinras om en företeelse på den nuvarande bevillningens område, som äfven i någon mån erbjuder stöd åt den af komiterade valda ståndpunkten, den nämligen, att det afdrag, som vid taxering för inkomst af rörelse är medgifvet för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å egen fastighet, som begagnas för rörelsens utöfvande, enligt praxis beräknas efter taxeringsvärdet för nästföregående år.

Skulle emellertid i något fall taxeringsvärde icke nästföregående år varit fastighet åsatt, är det uppenbart, att inkomstskattetaxeringen måste ske efter det värde, hvartill fastigheten under löpande året uppskattas.

Då den beräknade inkomsten af fast egendom skall likställas med annan inkomst, måste följderna blifva, att äfven från fastighetsinkomst afdrag må ske för alla slags skuldräntor. Med afseende å sättet för taxering af fastighetsinkomst, enligt hvilket denna inkomst beräknas till ett för alla förhållanden fastslaget medeltal, måste i stort sedt hänsyn till förluster, som då och då drabba fastighetsegaren, anses vara tagen vid medeltalets bestämmande, och skall således inkomst af fast egendom städse utföras med det belopp, som detta medeltal angifver. Genom bestämmandet af ett dylikt medeltal är följaktligen också den möjligheten utesluten, att fast egendom skulle kunna vid taxeringen anses hafva lemnat ren förlust. Deremot må från inkomst af fastighet likasom från annan inkomst afräknas sådana å rörelse eller yrke uppkomna förluster, som icke äro att anse såsom kapitalförluster.

Enligt komiterades mening skulle det icke vara rättvist att under nuvarande förhållanden från den beräknade fastighetsinkomsten medgifva afdrag för afkomst eller annan förmån, som upplåtits att utgå af den fasta egendomen. Det lär nämligen icke kunna ifrågasättas, att, i olikhet med hvad bevillningsförordningen för närvarande medgifver, afdrag skulle äfven från annan inkomst få ske för likartade prestationer, som någon åtagit sig eller eljes är skyldig att utgifva, och att bereda endast fastighetsegare

rätt till dylikt afdrag skulle innebära ett afsteg från jemnhet i beskattningen, hvilket icke bör ifrågakomma.

Derigenom att taxeringsvärdena skola läggas till grund för beskattningen af fastighetsinkomst, erhåller uppskattningen af fastighetsvärdena en väsentligen ökad betydelse. Efter hvad känt är, stå taxeringsvärdena å jordbruksfastigheter med skogstillgång äfvensom å smärre och medelstora jordbruksfastigheter öfverhufvud icke alltid i skäligt förhållande till dessa fastigheters salupris. Komiterade kunna därför i detta sammanhang icke underlåta att framhålla vigten deraf att fastigheterna taxeras till belopp, som motsvara deras verkliga värden.

Såsom redan förut är angifvet, hafva komiterade föreslagit, att vid taxering af inländska aktiebolags och enskilda bankbolags inkomst afdrag må ega rum för ett belopp, som motsvarar fyra procent af det inbetalade kapitalet. I Preussen och Baden, der liknande anordning är vidtagen, medgifves vid bolags beskattning afdrag, i Preussen för tre och en half procent och i Baden för tre procent af det inbetalade kapitalet. Hos oss bör naturligtvis procenttalet sättas något högre, men det torde enligt komiterades åsigt dock ej böra öfverstiga fyra procent. Vid detta tal har äfven kommunalskattekomitén i sitt förslag stannat.

*Taxering af
aktiebolag och
enskilda bank-
bolag.*

Om beloppet af det inbetalade aktiekapitalet skulle upplysning ju kunna erhållas genom de hos vederbörande myndighet inregistrerade uppgifter om inbetaladt aktiekapital. Emellertid bör härvidlag ej förbises den lockelse, som det vid bolags taxering ifrågasatta afdrag, om det genomföres, möjligen kan medföra till att genom en på uppskrifning af värden eller annorledes motiverad utdelning af nya aktier öka aktiekapitalet utan nytt tillskott från aktieegare, ett tillvägagående, hvarom någon sorgfälligare undersökning vid registreringen icke lärer kunna ega rum. Afdraget borde därför måhända icke hänföras till det såsom inbetaladt registrerade aktiekapitalet utan begränsas till det belopp, som motsvarar aktieegarnes tillskott. Emot en sådan anordning torde dock kunna med skäl anmärkas, att det särskildt beträffande äldre aktiebolag, som under årens lopp genom afsatta vinstmedel och inträdda värdestegringar ökat sina aktiekapital, skulle möta afsevärda, ibland oöfvervinnerliga svårigheter att utröna det belopp, som af aktieegarne i en eller flera omgångar omedelbart tillskjutits. Komiterade hafva därför funnit sig böra föreslå en medelväg sålunda, att aktiebolag, som inregistrerats efter den 1 Januari 1901, skulle få åtnjuta afdrag endast å det aktiekapital, som

af aktieegare verkligen inbetalts, men att beträffande förut inregistrerade aktiebolag skilnad skulle göras emellan aktiekapital, som före och efter nämnda dag inregistrerats, i det att obegränsadt afdrag skulle medgifvas i fråga om det före den 1 Januari 1901 inregistrerade beloppet men med afseende å derefter inregistrerad ökning af aktiekapitalet afdrag ega rum endast i den mån ökningen motsvarade verkligt, af aktieegare gjordt tillskott. Vid valet af berörda tidsgräns har för komiterade varit bestämmande den omständigheten, att hänsyn till beskattningen icke gerna kan tänkas hafva före ifrågavarande dag föranledt ökning af aktiekapital utan tillskott af aktieegare.

I analogi härmed skulle i fråga om enskilda bankbolag göras skilnad emellan det i vederbörliga rapporter före den 1 Januari 1901 omförmälda kapital, å hvilket i dess helhet afdrag skulle få ega rum, och den ökning, som skett efter berörda dag, å hvilken afdrag skulle vara medgifvet endast i den mån ökningen utgjordes af verkligt tillskott från lotteegare.

Af de föreslagna stadgandena lärer utan vidare följa, att, om nedläggning af kapitalet eger rum, afdrag må ske endast med afseende på den del af det inregistrerade resp. tillskjutna kapitalet, som efter nedläggningen återstår.

Den subjektiva skattskyldigheten.

Komiterades förslag innefattar med afseende å den subjektiva skattskyldigheten egentligen icke någon annan utvidgning af bevillningsförordningens bestämmelser derutinnan än den, som beror på att utdelning från svenska aktiebolag och enskilda bankbolag bör här i riket beskattas. Då nämligen afsigten måste vara att med inkomstskatt träffa äfven sådan utdelning, som uppbäres af utlänningar, hvilka icke eljes äro härstädes skattskyldige, har stadgande i sådan riktning införts i förslaget.

Deremot hafva komiterade ansett, att med hänsyn till naturen af den föreslagna inkomstskatten, hvilken icke skall hafva något sammanhang med kommunalbeskattningen, vidsträcktare undantag från skattskyldighet, än i bevillningsförordningen medgifves, böra införas för kommuner och vissa institutioner, såsom akademier och fromma stiftelser, m. fl., så att dessa, äfven om de äro pligtiga att utgöra fastighetsbevillning eller bevillning för inkomst, dock frikallas från den progressiva inkomstskatten. Uppenbart är, att det t. ex. skulle innebära en oegentlighet, att Upsala universitet, som ju af sina jordbruksfastigheter åtnjuter en icke obetydlig afkastning, skulle därför erlægga en progressivt utgående inkomstskatt. Detta

skulle endast medföra, att universitetets anslagsbehof ökades och att staten finge i anslag återbära hvad den i skatt emottagit. Lika litet lär det böra ifrågakomma, att kommuner skola belastas med inkomstskatt, ty en dylik utgift komme endast att öka det belopp, som på den kommunala beskattningens väg skulle uttagas.

Derjemte har konsekvensen ansetts fordra, att medlem af konungaätten, som enligt bevillningsförordningen är frikallad från bevillning för inkomst af kapital, må åtnjuta befrielse från inkomstskatt ej mindre för dylik inkomst än äfven för den dermed jemförliga inkomst, som utgöres af utdelning å aktier och banklotter.

Af det fastslagna sättet för beräkning af inkomst utaf fast egendom lär med nödvändighet följa, att den, som får fastighetsbevillning för egendomen sig påförd, också bör erlægga inkomstskatt för inkomsten af fastigheten. I fråga om jordbruksfastighet, som brukas af egaren, och annan fastighet än jordbruksfastighet är icke heller något att deremot erinra. Men beträffande utarrenderad jordbruksfastighet, för hvilken fastighetsbevillning erlägges, kommer, då den på taxeringsvärdet grundade inkomstskatten skall träffa all den genom fastighetsbevillning beskattade inkomsten, hvilken omfattar afkastningen äfven af arrendatorns på egendomen nedlagda kapital och arbete, egaren att få utgöra inkomstskatt jemväl för arrendatorns inkomst af arrendet. Endast vid arrende af jordbruksfastighet, för hvilken fastighetsbevillning icke erlägges, d. v. s. kronodomäner, blir arrendatorn skyldig att betala inkomstskatt, likasom inkomstbevillning, för sin inkomst af arrendet, hvilken icke hör till den inkomst, som enligt bevillningsförordningen anses vara genom fastighetsbevillning beskattad, och hvilken i följd häraf i komiterades förslag ej heller räknas till inkomst af fast egendom. Att genomföra en sådan taxering äfven med afseende på arrende af jordbruksfastighet, som tillhör annan än staten, hvarigenom således både egaren och arrendatorn skulle beskattas hvardera för sin inkomst af fastigheten, har i följd af ofvannämnda beräkningssätt icke kunnat komma i fråga.

I det fall, att en fastighet under året byter egare, skulle det visserligen kunna ifrågasättas, att en hvar egare erlade inkomstskatt för så stor andel af den beräknade fastighetsinkomsten, som motsvarade den del af året han egt fastigheten, men det torde icke behöfva mera än påpekas, att en sådan anordning skulle med det nuvarande taxeringsförfarandet medföra praktiska svårigheter och i fiskaliskt afseende otvifvelaktigt visa sig otillfredsställande.

Redan af inkomstskattens personliga natur följer, att för inkomst, som förvärfvas af handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag och rederibolag, taxeras icke sjelfva bolaget utan delegarne deri, en hvar efter hans andel af bolagets inkomst. I ännu högre grad är detta naturligtvis påkalladt, då inkomstskatten är progressiv. På bevillingens område är praxis i detta hänseende vacklande, i det att på somliga orter bolaget taxeras men på andra orter inkomsten vid taxeringen fördelas på delegarne. Konseqvensen bjuder, att samma förfarande, som föreslagits i fråga om inkomstskatten, äfven iakttages beträffande bevillingen, och komiterade hafva därför förordat, att ändring måtte göras i bevillningsförrordningen derhän, att bevillning för ifrågavarande bolags inkomst påföres icke bolaget utan delegarne.

*Beskattnings-
ort.*

Den allmänna bevillingens natur att dels vara en statsskatt dels bilda grundvalen för den kommunala beskattningen har medfört, att vid bevillingstaxeringen, utan afseende å den skattskyldiges boningsort, fast egendom taxeras, der den är belägen, och inkomst af rörelse i regel å den eller de orter, der rörelsen bedrifves. För en progressiv inkomstskatt måste deremot, såsom förut framhållits, i ett sammanhang utrönas den skattskyldiges ur olika källor härflytande inkomster, som tillsammans utgöra den inkomstsumma, som är bestämmande för den skattesats, hvilken skall å honom tillämpas. Skatteprogressionen förutsätter således med nödvändighet hela inkomstens beskattande å en enda ort, oafsedt om inkomsten härflyter af å annan ort belägen fastighet eller af annan inkomstkälla. Med tillämpning häraf hafva komiterade såsom hufvudregel föreslagit, att enskild skattskyldig skall för hela sin inkomst taxeras i sin mantalsskrifningsort, juridiska personer å den ort, der styrelsen eller förvaltningen har sitt säte, samt utländska skattskyldige å den ort, hvarifrån inkomst hufvudsakligen erhålles.

Skattefot.

Af hvad ofvan anförts ur chefens för finansdepartementet yttrande till statsrådsprotokollet den 21 December 1900 och ur Riksdagens skrifvelse den 1 Juni 1901 framgår, att den nya inkomstskatten skulle byggas på progressiv grund, på det att en icke alltför ringa del af de nya skattebördorna komme att hvila på de förmögnare samhällsklasserna. Men hvarken med hänsyn till den närmare beskaffenheten af denna progression eller i fråga om tillämpning af andra till en rättvis fördelning af skatte-

bördan syftande bestämmelser hafva några för komiterade bindande uttalanden gjorts.

Någon olika skattefot för fonderad och annan inkomst hafva komiterade icke ansett sig böra föreslå. Det rätta sättet för att träffa fonderad inkomst med större tunga än annan inkomst torde vara att pålägga en särskild förmögenhetsskatt. Men att införa en dylik skatt kan och bör ju ej ifrågakomma förr än i samband med den definitiva reformen af vår direkta beskattning. Att åter provisoriskt anordna en tyngre beskattning af den fonderade inkomsten genom tillämpning af en högre skattefot för denna, vore en så vansklig uppgift, att hvarje sträfvan i denna riktning lätteligen skulle förhindra den provisoriska inkomstskattens antagande. Komiterade tänka härvid ej blott på de svårigheter, som inkomst af rörelse, hvilken ju vanligen är en kombination af fonderad och icke fonderad inkomst, skulle vålla, utan dertill kommer, att inkomst af jordbruksfastighet, enligt den omfattning denna art af inkomst på grund af det ifrågasatta sättet för dess beräknande måste få, komme att omfatta äfven inkomst af jordbruksrörelse och sålunda också den blifva en sammansättning af fonderad och icke fonderad inkomst. Sistnämnda förhållande gör det ju ej tillrådligt att tillämpa en högre skattefot för inkomst af jordbruksfastighet än för ren arbetsinkomst. Men att undantaga inkomst af jordbruksfastighet och blott belägga inkomst af annan fastighet och af kapital med högre skattefot kan icke ifrågasättas.

En nödvändig följd af att komiterade sålunda ansett sig böra stanna vid samma skattefot för alla slag af inkomst har varit, att komiterade måst afvisa den i ofvanberörda motion framkastade tanken att låta skattepligten för inkomst af fastighet börja vid ett lägre inkomstbelopp än för annan inkomst och varit förhindrade att föreslå samma anordning med hänsyn till inkomst af kapital. En sådan anordning innebure nämligen, att man skulle beskatta fonderad inkomst af mindre belopp tyngre än annat slag af inkomst af samma storlek, samtidigt med att fonderad inkomst af större belopp ej betungades mer än annan inkomst. Af samma hänsyn hafva komiterade ej heller ansett sig kunna göra någon skilnad mellan olika slag af inkomst vid bestämmandet af det beskattningsfria afdrag, som i förslaget medgifves vid smärre inkomster.

Då komiterade sålunda ansett sig böra föreslå, att skattepligten skall börja vid samma belopp för inkomst af fastighet som för annan inkomst, hafva komiterade ej vågat sätta detta belopp högre till än 1,000 kronor. Mot en fastighetsinkomst af nämnda belopp svarar ett fastig-

hetsvärde af lägst 16,700 konor vid jordbruksfastighet och af lägst 20,000 kronor vid annan fastighet, och att från skatt fritaga skuldfria egare af fastigheter med ännu högre värden skulle säkerligen, särskildt på landsbygden, leda till att endast helt få fastighetsegare blefve skattskyldige.

Den progression af skattefoten, som komiterade föreslagit, innebär, att skattefoten skulle börja med 0,2 procent för 1,000 kronors inkomst och stegringen fortgå på det sätt, att skattefoten blefve en procent för inkomster mellan 4,000 och 5,000 kronor, två procent för en inkomst af 25,000 kronor, tre procent för en inkomst af 53,000 kronor, fyra procent för en inkomst af 103,000 kronor och fem procent för en inkomst af 209,000 kronor, hvarefter skattefoten för ännu högre inkomster skulle så småningom närma sig sex procent.

Denna skala för progressionen afviker från skatteskalorna i de inkomstskattelagstiftningar, som under de senare åren upptagit den progressiva skattefoten. I Preussen, med hvars skatteskala Sachsens i allt väsentligt öfverensstämmer, börjar skattefoten med omkring 0,6 procent för inkomstklassen 900—1,050 mark och utgör nära en procent för inkomstklassen 1,200—1,350 mark (1,066—1,200 kronor), omkring två procent för inkomstklassen 3,300—3,600 mark (2,933—3,200 kronor) och tre procent för inkomster mellan 9,000 och 30,500 mark (8,000—27,000 kronor). Derefter stiger skattefoten långsamt, tills den vid 100,000 marks eller 89,000 kronors inkomst når sitt maximum, fyra procent. Komiterades skatteskala är sålunda betydligt lägre än den preussiska för små och medelstora inkomster. Vid en inkomst af 103,000 kronor blifver skattefoten densamma enligt båda skatteskalorna, men derefter blifver komiterades högre. I Österrike börjar skatten med 0,6 procent för inkomst af 1,200 kronen (900 kronor) och utgör 0,7 procent för inkomstklassen 1,350—1,400 kronen, (1,012—1,050 kronor). Den når en procent för inkomstklassen 2,200—2,400 kronen (1,650—1,800 kronor), två procent vid inkomstklassen 6,000—6,600 kronen (4,500—4,950 kronor), tre procent vid klassen 18,000—19,000 kronen (13,500—14,250 kronor) och fyra procent vid klassen 96,000—100,000 kronen (72,000—75,000 kronor), men stiger äfven derefter, i det att den långsamt närmar sig fem procent. Den österrikiska skalan skiljer sig alltså betydligt mindre än den preussiska från komiterades skala. Den skonar de små och medelstora inkomsterna mer än den preussiska, men står dock i detta afseende tillbaka för komiterades. Å andra sidan når den österrikiska skalan upp till fyra procent redan vid in-

komst mellan 72,000 och 75,000 kronor, under det att enligt komiterades förslag detta procenttal uppnås först vid 103,000 kronors inkomst. Men vid mycket högre inkomster blifver skattefoten något högre enligt komiterades skala än enligt den österrikiska.

Då komiterade sålunda ej ansett sig böra följa vare sig den preussiska eller den österrikiska skalan, har detta i främsta rummet berott på, att komiterade vid bestämmande af progressionen ej kunnat fränse från att den nya inkomstskatten ej skulle blifva en själfständig, fristående sådan, utan i grunden blott ett tillägg till den allmänna bevillningen med dess tunga öfverbyggnad af kommunal beskattning. Tager man i betraktande både allmänna bevillningen och den ifrågasatta inkomstskatten, skulle sålunda med komiterades skatteskala inkomster mellan 4,000 och 5,000 kronor få erläggas omkring två procent i bevillning och inkomstskatt, inkomst af 25,000 kronor tre procent o. s. v.

Vidare hafva komiterade ansett, att vid skatteskalan uppgörande afseende bör fästas vid den stora anpart af vår statsbeskattning, som de indirekta skatterna utgöra, samt dervid att dessa indirekta skatters belopp måhända måste framdeles ytterligare ökas. Det är bland annat med hänsyn till detta förhållande, som komiterades förslag låter progressionen fortgå till en högre procent än som i nyss berörda främmande staters inkomstskattelagar är fallet.

Komiterade hafva vid valet af den norm för progressionen, som ligger till grund för komiterades skatteskala, utgått ifrån att medels den nya inkomstskatten ej skulle uttagas mera än att skatten skulle kunna bestämmas till en procent af de belopp, hvarefter skatten enligt komiterades förslag skulle beräknas. Hade komiterade ansett sig böra föreslå ett väsentligt högre procenttal, så hade komiterade också ansett sig böra ändra normen för progressionen. Komiterade hylla nämligen icke den uppfattningen, att det skulle vara möjligt att uppställa en för alla förhållanden gällande dylik norm, — en uppfattning, som gifvit den progressiva skattefotens motståndare det vapen i händerna, som innebäres i påståendet, att den progressiva skattefoten eventuellt skulle kunna leda till en verklig konfiskation af de mycket höga inkomsterna.

Komiterade hafva visserligen ej förbisett, att äfven en efter viss progression stigande skatteskala ej kan fullt tillgodose krafvet på skattebeloppens afpassande efter de olika skattskyldiges bärkraft och att därför bestämmelser om lindringar under särskilda förutsättningar eller i särskilda fall väl kunnat äfven i detta förslag ifrågasättas. Men denna

punkt hör till dem, som komiterade ansett böra afhandlas först i samband med en allsidig reform af hela vår direkta beskattning.

*Obligatorisk
sjelfdeklara-
tion.*

Frågan om obligatorisk sjelfdeklaration för taxeringen har länge stått på dagordningen i vårt land. Införandet af sådan uppgiftsskyldighet har upprepade gånger föreslagits inom representationen, det förordades af bevillningskomitéerna åren 1894 och 1895, upptogs i Kongl. Maj:ts proposition till 1897 års riksdag angående ny bevillningsförordning och har ånyo tillstyrkts af kommunalskattekomitén. Om frågans föregående öden i Sverige och dess ställning i några främmande länder lemnas för öfrigt en redogörelse i 1901 års bevillningsutskotts utlåtande n:r 34, till hvilken komiterade därför kunna inskränka sig till att hänvisa.

Det motstånd, som detta institut tillförene mött inom Riksdagen, synes, så vidt riksdagshandlingarne från 1901 års riksdag utvisa, numera vara öfvervunnet. I sin skrifvelse (n:r 78) erinrade Riksdagen, att vid de föregående tillfällen, då fråga förevarit om införande i svensk bevillningslagstiftning af obligatorisk sjelfdeklaration, skäl framstälts såväl för som emot sagda institut. Derefter anförde Riksdagen vidare: »Af dessa skäl anser Riksdagen dem, som tala för deklaraionsprincipen, vara de kraftigare. Den mening torde ock numera hafva gjort sig allmänt gällande, att införande af obligatorisk sjelfdeklaration skulle vara önskvärdt ej mindre för en rättvis tillämpning af nu gällande bevillningsförordning än äfven såsom grundval för en vidare utveckling af bevillningslagstiftningen. I de länder, i hvilka de enskildes afgifter till staten utgå i form af ren inkomstskatt, anses deklaraionstväng oundgängligen nödvändigt, och enligt Riksdagens förmenande erfordras sjelfdeklaration äfven vid hvarje annan form af skattelagstiftning, såvida taxeringen skall varda rättvis och jemlik. Hvad särskildt angår förhållandena här i Sverige, kräves för undanrödjande af de klagomål, som icke sällan höras öfver en mindre rättvis fördelning af skattebördan, att taxeringsmyndigheterna erhålla tillgång till ett rikare material af faktiska upplysningar, att tjena till grundval för taxeringsförordningarna, än det ofta mycket bristfälliga, som för närvarande står dem till buds, och i sådant afseende torde säkrare och tillförlitligare upplysningar icke vara att finna än de, hvilka meddelas af de skattskyldige sjelfve. Då staten söker att, såvidt möjligt, lämpa skattebördan efter skatteförmågan, bör den ock rimligtvis kunna begära en medverkan från de skattskyldiges sida vid skattefördelningen, och det är i hvarje fall under

sådana förhållanden, som den frivillighet och lojalitet snarast kan utveckla sig, genom hvilken skattens rättvisa fördelning säkrast garanteras och det synnerligen eftersträfvansvärda mål vinnes, att beskattningen jemväl be-
träffande den enskilde antager karaktären af sjelfbeskattning».

Riksdagen, som på sålunda anförda skäl ansåg obligatorisk sjelfdeklaration böra införas till ledning för den direkta beskattningen, anhöll derför, såsom ofvan anmärkts, att Kongl. Maj:t täcktes efter utredning af frågan låta för Riksdagen framlägga förslag till författningsbestämmelser angående deklARATIONSSKYLDIGHET.

Såsom förut är nämnt, framhöll Riksdagen derjemte i sin skrifvelse angående den särskilda progressiva inkomstskatten, att för denna skatt obligatorisk sjelfdeklaration vore af synnerlig betydelse.

Vid anordnandet af den obligatoriska sjelfdeklarationen måste stor vikt tillerkännas hänsynen till, att deklara-pligten icke göres mera tryckande än erforderligt är och att de aflemnade uppgifterna omgärdas med nödigt skydd emot obehörigt offentliggörande. I förstnämnda afseende komma i beaktande dels de förhållanden, som böra medföra deklara-tions-skyldighet, dels ock de fordringar, som böra uppställas i fråga om upp-gifternas omfattning.

Enligt nu gällande bevillningsförrättning är skyldighet att utan anmaning lemna uppgift till ledning för egen taxering stadgad endast för verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll. Efter anmaning åligger det derjemte en hvar annan skattskyldig att lemna upp-gift å det belopp, hvartill hans inkomst af kapital eller arbete det näst-föregående året uppgått, och bland bevillningsberedningsordförandes skyl-digheter framhåller förordningen särskildt, att han bör tillse, att genom infordrande af dylika uppgifter ledning vinnes för taxering af jemväl sådana skattskyldige, hvilka icke äro pligtige att utan särskild anma-ning aflemna uppgifter.

Uppgiftsskyldighet.

Man kunde nu ifrågasätta, att skyldighet att utan anmaning afgifva sjelfdeklaration borde åläggas en hvar skattskyldig. Emellertid torde af praktiska skäl böra bestämmas en gräns, under hvilken ovilkorlig upp-giftsskyldighet icke eger rum. Af de smärre inkomsttagarne kan näm-ligen af olika skäl uppgiftsskyldigheten ofta nog icke utan svårighet fullgöras, och uppgift från deras sida erfordras ej heller i allmänhet för åvägabringandet af en riktig taxering, då det stora flertalet bland dem

utgöres af sådana i annans tjänst anställda personer, om hvilkas inkomst uppgift aflemnas af arbetsgifvaren. I sammanhang härmed bör erinras derom att förslaget jemväl innehåller en utsträckt skyldighet att lemna uppgift till ledning för annans beskattning, derutinnan att äfven vissa enskilda arbetsgifvare ålagts att utan anmaning uppgifva hos dem anställda lön- och arfvodestagares samt andra arbetares löneförmåner. Med afseende härå kan det därför också med skäl dragas i tvifvelsmål, huruvida erhållandet af sjelfdeklarationer från smärre inkomsttagare skulle innebära en fördel, som uppvägte det väsentligt ökade besvär, kontrollerandet och behandlingen i öfrigt af dessa deklarationer uppenbarligen skulle medföra för taxeringsmyndigheterna. Derjemte är att uppmärksamma, att dessa myndigheter naturligtvis fortfarande böra ega att från den, som icke utan anmaning är uppgiftsskyldig, infordra deklaration, då anledning dertill förekommer.

I fråga om den gräns, vid hvilken ovilkorlig uppgiftsskyldighet sålunda skulle inträda, bör enligt komiterades mening, i likhet med hvad i föregående förslag varit ifrågasatt, skilnad göras emellan inkomst af kapital, tagen i vidsträckt mening och följaktligen omfattande äfven utdelning å aktier och banklotter, samt annan inkomst. Kapitalinkomst har nämligen i följd af sin beskaffenhet större förmåga att dölja sig, och sjelfdeklarationen får af sådan anledning också större betydelse med afseende å detta slags inkomst. Vid öfvervägande af här angifna förhållanden hafva komiterade ansett, att ovilkorlig uppgiftspligt bör i allmänhet inträda vid 2,000 kronors inkomst, men att den, som åtnjuter inkomst af kapital, derunder inbegripen utdelning å aktier eller banklotter, bör blifva ovilkorligen uppgiftspliktig redan vid dylik inkomst till belopp af 1,000 kronor.

Det har förut föreslagits, att uppgiftspligt skulle förbindas med skyldighet att föra handelsböcker, antingen, såsom i Kongl. Maj:ts proposition till 1897 års riksdag, på det sätt att ovilkorlig deklarationspligt skulle åligga samtliga skattskyldige, som äro pligtige föra handelsböcker, eller så att en hvar bokföringsskyldig skulle utan afseende å inkomstens belopp vara ovilkorligen pliktig att deklarerera sin inkomst, hvilket sistnämnda förslag framställdes af bevillningsutskottet vid omförmälta riksdag. Under tillämplighetsområdet af en bestämmelse med sistberörda innehåll skulle emellertid falla äfven personer, som icke nådde upp till den för skattskyldighet fastställda minimiinkomsten, och det i sagda proposition föreslagna stadgande, som således komme att gälla personer med inkomst från och med minimibeloppet för skattskyldighet och till 2,000 kronor, skulle näppe-

ligen erhålla någon större praktisk betydelse. Komiterade hafva derfor funnit förslag i denna riktning icke böra förordas.

Hvad härefter beträffar uppgifternas innehåll, måste det å ena sidan anses innebära en fördel för den deklarationspligtige att kunna lemna så fullständiga upplysningar om sina inkomstförhållanden som möjligt, i det att han då har bättre tillfälle att påvisa, huru han beräknat sin inkomst, och öfvertyga taxeringsmyndigheterna om beräkningens rättighet. Men å andra sidan kännes det för mången motbjudande att lemna utomstående en inblick i sina enskilda förhållanden. Hänsyn härtill har synts komiterade bjuda, att i öfverensstämmelse med den anordning, som flerestädes utomlands är vidtagen, de uppgifter, som utan anmaning skola afgifvas, böra till en början inskränkas till summariska upplysningar enligt fastställt formulär om de skattskyldiges inkomster. Emellertid skola deklarationerna läggas till grund för två taxeringar, bevillningstaxeringen och inkomstskattetaxeringen, för hvilka delvis olika regler blifva gällande. Af sådan anledning och för att bereda taxeringsmyndigheterna möjlighet att utöfva behörig kontroll å aflemnade uppgifters innehåll framställer det sig såsom en nödvändighet, att uppgifterna icke begränsas till allenast ett angifvande af den samlade nettoinkomsten utan innehålla upplysningar om de särskilda inkomstkällor, som stått till den skattskyldiges förfogande, samt den inkomst, som härflutit af hvarje sådan källa. Det är särskildt att märka, att vid bevillningstaxeringen ränteaftdrag ej må ega rum annat än dels vid taxering af kapitalinkomst för ränta å lånt kapital och dels vid taxering af rörelseinkomst för ränta å upplånadt rörelsekapital, medan vid inkomstskattetaxeringen aftdrag i regel medgifves för all ränta å gäld, samt vidare att äfven för förluster rätten till aftdrag är mera inskränkt vid bevillningstaxeringen än vid inkomstskattetaxeringen enligt komiterades förslag. I följd häraf kunna vid uppgifvandet af inkomst från hvarje inkomstkälla icke andra aftdrag för skuldränta eller förluster ega rum än som vid bevillningstaxeringen äro tillåtna, hvaremot skuldränta eller förluster, som sålunda ej aftdragits vid något särskildt inkomstslag, uppgifvas och afräknas från den sammanlagda inkomsten af alla inkomstkällor. Derjemte måste det för kontrollens skull fordras, såväl att den skattskyldige uppgifver summan af de skuldräntor, för hvilka aftdrag i ena eller andra formen skett, som ock, enligt hvad förut är nämndt, att tillfredsställande utredning företes om uppkomsten och beskaffenheten af förlust, för hvilken aftdrag begäres.

Att det dessutom bör stå fritt för den, som icke utan anmaning är skyldig deklarerera sin inkomst, att sjelfmant lemna uppgift derom, ligger i

*Uppgifternas
innehåll.*

öppen dag, likasom taxeringsmyndigheterna, enligt hvad förut är antydt, böra hafva rätt att från sådan person infordra deklaration. Det ligger vidare i sakens natur, att den, som aflemnat ofullständig uppgift, skall tillhållas att på föreskrifvet sätt fullgöra sin uppgiftsskyldighet. Derjemte böra taxeringsmyndigheterna, då innehållet i aflemnad, formelt fullständig uppgift i något afseende befinnes strida emot kända förhållanden eller föranleda tvifvel i fråga om riktigheten af afgifna meddelanden eller gjorda beräkningar, från den uppgiftspligtige infordra sådana upplysningar, som kunna lända till en författningsenlig taxering. Andra upplysningar än som hafva betydelse för taxeringen få naturligtvis icke affordras den skattskyldige.

Enligt komiterades förslag skall likasom enligt bevillningsförordningen vid taxeringen af inkomst af kapital och arbete inkomsten i regel upptagas med det belopp, hvartill densamma under nästföregående året uppgått. Med afseende härå hafva komiterade ansett nästföregående års inkomstförhållanden också böra läggas till grund för sjelfdeklarationerna, både på det sätt, att uppgiftsskyldighets inträdande sättes i beroende af visst belopp under nästföregående år åtnjuten inkomst, och så att uppgifterna skola angifva den inkomst, som nästföregående år uppburits. Härigenom kommer det visserligen i några fall att inträffa, att uppgifterna icke kunna tjena till omedelbar ledning för taxeringen, nämligen i fråga om med allmän eller enskild tjänstebefattning förenad fast lön samt pension äfvensom beträffande annan inkomst af kapital och arbete, som åtnjutits endast för en del af det föregående året. I sistnämnda fall är det emellertid omöjligt och i förstnämnda fall kan det vara synnerligen svårt att redan den 1 April uppgifva det löpande årets inkomst, och i alla händelser är det ur kontrollsynpunkt icke oviktigt, att den uppgiftspligtige i ett sammanhang angifver alla de inkomster, han under ett år åtnjutit. Vidkommande lön- och pensionstagare erhålla derjemte taxeringsmyndigheterna i vederbörande embetsverks eller arbetsgifvares uppgifter den ledning, som de behöfva för bedömande af det löpande årets löne- och pensionsbelopp.

*Uppgifternas
hemlig-
hållande.*

Det motstånd, som rest sig emot införandet af obligatorisk sjelfdeklaration, har till stor del grundats å farhågan för, att de aflemnade uppgifterna skulle kunna missbrukas, så att den uppgiftspligtige genom yppande af hans förmögenhetsställning eller detaljerna i hans affärsrörelse komme att lida skada eller olägenhet, särskildt i konkurrensafseende. Derest emellertid, såsom komiterade föreslagit, deklarationerna inskränkas till ett

summariskt angifvande af inkomsten, torde väl grunden för en sådan forhåga vara i det väsentliga undanryckt. Men komiterade hafva dock härjemte upptagit det förslag, som framstälts såväl af 1895 års bevillningskomité och kommunalskattekomité som ock i propositionen till 1897 års riksdag, att granskningen af deklARATIONERNA skulle verkställas af allenast ordföranden och en ledamot i taxeringsmyndigheten, — beträffande taxerings- och pröfningsnämnderna i närvaro af vederbörande kronoombud, — hvarvid komiterade likväl ansett, att utseendet af den ledamot, som skulle deltaga i granskningen och som naturligtvis icke behöfde vara densamme för alla mål, icke borde öfverlemnas åt ordförandens godtfinnande utan förbehållas åt taxeringsmyndigheten sjelf.

Det kan mot denna anordning, hvilken synes hafva vunnit temligen allmän tillslutning, visserligen anmärkas, att äfven de ledamöter i taxeringsmyndigheten, hvilka ej fått deltaga i uppgiftsgranskningen, böra med fog kunna påfordra att, vid uppkommande olika meningar om någon skattskyldigs taxering, erhålla fullständig kännedom om de i hans deklARATION innehållna upplysningar. Emellertid må häremot erinras, att i många fall skattskyldige, som hafva anledning förmoda, att meningsskiljaktighet angående deras taxering skall förekomma, säkerligen skola på förhand medgifva offentliggörandet för taxeringsmyndigheternas samtliga ledamöter af deras uppgifter, äfvensom att det väl kan antagas, att taxeringsmyndigheternas medlemmar i regel skola förlita sig på de ledamöters omdöme, som verkställt granskningen af deklARATIONERNA.

I sammanhang härmed kunna komiterade ej underlåta att framhålla, att enligt deras åsigt den befarade olägenheten bör hänföras dertill, att taxeringsförfarandet äfven med obligatorisk sjelfdeklARATION öfverlåtes åt taxeringsmyndigheter, som anordnats för ett helt annat taxeringssystem, i hvilket beskattningen grundas på den kännedom andra personer kunna hafva om den skattskyldiges inkomstförhållanden, och för hvilket därför erfordras flera etter hvarandra fungerande, talrika taxeringsmyndigheter. Efter införandet af obligatorisk sjelfdeklARATION kunna såväl taxeringsmyndigheternas antal som framför allt antalet ledamöter i beskattningsnämnderna inskränkas. Att härom afgifva förslag har emellertid legat utom den komiterade förelagda uppgiften.

För att deklARATIONSTVÅNGET skall blifva effektivt, erfordras naturligtvis bestämmelser, hvilka för försummelse att aflemna uppgift eller afgifvande af oriktig uppgift stadga påföljder, som äro egnade att framtvunga ett behörigt fullgörande af deklARATIONSSKYLDIGHETEN. För underlåtenhet att

*Påföljder af
waktlåten
uppgiftsskyl-
dighet.*

inom föreskrifven tid deklarerera torde här, såsom i andra länder, lämpligen böra stadgas förlust af rätten att föra talan emot den taxering, som varder den uppgiftspligtige åsatt. Hörsammar han ej heller honom särskildt tillstald påminnelse att aflemna uppgift, lärer detta utvisa en sådan tredska, som bör föranleda en skärpning af påföljden, i hvilket afseende komiterade föreslagit, att en dylik försummelse skall straffas med böter, uppgående till vissa procent af det skattebelopp, som varder den skattskyldige påförddt för den inkomst, uppgiften skolat afse. Om den, som aflemnat fullständig uppgift, underlåter att inkomma med någon infordrad upplysning, har deremot en sådan underlåtenhet icke ansetts böra medföra någon särskild påföljd. Den omständigheten, att denna underlåtenhet kan komma att innebära en presumtion emot den uppgiftsskyldige, torde i regel för honom innebära en tillräckligt kraftig uppfordran att ställa sig anmaningen till efterrättelse.

Att den som aflemnar veterligen oriktig uppgift och derigenom föranleder, att inkomst icke blir taxerad eller att inkomsten uppskattas till för lågt belopp, bör drabbas af en kännbar straffpåföljd, är uppenbart. Komiterade hafva ansett straffpåföljden i detta afseende böra blifva böter, motsvarande en viss mångfald af det undandragna skattebeloppet.

Sjelfdeklarationens verkan i taxeringsmål.

Vid bedömandet af frågan om obligatorisk sjelfdeklaration bör icke förbises den ingalunda obetydliga fördel, detta institut, sådant det i komiterades förslag anordnats, kommer att medföra för de skattskyldige med afseende på det processuella förfarandet i taxeringsmål. Enligt nu gällande bevillningsförfordning är bevisningsbördan uteslutande lagd på den, som påyrkar ändring i åsatt taxering, och hvad beträffar skattskyldig, som blifvit högre taxerad än han anser vara riktigt, så saknar han dervid merendels i taxeringshandlingarne all ledning rörande den bevisning, som af honom kräfvcs. Härutinnan lärer ett väsentligen förändradt förhållande komma att inträda, då till grund för taxeringen skola läggas de skattskyldiges egna uppgifter. Dels ligger det i sakens natur, att uppgifterna då i regel komma att följas, så att de skattskyldige taxeras för den inkomst de sjelfva uppgifvit. Men vidare komma de föreslagna stadgandena att för de skattskyldige medföra den förmånen, att, då lemnad uppgift icke följes vid taxeringen, skälen därför skola tydliggen angifvas i taxeringslängd eller taxeringsmyndighets protokoll samt särskild underrättelse om att taxeringen afviker från uppgiften kostnadsfritt med allmänna posten

meddelas. I följd häraf erhåller skattskyldig icke blott upplysning om att afgifven uppgift ej följts utan äfven nödig anvisning om den eller de punkter, på hvilka han har att rikta sin bevisning, derest han önskar öfverklaga taxeringen.

Utom skyldigheten att aflemna uppgifter till ledning för egen taxering förekommer i vissa fall pligt att lemna upplysningar om andras inkomst. Sådana upplysningar hafva ett dubbelt ändamål, både att omedelbart läggas till grund för taxeringen och att tjena till kontroll på sjelfdeklarationerna. I fråga om berörda pligt att underrätta taxeringsmyndigheterna om andras inkomst hafva komiterade i några hänseenden föreslagit en utsträckning af nu gällande bestämmelser. Redan förut har omnämnts, att vissa enskilda arbetsgifvare ansetts böra meddela de löneförmåner, som åtnjutas af hos dem anställda personer. Derjemte må framhållas, att aktiebolag och enskilda bankbolag, hvilkas aktier äro ställda till viss man, böra lemna upplysningar om den af delegarne uppburna utdelningen. Utan sådana upplysningar skulle särskildt bestämmelsen om skyldighet för utlänningar att erlägga skatt för utdelning härifrån riket näppeligen blifva effektiv.

*Uppgifter
för andras
taxering.*

Det betydligt ökade arbete, som det nya taxeringsförfarandet måste komma att medföra för bevillningsberedningarnes ordförande, kronans ombud hos taxeringsnämnderna, protokollsförande och en del andra vid taxeringarne behjelpiga personer, torde icke kunna dem åläggas, utan att ersättning derför åt dem beredes. Komiterade hafva föreslagit, att sådan ersättning må utgå i samma ordning som den s. k. bevillningsprocenten. För att bedöma hvilket belopp som för ändamålet erfordras saknas för närvarande all ledning. Emellertid hafva komiterade antagit, att, till dess erfarenhet derom vinnes, det belopp, som högst skulle få för ifrågasvarande ersättning disponeras, skulle kunna för såväl länen som Stockholms stad bestämmas till ett procental af inkomstskattesummorna, som motsvarar en fjerdedel af den enligt bevillningsförordningen i länen utgående bevillningsprocenten.

*Ersättning
för taxerings-
arbetet.*

Då med ett genomfördt deklarationssystem taxeringen i regel kommer att grundas på aflemnade uppgifter, fordra rättvisa och billighet, att, om i följd af försummad uppgiftsskyldighet eller aflemnad oriktig uppgift inkomst icke taxerats eller taxerats för lågt, eftertaxering eger rum, så att den skattskyldige, då den uteblifna eller oriktiga taxeringen kommer i

Eftertaxering.

dagen, får erlægga skatt för den inkomst, som icke blifvit förut beskattad. I ett progressivt skattesystem måste eftertaxeringen uppenbarligen rättas efter förhållandena det år, då taxeringen bort ske, så att hänsyn tages till den skattskyldiges hela inkomst detta år och den skattefot, som då varit bestämd. Komiterade, som ansett den tid, inom hvilken eftertaxering skall ega rum, böra bestämmas till fem år, hafva emellertid icke funnit sig under nuvarande förhållanden kunna föreslå eftertaxeringens utsträckande äfven till bevillningen, och detta desto mindre som bevillningen utgör grund för kommunalbeskattningen.

Specialmotiv. Hvad beträffar förslagets detaljbestämmelser, torde motiven därför, såvidt de icke redan blifvit här ofvan berörda, framgå af stadgandenas ordalydelse.

*Förslagets
formella an-
ordning.*

Den formella anordningen af de författningsbestämmelser, som det ålegat komiterade att utarbeta, kan ske på olika sätt med afseende på såväl inkomstskatten som sjelfdeklarationen. Så kunna föreskrifterna om inkomstskatten erhålla en sådan affattning, att de meddela samtliga de bestämmelser, som skola normera inkomstskatten, således äfven dem, som blifva gemensamma för denna skatt och den allmänna bevillningen. Eller också kan åt dessa föreskrifter gifvas den form, att de med angifvande af de särtecken, som skola utmärka inkomstskatten, i öfrigt innehålla endast hänvisningar till de bestämmelser i bevillningsförordningen, som skola gälla äfven om inkomstskatten. I förra fallet uppgöres en fullständig särskild författning, i senare fallet blott ett supplement eller tillägg till bevillningsförordningen.

De nya stadgandena om sjelfdeklaration kunna likaledes antingen affattas fristående från de nuvarande, i bevillningsförordningen förekommande föreskrifterna om uppgiftsskyldighet för taxeringen eller ock inläggas i bevillningsförordningen.

Då de olika metoderna ega hvardera sina särskilda fördelar, hafva komiterade ansett sig böra framlägga två alternativa förslag, *det första alternativet*, innefattande förslag till en enda förordning, hvilken upptager såväl alla de föreskrifter, som skola gälla om inkomstskatten, som också de stadganden, som böra införas med hänsyn till den utvidgade uppgiftsskyldigheten, och *det andra alternativet*, innehållande förslag till dels en

särskild förordning om de regler, efter hvilka inkomstskatten skall utgå, så affattad, att den i fråga om de för bevillningen och inkomstskatten i sådant afseende gemensamma bestämmelser endast hänvisar till bevillningsförordningen, och dels ändrad lydelse af de stadganden i bevillningsförordningen, som afse uppgiftsskyldighet eller eljes beröras af det nya skatteförfarandet.

Enligt det första alternativet blifva alla de nya bestämmelserna sammanförda på ett ställe och bevillningsförordningen lemnas i hufvudsak orubbad, så att deri ej göras andra ändringar än de, som blifva nödvändiga konsekvenser af de nya stadgandena, något som med afseende på den föreslagna lagstiftningens provisoriska karaktär onekligen måste anses innebära en fördel. Det andra alternativet medför åter, att föreskrifterna om inkomstskatten kunna göras mindre vidlyftiga och att alla stadganden om uppgiftsskyldighet kunna i ett sammanhang återfinnas. Det synes påtagligt, att sistnämnda anordning skulle medföra större öfverskådlighet.

De regler, efter hvilka inkomstskatten skall utgå, äro i båda alternativen till sina grunder lika. Med afseende å deklarationssystemet skilja sig deremot alternativen något från hvarandra. Om nämligen stadgandena om uppgiftsskyldighet införas i bevillningsförordningen, lär det vara nödvändigt att förbinda sådan skyldighets inträdande äfven med visst belopp bevillningspliktig inkomst samt att sätta påföljderna af underlåtenhet att aflemna uppgift eller afgifvande af veterligen oriktig uppgift i visst förhållande jemväl till den uppgiftspliktige åliggande bevillning, under det att i fråga härom hänsyn lämpligen kan tagas endast till inkomstskatten, om bestämmelserna angående utsträckt deklarationspligt intagas i en fristående författning. I förra fallet kan i syfte att bereda de uppgiftsskyldige lättnad vid deklarationernas aflemnande genomföras stadgande om ett ökad antal myndigheter, till hvilka uppgifter kunna ingifvas, hvaremot i senare fallet med afseende å den jemsides löpande uppgiftsskyldigheten enligt bevillningsförordningen denna förordnings nuvarande bestämmelser härutinnan torde böra följas.

I det andra alternativet har också kunnat vidtagas en förändring angående tiden, då uppgifterna skola aflemnas. Enligt bevillningsförordningens nuvarande lydelse eger verk eller bolag utan anmälan åtnjuta anstånd med aflemnande af uppgift till ledning för egen taxering intill utgången af April månad. Om förordningens stadganden i allmänhet omarbetas, synes med afseende å berörda förmån för verk eller bolag en förändring äfven böra ske. Bestämmelserna böra tydligen såvidt möjligt vara lika för alla skattskyldige, och då för erhållande af anstånd i allmänhet

icke ifrågasättes annat än en skriftlig anmälan, förefinnes ingen anledning att derutinnan göra undantag för verk eller bolag, som dertill i regel torde lättare än många andra skattskyldige kunna fullgöra anmälnings-skyldigheten. Men genomförandet af enhetlighet i detta hänseende innebär i synnerhet en fördel, derigenom att bevillningsberedningarnes ordförande då kunna säkrare utöfva den dem åliggande uppsigten öfver att uppgifter verkligen blifva aflemnade.

I formelt afseende eger i fråga om omfattningen af begreppet inkomst af kapital en olikhet rum emellan de båda alternativa förslagen, i det att detta begrepp i det andra alternativet har samma betydelse som i bevillningsförordningen men i det första alternativet innesluter äfven utdelning å aktier i inländska aktiebolag och å lotter i enskilda bankbolag. Då nämligen det andra alternativet väsentligen ansluter sig till bevillningsförordningen, lär det icke vara möjligt att i detsamma gifva kapitalinkomst en annan bemärkelse än i nämnda förordning. I en fristående författning åter såsom enligt det första alternativet bör uppenbarligen med den inkomst, som utgöres af ränta å utlånade penningar eller obligationer, sammanföras den dermed likartade, som består af utdelning å aktier och banklotter. I främmande skattelagstiftningar hänföres också sådan utdelning till kapitalinkomst.

Emellertid måste äfven enligt det första alternativet från kapitalinkomst afskiljas utdelning å aktier i utländska aktiebolag. Sistnämnda slags utdelning är redan enligt bevillningsförordningen underkastad skatt och upptages derstädes under inkomst af arbete. Då sjelfdeklarationerna skola tjena till ledning äfven för bevillningstaxeringen, kan följaktligen i dessa utdelning från utländska aktiebolag icke sammanblandas med utdelning från inländska bolag, och det har därför ansetts mest lämpligt att äfven i den nya lagstiftningen inbegripa utdelning från utländska aktiebolag under inkomst af arbete.

*Instruktions-
föreskrifter.*

För att underlätta tillämpningen af reglerna angående den nya inkomstskatten och i viss mån äfven af deklarationsföreskrifterna har det synts komiterade erforderligt att lemna vissa anvisningar utöfver hvad sjelfva författningarna innehålla. Göres icke i hufvudsak någon ändring i bevillningsförordningen, synas dessa anvisningar böra erhålla en fristående affattning, hvarvid således den vid bevillningsförordningen fogade instruktionen för taxeringsmyndigheterna lemnas alldeles orubbad.

Om åter i anledning af inkomstskattens genomförande bevillningsförordningen genomgår förändring i väsentliga delar, torde anvisningarne kunna inläggas i instruktionen, ur hvilken då lämpligen må samtidigt utmönstras en del föråldrade taxeringsbestämmelser, med hvilka densamma för närvarande är belastad. Att gå än längre och uppgöra förslag till ändrade instruktionsföreskrifter äfven i de delar, der sådant eljes utan sammanhang med de nya lagbuden kunnat vara önskligt, har ansetts ligga utom komiterades uppdrag.

Komiterade bilägga jemväl förslag till ändrad uppställning af taxeringslängden för inkomst, så att deri insatts kolumner, i hvilka skulle summariskt införas de belopp, som taxerats för inkomstskatt och efter hvilka skatten skall beräknas, äfvensom skattens belopp. För statistiskt ändamål kunde väl erfordras uppdelning af inkomsten efter de olika inkomstkällorna, i hvilket fall det blefve nödvändigt att anordna särskilda taxeringslängder öfver inkomstskatten; men då sådant nu icke ansetts böra komma i fråga, har förslag till särskild längd ej blifvit uppgjort.

Taxeringslängder.

Vid inkomstskattens införande måste äfven göras tillägg till den taxeringslängd, som angifver de af pröfningsnämnd beslutade ändringar i inkomsttaxeringen, och till taxeringslängdssammandragen. Då dessa tillägg emellertid uppenbarligen böra stå i öfverensstämmelse med uppställningen af taxeringslängden för inkomst, hafva komiterade hållit före, att för åvägabringande deraf något särskildt förslag icke skulle behöfva af komiterade uppgöras.

Slutligen framlägga komiterade förslag till ändrad lydelse af 5 § i uppbördsreglementet, föranledt deraf att i vissa fall särskild debetsedel å inkomstskatt torde böra utfärdas. Att den nya skattens införande äfven förutsätter tillägg till formuläret till debetsedlar, är uppenbart, hvarom komiterade ansett sig böra endast på detta sätt erinra.

Debetsedlar.

För att bereda tillfälle att jemföra de utaf komiterade föreslagna deklarationsformulär och skatteskalor med de i några andra lünder gällande, hafva komiterade ansett det vara lämpligt att vid sitt betänkande foga öfversättningar af de preussiska, sachsiska och österrikiska deklarationsformulären samt tabeller öfver de preussiska och österrikiska skatteskalorna. Med den preussiska öfverensstämmen, såsom redan är nämndt, i det närmaste den i Sachsen antagna skatteskalen.

Bilagor.

Den finansiella inbörden af komité-förslaget.

Hvad angår det statsfinansiella resultatet af den föreslagna inkomstskatten, så är derom omöjligt att på förhand uppgöra någon tillfredsställande beräkning. All säker ledning saknas nämligen för att bedöma, hvad verkan å ena sidan den föreslagna utvidgningen af den objektiva skattskyldigheten till inkomst af aktier m. m., och å den andra de medgifna afdragen för skuldräntor och förluster må utöfva vid taxeringen. Några antydningar torde dock kunna lemnas.

Hvad först beträffar inkomst af fast egendom, så utgjorde taxeringsvärdet år 1900:

	för jordbruksfastighet, för hvilken bevillning erlades	för annan fastighet, för hvilken bevillning erlades
å landsbygden	2,310,489,000 kronor	551,582,000 kronor,
i städerna	44,380,000 »	1,595,240,000 »

Der annan inkomst saknas, kommer enligt komiterades förslag inkomstskatt icke att utgöras af den, som erlägger bevillning för jordbruksfastighet till lägre värde än 16,700 kronor eller bevillning för annan fastighet till lägre värde än 20,000 kronor. Om man finge antaga, att för alla fastigheter med lägre taxeringsvärden än de nyssnämnda inkomstskatt icke skulle ifrågakomma, skulle summorna af de taxeringsvärden, å hvilka inkomst för inkomstskatten högst finge beräknas, efter en approximativ kalkyl nedgå till:

	för jordbruksfastighet	för annan fastighet
å landsbygden	1,267,765,000 kronor	302,650,000 kronor,
i städerna	38,750,000 »	1,392,800,000 »

Då en del af dem, som erlägga fastighetsbevillning för sin fasta egendom, såsom akademier, kyrkor, kommuner, icke skulle blifva pligtiga att för inkomst af den fasta egendomen utgöra inkomstskatt, kan det icke med visshet antagas, att å sistnämnda summor inkomst får för inkomstskatten beräknas. Men om man antager, att de summor, som på grund af berörda omständighet bortfalla, ersättas af dem, som tillkomma på den grund att en del egare af små fastigheter hafva annan inkomst än af fast egendom, så att inkomsten uppgår till det för inkomstskatten föreslagna minimum af 1,000 kronor, skulle man kunna utgå ifrån att den sammanlagda inkomst, till hvilken vid inkomstskattetaxeringen inkomst af fast egendom skulle beräknas, komme att utgöra i runda tal:

för jordbruksfastighet	78,000,000 kronor
och för annan fastighet	85,000,000 »

Huru stor inkomstskatt som belöper å denna inkomst, beror af de afdrag för skuldräntor och i öfrigt, som vid taxeringen måste göras, äfvensom af vederbörande skattskyldiges inkomstförhållanden i det hela.

Om man emellertid antager, att större afdrag icke ifrågakomma än som motsvara intecknad gäld, hvilken i medeltal kan anses utgöra för jordbruksfastighet fyrtio procent och för annan fastighet femtioåtta procent af resp. fastighetsvärden, samt beräknar, att räntan å gälden är i genomsnitt fem procent, skulle återstående inkomsten belöpa sig till ungefär:

för jordbruksfastighet	52,000,000 kronor,
för annan fastighet	36,000,000 »

Anser man, att skattefoten i medeltal blir en och en half procent, skulle således inkomstskatten komma att utgöra:

för jordbruksfastighet	780,000 kronor,
för annan fastighet	540,000 »

eller tillhopa 1,320,000 kronor.

Den uppskattade inkomsten af kapital och arbete år 1900 utgjorde 715,938,396 kronor och antalet skattskyldige 476,117, deraf 241,754 skattskyldige med en taxerad inkomst af 270,237,318 kronor å landsbygden och 234,363 skattskyldige med en taxerad inkomst af 445,701,078 kronor i städerna. Det är antagligt, att en ökning i dessa taxeringssummor kan förorsakas af en genomförd obligatorisk sjelfdeklaration. Denna ökning, som sträcker sin verkan såväl till den allmänna inkomstbevillningen som till den föreslagna inkomstskatten, undandrager sig emellertid nästan hvarje, äfven approximativ beräkning på förhand.

Taxerade inkomster till lägre belopp än 1000 kronor utgjorde år 1900 sammanlagdt 221,638,645 kronor.

De högre inkomstbeloppen, fördelade enligt taxeringarne samma år i följande grupper, utgjorde:

1,000— 1,999 kronor	116,004,320 kronor
2,000— 2,999 »	43,895,017 »
3,000— 3,999 »	33,801,593 »
4,000— 4,999 »	26,194,681 »
5,000— 9,999 »	69,385,185 »
10,000—14,999 »	29,290,280 »
15,000—19,999 »	16,996,770 »

20,000—29,999 kronor	21,618,728 kronor
30,000—49,999 »	24,092,508 »
50,000—99,999 »	29,263,840 »
100,000 kr. och deröfver	83,756,829 »

Enligt komiterades förslag skulle inkomstskatt inträda först vid en sammanlagd behållen inkomst af 1,000 kronor, men då å andra sidan äfven utdelningar från inländska aktiebolag och enskilda bankbolag skulle taxeras samt obligatorisk sjelfdeklaration genomföras, torde man kunna äfven med behörigt beaktande af den vidgade rätt till afdrag för skuldräntor och förluster samt den nämnda bolag medgifna rätt till afdrag för inbetaldt kapital m. m., som inrymmas i förslaget, antaga, att den för inkomstskatten taxerade inkomsten från andra inkomstkällor än fast egendom skulle komma att uppgå till i rundt tal 600,000,000 kronor. Om man vidare antager, att efter den ungefärliga fördelning af inkomst, som 1900 års bevillningsstatistik utmärker, inkomster, som hvar för sig öfverstiga 10,000 kronor, skulle utgöra tillhoppa 200,000,000 kronor och inkomster, som understiga 10,000 kronor, tillhoppa 400,000,000 kronor, samt att medelskattefoten för de förra skulle blifva två procent och för de senare tre fjerdedels procent, så skulle inkomstskatten komma att lemna för inkomst, som ej vore inkomst af fast egendom, 7,000,000 kronor.

Sammanlagdt skulle således inkomstskatten efter de här summariskt och mera på fri hand uppgjorda kalkylerna kunna gifva statsverket en årlig inkomst af något mera än 8,000,000 kronor. Härtill skulle komma den ökning af den allmänna bevillningen, som en utsträckt obligatorisk sjelfdeklaration beräknas föranleda.

Större betydelse än den ökning i statsinkomst, som den nya inkomstskatten tilläfvats skulle medföra i jämförelse med hvad den nuvarande tilläggsbevillningen lemna, har emellertid den omständigheten, att bördan af den nya inkomstskatten varder på helt annat sätt fördelad mellan de skattskyldige än tilläggsbevillningen.

Öfversättning.

Bilaga 1.

Det preussiska deklarationsformuläret

Uppgift

till ledning för taxering

af (namn)
 (stånd)
 i (boningsort)
 till inkomstskatt för skatteåret 19

Min skattepliktiga inkomst med inbegripande af den inkomst, som tillfaller personer, tillhörande mitt hushåll, och hvilken bör i min taxering inbegripas, nämligen:

utgör:

1. af kapital: räntor, utdelningar, vinstandelar, penningevärde egande förmåner af kapitalfordringar af alla slag	icke mera än
mark
2. af fastighet: landt- och skogshushållning å egna eller andras jordbruksfastigheter, arrende, hyra, annat nyttjande af lägenheter och byggnader, med inbegripande af hyresvärdet å bostad i eget hus och penningvärdet af de i hushållet förbrukade produkter — efter afdrag af driftskostnaden.	
3. af handel, rörelse, bergsbruk, med inbegripande af penningvärdet å de i hushållet förbrukade produkter och varor af egen rörelse — efter afdrag af driftskostnaden.	
4. af vinstgifvande sysselsättning: lön, gratifikation, tantième, sportler, arbetslön, med inbegripande af penningvärdet å naturaförmåner, inkomst af litterär, artistisk, vetenskaplig verksamhet, läkare och advokatpraktik, väntpenningar, pension, enke- och pupillpension samt andra fortlöpande inkomster, hvilka icke falla under 1 till 3	

Summa

		Transport	mark
Härifrån böra afdragas:			
(Följande utgifter få icke, såsom andra drifts- och affärskostnader, på förhand afräknas från inkomsterna under 1 till 4, utan måste särskildt angifvas.)			
a) skuldräntor och andra räntor , med undantag af räntor å affärs-skulder, hvilka afdragits vid beräkning af inkomst under 3.	mark		pf.
b) fortlöpande prestationer (t. ex. undantagsförmåner), hvilka grunda sig på särskild rättstitel (kontrakt, förskrifningar, testamenten)			
c) bidrag till sjuk-, olycksfalls-, ålderdoms- och invaliditetsförsäkrings-, enke-, pupill-, pensionskassor för den skattepligtiges egen person . . .			
d) lifförsäkringspremie i försäkringsbolaget			
polis n:r (afdrag är medgifvet till belopp af högst 600 mark)			
Summa			
Min hela inkomst uppgår till			
I omstående uppgifter är inräknad inkomst, som här-			
flyter af fastighet, näringsverksamhet utom den å andra sidan angifna bo-			med mark
ningsorten, nämligen af:			
.			
.			

Anmärkning: Här kunna skattskyldige med inkomst af högst 9,500 mark, hvilka anse, att för dem föreligga sådana omständigheter, som kunna föranleda nedsättning af skatten, angifva de till stöd därför befintliga förhållanden.

Jag försäkrar, att jag afgifvit förestående uppgifter efter bästa förstånd och samvete.

..... den 19

Bilaga 2.

Öfversättning.

Det sachsiska deklarationsformuläret.

Inkomstdeklaration.

För taxeringen till inkomstskatt uppgifver jag min årliga **inkomst** på följande sätt:

a) af fastighet , nämligen landt- och skogshushållning å egen jordbruksfastighet, arrende för fastighet, hyra för byggnader eller användande deraf till egen bostad (efter afdrag för drifts- och underhållskostnader)	mark
b) af kapitalräntor och andra räntor , årligt underhåll, utdelningar å aktier eller grufandelar eller andelar i »bolag med begränsad ansvarighet», undantagsförmåner samt andra rättigheter och förmåner, med inbegripande af det årliga värdet å naturaförmåner, såvida de icke höra till de under c) angifna intågter.	
c) af lön, gratifikation, pension, väntpenningar, tantième och annan aflöning af embets-, tjänste- och annan befattning, så ock af anställning i annans yrke eller tjänst, med inbegripande af det årliga värdet å fri kost och bostad och alla andra natura- och biinkomster.	
d) af handel, yrke , i allmänhet af hvarje sjelfständigt förvärfvsverksamhet , inbegripet landtbruk å annans jordbruksfastighet (efter afdrag för de för rörelsens bedrivande hafda kostnader)	
Summa	

Häriifrån böra afdragas:

.....	mark
.....
.....
.....
Summa

Hela min årliga skattepliktiga inkomst utgör

I **fastigheter, affärsföretag, industriella anläggningar** eger jag för närvarande i **Sachsen** utom min nedan angifna boningsort följande:

.....

.....

.....

.....

Jag försäkrar härmed, att jag afgifvit ofvanstående uppgifter efter bästa förstånd och samvete.

..... den 19

(Fullständigt namn:)

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

•

Bilaga 3.

Öfversättning.

Det österrikiska deklarationsformuläret.

U p p g i f t

till inkomstskatt

af _____ (namn)

_____ (yrke)

i _____ (adress)

för år

Min skattepliktiga inkomst, inberäknad den inkomst, som tillfaller nedannämnda personer, tillhörande mitt hushåll, och hvilken bör i min taxering inbegripas, nämligen:

utgör

- A. *Af jordbruksfastighet:* af ländt- och skogshushållningsrörelse å egna eller andras, särskildt deribland arrenderade fastigheter, af arrende för eller annan förmån af jordbruksfastighet, till jordbruket hörande industrier och binäringar, med inbegripande af penningvärdet å de i hushållet förbrukade jordbruksprodukter och efter afdrag af driftskostnaden
- B. *Af byggnader:* verkliga uppburet hyresbelopp eller hyresvärdet å de af den uppgiftspliktige själf bebodda eller eljes begagnade eller till andra personer utan ersättning till nyttjande upplåtna byggnader med undantag för de i 164 § 2 st. omnämnda byggnader, efter afdrag af underhållskostnaden
- C. *Af sjelfständiga företag och sysselsättningar,* såsom: bergsbruk, handel och näring och andra vinstgifvande sysselsättningar, inbegripet penningvärdet å de i hushållet förbrukade produkter från egen rörelse; af litterär, artistisk, läkare- och vetenskaplig verksamhet; alla dessa inkomster efter afdrag af rörelse- och driftskostnaden
- D. *Af tjänst:* lön, personligt lönetillägg, tjänstgöringspenningar, hyresbidrag, gratifikationer, sportler, tautiëmer, traktamenten, kollegiaafgifter, examensafgifter, provisioner, biinkomster (t. ex. för portierer, kypare o. d.), ackords- och styckelöner, väntpenningar, pension, enke- och pupillpensioner och andra inkomster af varaktig natur, hvilka icke äro inbegripna under E; vidare penningvärdet å bostad och andra förmåner in natura
Tjänsteintägter, med hvilka jag har att bestrida kostnader för tjänst, tillfalla mig till belopp af _____; dylika kostnader uppgå till _____
(Namn, stånd och bostad för de personer (korporationer), hvilka utbetala de under D omnämnda inkomster, böra angifvas på tredje sidan af uppgiften.)
Arbetsförtjänst för min hustru och de till mitt hushåll hörande personer, för hvilka enligt § 173 afdrag skett, uppgår till:
för min hustru _____ kronen
för _____ kronen
för _____ kronen
- E. *Af kapital:* ränta å sparkasseböcker, andelar i ekonomiska föreningar, kapitalfordringar af alla slag utan afseende på om realsäkerhet därför är lemnad eller icke eller om de äro underkastade kapitalränteskatt eller icke; räntor å *alla* värdepapper utan undantag; utdelningar å aktier; alla slags andra räntor; afgift för rörelse, som på viss tid till annan öfverlåtit; vinstandelar; inkomst af grufvlotter; vinst af tillfällig diskontering
- F. *I öfriga inkomster* _____

Fasta inkomster år	Vexlande inkomster*	Summa
icke mera än kronen		
	1	
	2	
	3	
	4	
	1	
	2	
	3	
	4	
	1	
	2	
	3	
	4	
	1	
	2	
	3	
	4	
	1	
	2	
	3	
	4	
Summa		

* Anm. I rad 4 bör det beräknade medeltalet införas; i raderna 1—3 kunna inkomsterna under de sista i medeltalsberäkningen fallande åren införas.

Det står den skattskyldige *fritt* att på denna sida eller en särskild bilaga meddela de till grund för hans förestående uppgifter liggande beräkningar, storleken af företagna afskrifningar eller andra förklaringar och tillägg. Enligt § 202 *måste* här närmare angifvas namn, stånd och bostad för den, som är förpligtad utbetala aflöning eller annan den skattskyldiges inkomst af tjänst, vidare inkomster in natura, presternas inkomster, slutligen vid inkomst af kapital inkomstkällan och särskildt vid kapitalfordringar räntefoten samt den betalningsskyldiges namn och bostad.

Den skattskyldige kan dock härvid äfven åberopa sig på de nästföregående år lemnade uppgifter och endast angifva förekommande ändringar.

I fråga om inkomst, som endast kan utrönas genom uppskattning, skola de för uppskattningen erforderliga uppgifter meddelas. Inkomst, som ej är underkastad inkomstskatt, skall till art och storlek här i detalj angifvas.

Bilaga 4.

**Skatteskalen enligt preussiska lagen om inkomstskatt
den 24 Juni 1891.**

Skatten utgör för inkomst

af mer än mark *	till och med mark	mark	af mer än mark	till och med mark	mark
900	1,050	6	9,000	9,500	276
1,050	1,200	9	9,500	10,500	300
1,200	1,350	12	10,500	11,500	330
1,350	1,500	16	11,500	12,500	360
1,500	1,650	21	12,500	13,500	390
1,650	1,800	26	13,500	14,500	420
1,800	2,100	31	14,500	15,500	450
2,100	2,400	36	15,500	16,500	480
2,400	2,700	44	16,500	17,500	510
2,700	3,000	52	17,500	18,500	540
3,000	3,300	60	18,500	19,500	570
3,300	3,600	70	19,500	20,500	600
3,600	3,900	80	20,500	21,500	630
3,900	4,200	92	21,500	22,500	660
4,200	4,500	104	22,500	23,500	690
4,500	5,000	118	23,500	24,500	720
5,000	5,500	132	24,500	25,500	750
5,500	6,000	146	25,500	26,500	780
6,000	6,500	160	26,500	27,500	810
6,500	7,000	176	27,500	28,500	840
7,000	7,500	192	28,500	29,500	870
7,500	8,000	212	29,500	30,500	900
8,000	8,500	232	30,500	32,000	960
8,500	9,000	252	32,000	34,000	1,040

* 1 mark = 89 öre.

af mer än mark	till och med mark	mark	af mer än mark	till och med mark	mark
34,000	36,000	1,120	88,000	90,000	3,400
36,000	38,000	1,200	90,000	92,000	3,500
38,000	40,000	1,280	92,000	94,000	3,600
40,000	42,000	1,360	94,000	96,000	3,700
42,000	44,000	1,440	96,000	98,000	3,800
44,000	46,000	1,520	98,000	100,000	3,900
46,000	48,000	1,600	100,000	105,000	4,000
48,000	50,000	1,680	105,000	110,000	4,200
50,000	52,000	1,760	110,000	115,000	4,400
52,000	54,000	1,840	115,000	120,000	4,600
54,000	56,000	1,920	120,000	125,000	4,800
56,000	58,000	2,000	125,000	130,000	5,000
58,000	60,000	2,080	130,000	135,000	5,200
60,000	62,000	2,160	135,000	140,000	5,400
62,000	64,000	2,240	140,000	145,000	5,600
64,000	66,000	2,320	145,000	150,000	5,800
66,000	68,000	2,400	150,000	155,000	6,000
68,000	70,000	2,480	155,000	160,000	6,200
70,000	72,000	2,560	160,000	165,000	6,400
72,000	74,000	2,640	165,000	170,000	6,600
74,000	76,000	2,720	170,000	175,000	6,800
76,000	78,000	2,800	175,000	180,000	7,000
78,000	80,000	2,900	180,000	185,000	7,200
80,000	82,000	3,000	185,000	190,000	7,400
82,000	84,000	3,100	190,000	195,000	7,600
84,000	86,000	3,200	195,000	200,000	7,800
86,000	88,000	3,300			

o. s. v., så att skatten derefter stiger för hvarje påbörjad belopp af 5,000 mark med 200 mark.

Bilaga 5.

**Skatteskalan för österrikiska inkomstskatten enligt lagen om de
direkta personliga skatterna den 25 oktober 1896.**

Inkomstskatten utgör vid en inkomst

af mera än kronen*	till och med kronen	kronen	af mera än kronen	till och med kronen	kronen
1,200	1,250	7: 20	5,600	6,000	110: —
1,250	1,300	8: —	6,000	6,600	124: —
1,300	1,350	8: 80	6,600	7,200	142: —
1,350	1,400	9: 60	7,200	7,800	160: —
1,400	1,500	10: 80	7,800	8,400	180: —
1,500	1,600	12: —	8,400	9,200	202: —
1,600	1,700	13: 60	9,200	10,000	228: —
1,700	1,800	15: 20	10,000	11,000	258: —
1,800	1,900	16: 80	11,000	12,000	292: —
1,900	2,000	18: 40	12,000	13,000	326: —
2,000	2,200	20: —	13,000	14,000	362: —
2,200	2,400	24: —	14,000	15,000	398: —
2,400	2,600	28: —	15,000	16,000	434: —
2,600	2,800	32: —	16,000	17,000	470: —
2,800	3,000	36: —	17,000	18,000	506: —
3,000	3,200	40: —	18,000	19,000	544: —
3,200	3,400	44: —	19,000	20,000	582: —
3,400	3,600	48: —	20,000	22,000	638: —
3,600	3,800	54: —	22,000	24,000	714: —
3,800	4,000	60: —	24,000	26,000	790: —
4,000	4,400	68: —	26,000	28,000	866: —
4,400	4,800	78: —	28,000	30,000	942: —
4,800	5,200	88: —	30,000	32,000	1,020: —
5,200	5,600	98: —	32,000	34,000	1,100: —

* 1 krone = 75 öre.

af mera än kronen	till och med kronen	kronen
34,000	36,000	1,180: —
36,000	38,000	1,260: —
38,000	40,000	1,340: —
40,000	44,000	1,460: —
44,000	48,000	1,600: —
48,000	52,000	1,760: —
52,000	56,000	1,920: —
56,000	60,000	2,080: —
60,000	64,000	2,250: —
64,000	68,000	2,424: —
68,000	72,000	2,600: —
72,000	76,000	2,780: —
76,000	80,000	2,964: —
80,000	84,000	3,148: —
84,000	88,000	3,336: —
88,000	92,000	3,528: —
92,000	96,000	3,720: —
96,000	100,000	3,920: —
100,000	104,000	4,120: —
104,000	108,000	4,320: —
108,000	112,000	4,520: —
112,000	116,000	4,720: —
116,000	120,000	4,920: —

af mera än kronen	till och med kronen	kronen
120,000	124,000	5,120: —
124,000	128,000	5,320: —
128,000	132,000	5,520: —
132,000	136,000	5,720: —
136,000	140,000	5,920: —
140,000	144,000	6,120: —
144,000	148,000	6,320: —
148,000	152,000	6,520: —
152,000	156,000	6,720: —
156,000	160,000	6,920: —
160,000	164,000	7,120: —
164,000	168,000	7,320: —
168,000	172,000	7,520: —
172,000	176,000	7,720: —
176,000	180,000	7,920: —
180,000	184,000	8,120: —
184,000	188,000	8,320: —
188,000	192,000	8,520: —
192,000	196,000	8,720: —
196,000	200,000	8,920: —
200,000	210,000	9,300: —
210,000	220,000	9,800: —

**o. s. v., så att skatten derefter stiger för
hvarje påbörjad belopp af 10,000 kronen
med 500 kronen.**